

МВС Україна
Харківський національний університет внутрішніх справ

РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У БОРОТБІЗ КОРУПЦІЄЮ (ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД)

Збірник тез доповідей учасників XIX Студентської
науково-практичної конференції іноземними мовами

20 квітня 2018 року, м. Харків, Україна

Харків 2018

УДК 351.74:341.62
ББК 67.9(0) 163
Р67

*Друкується згідно з рішенням оргкомітету
за дорученням Харківського національного університету внутрішніх
справ від 01.02.2018 №12*

Р67 **Роль** поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб.
тез доп. учасників XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами,
20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна / МВС України, Харків. нац.
ун-т внут. справ. Харків, 2018. 136 с.

Збірка містить аналітичний огляд та узагальнення зарубіжного досвіду боротьби поліції з корупцією як у власних лавах, так і в суспільстві в цілому. Інформаційною основою проведених досліджень є автентичні джерела англійською, німецькою та французькою мовами. Матеріали конференції сприятимуть вдосконаленню та підвищенню ефективності антикорупційної діяльності вітчизняних правоохоронців.

УДК 351.74:341.62
ББК 67.9(0)163

*Електронна копія збірника безоплатно розміщується у
відкритому доступі на сайті Харківського національного університету
внутрішніх справ (<http://www.univd.edu.ua>) у розділі «Видавнича діяльність.
Матеріали науково-практичних конференцій, семінарів тощо»), а також у
репозитарії ХНУВС (<http://dspase.univd.edu.ua/xmlui/>).*

Харківський національний університет
внутрішніх справ, 2018

ПЕРЕДМОВА

Увазі читачів пропонується видання, яке є збіркою тез доповідей учасників XIX Студентської науково-практичної конференції іноземними мовами «Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід)», яка була проведена в Харківському національному університеті внутрішніх справ 20 квітня 2018 року. В конференції взяли участь понад 50 курсантів та студентів ХНУВС та інших вищих навчальних закладів України.

Корупція є однією з найгостріших соціальних проблем в сучасному світі. Вона справляє свій руйнівний вплив на всі сторони суспільного життя – від економіки та політики до громадської свідомості і особистих відносин. На жаль, для України ця проблема є особливо актуальною, що визнається як керівництвом держави, так і міжнародними експертами. На активну боротьбу з корупцією в усіх сферах життя мобілізовані всі сили суспільства, і, безумовно, головну роль в цьому відіграють правоохоронні органи держави, в тому числі українська поліція. Важливою передумовою підвищення ефективності протидії корупції є врахування того досвіду, який набутий зарубіжними країнами в цій сфері. Саме дослідженню такого досвіду і можливості його впровадження у вітчизняну практику присвячені роботи курсантів, студентів та слухачів магістратури.

Учасники конференції розглядають широке коло питань, які стосуються головних напрямків антикорупційної діяльності поліції за кордоном як частини загальнодержавної системи протидії корупції: правове регулювання діяльності посадових осіб, моніторинг виконання антикорупційного законодавства та висвітлення його найменших порушень, світову історію боротьби з корупцією, антикорупційна діяльність міжнародних поліцейських організацій, створення спеціалізованих антикорупційних органів, підрозділів та громадських груп, виділення необхідних ресурсів та надання належних повноважень органам протидії корупції тощо.

Велику увагу автори приділяють боротьбі з корупцією в лавах самої поліції, аналізуючи причини виникнення корупції в поліцейському середовищі та її наслідки, заходи з попередження корупції в поліції, навчання поліцейського персоналу методам боротьби з корупцією, виховання особового складу, роль технічних засобів в забезпеченні прозорості діяльності поліції, санкції проти корумпованих поліцейських та заохочення чесних службовців та інші

Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна

Зрозуміло, що проблему корупції неможливо вирішити в короткий час або обмеженими силами. Зведення цього ганебного явища до мінімуму можливе лише постійною і наполегливою роботою за всіма можливими напрямками. Представлені учасниками конференції доповіді, обговорення актуальних питань протидії корупції майбутніми правоохоронцями та юристами є маленьким кроком на шляху до вирішення цієї проблеми. Питання, підняті учасниками конференції, які знаходяться на початку свого шляху до оволодіння професією, можуть послужити матеріалом подальших досліджень і заслуговують на увагу фахівців.

Слід зазначити, що за умовами проведення конференції надані матеріали додатково не редагувалися, тому вся відповідальність за їх зміст чи відповідність нормам тієї чи іншої мови несуть автори, їх наукові керівники та консультанти.

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

ТЕЗИ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.352

Antonenko Ya.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Anti-Corruption Activities in the Netherlands

The Netherlands is one of the countries with one of the lowest levels of corruption, which is regulated by Anticorruption law in 2001. In particular, it determines that officials are not allowed to receive gifts worth more than 50 euros, to use the services of enterprises and travel companies when traveling to rest, etc. In addition, Dutch enterprises operating abroad are prohibited from giving bribes and gifts to officials in foreign countries.

The anti-corruption system in the Netherlands includes different procedural and institutional measures. The most important of them are:

1. Constant reporting and publicity in matters of detection of corruption, discussion of the consequences of corruption and punishment for them. Every year, the Minister of the Interior submits a report to the Parliament on the findings of corruption and measures taken to punish those involved in corruption.

2. Developing a system for monitoring possible points of occurrence of corrupt practices and strict control over the activities of persons located at these points.

3. Creation of a system of rights and duties of officials with indication of their responsibility for violation of official ethics.

4. In the most significant organizations, in particular in ministries, there are internal security services whose task is to identify the mistakes of officials, their intentional or accidental violations.

5. Creation of a system of state security to combat corruption with considerable powers to identify cases of corruption.

6. Corruption fighting by mass media.

Criminal legislation was amended to punish bribery and embezzlement in the period of 2003-2008.

*Language adviser **Rusanova L. I.***

UDC 343.352

Bieliaieva Ye.H.

Kharkiv National University of Internal Affairs

The Phenomenon of Corruption in the World

Today, the issue of fighting corruption is most important in every sphere of human life. It threatens the sustainable economic and democratic, social development of the country.

The consequences of corruption are delays in the development of infrastructure, poor quality of construction and levels of additional costs. Many acts of corruption deprive citizens of constitutional rights. Corruption damages the reputation of the country which creates obstacles to investment, economic growth and competitiveness.

World experience of fighting corruption starts in 1897. There is a large number of world organizations involved in this issue, as well as international legislative acts such as United Nations Declaration against Corruption and Bribery in International Commercial Transactions, 1996, United Nations Convention against Corruption, 2003, Council of Europe Criminal Law Convention on Corruption, 2006 etc.

There are many methods to overcome this phenomenon, but there are only few of them that can be considered as democratic ones: the creation of committees which are fighting corruption; application of sanctions; increasing salaries of civil servants to a high level; increasing the independence of judicial system, etc.

The knowledge of the reforms in higher educational institutions must be transparent. This issue is very acute in many countries, and our country, unfortunately, is of no exception. This can be helped by such a tool as social advertising (the creation of posters with slogans against corruption and the importance of quality education). It is necessary to raise the level of consciousness of students and stop the bribery in the system of higher learning.

Evidently, corruption is a problem for education systems around the world. A lot must be done to prevent it. It is being taken seriously enough now.

Language adviser: Rusanova L.I.

UDC 343.352

Borodenko K.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

INTERPOL's Anti-Corruption Projects

INTERPOL is the world's largest international police organization, with 192 member countries. The mission of INTERPOL is preventing and fighting crime through enhanced cooperation and innovation on police and security matters. One of its priorities is fighting corruption.

Corruption is one of the biggest global issues of our time. It affects all regions of the world and all levels of society: corruption can undermine political, social and economic stability, and ultimately threaten the safety and security of society as a whole. Corruption creates favorable conditions for organized criminal activities, even terrorism, because offenders are assisted in their illicit activities by the complicity of corrupt public officials.

Economic globalization has made corruption a cross-border crime. Corrupt transactions can cross multiple jurisdictions, making the ensuing police investigation complicated and lengthy.

Nowadays, global coordination of actions is essential for the world's police. Due to this, INTERPOL has developed the following projects aiming exchange of information and cooperative law enforcement actions:

- International asset recovery: INTERPOL's secure global police communications network allows authorized users to exchange information and better coordinate their investigations.

- Operational support: INTERPOL can coordinate working meetings between member countries in order to facilitate investigations that cover more than one jurisdiction.

- Training: INTERPOL offers regional training workshops to investigators and prosecutors through the INTERPOL Global Program on Anti-Corruption, Financial Crimes and Asset Recovery.

The complexities of corruption require a cross-border response. INTERPOL works closely with a number of partners to fight corruption globally. Activities include promoting the exchange of information, establishing best practices and providing training to officers around the globe. The United Nations Convention against Corruption establishes an international framework for the fight against corruption and serves as a guide to many of INTERPOL's initiatives.

Language adviser **Pochuieva V.V.**

UDC 343

Borodina A.S.

Kharkiv National University of Internal Affairs (Sumy branch)

Foreign Anti-Corruption Experience

The analysis of international fight experience against a corruption testifies that present corruption features are those factors that create the real threat to the national safety and democratic development in the most countries all over the world and influence negatively on all spheres of public life.

The analysis of foreign countries legislation testifies that constitutions of many democratically developed countries lay on the law enforcement authorities certain part of work in the sphere of anti-corruption measures enforcement.

In Israel an anticorruption actions are carried out by the system of "certain duplication of monitoring" after possible corruption actions. It is provided by government agencies and special subdivisions of police as well as by the department of the State management that owns independence from ministries and state departments and public organizations such as "Department for the cleanness of government".

In Great Britain high standards of civil behavior are the results of political and legislative measures, moral changes and more effective social control after civil servants. This country has the oldest traditions of fight against a corruption. The system of anticorruption mechanisms is well-regulated at the legislative level.

At the bottom of anticorruption fight in Germany laid down the task of material and financial sources abolishment of criminal groupments. It is achieved in two ways: by appropriation (appropriation of property) and by creation of the proper legal base for making the "money laundering" impossible.

The conducted analysis of foreign experience for crime prevention initiatives in Israel, Great Britain, Germany and other countries allows us to form an idea of national anticorruption strategy development that is very important for the present-day Ukraine.

Language adviser **Serhiienko A.V.**

UDC 343.352

Borysenko R.V.

National Academy of Internal Affairs

European Experience in Combating Corruption in the Police

Around the world, honest police officers find themselves discredited by the actions of corrupt fellow colleagues. Their ability to properly serve their citizens is degraded by corrupted policing systems. There are debates as to what lies at the root of corruption, but whatever the cause, corruption is utterly unacceptable in the police, an institution that exists to protect its public and is the enforcer of the rule of law. The public needs to know that the police, as a service provider to citizens, are transparent and accountable; and when cases of police corruption are discovered it is also vital that the public see corrupt police officers being investigated and prosecuted.

A precondition for efficient operational measures is the availability of the following key elements that can be found in countries with well-developed integrity systems: 1) Ensuring the autonomy of anti-corruption institutions and units from the police forces and preventing political interference, especially in complex and serious corruption cases;

2) Checks and balances among anti-corruption institutions through several levels of mutual control;

3) Linking anti-corruption to the supervision of professional standards;

4) Linking anti-corruption efforts to the safeguarding of civil rights through the enactment of a system for independent processing of complaints;

5) Adequate resources and sufficient powers of anti-corruption departments by establishing local level structures, allowing them full access to operational information and enhancing their effectiveness by introducing a method for distinguishing between minor and serious corruption cases.

Corruption among police officers has been viewed with an increasing concern by the authorities and the public in many European states. The recommendations set, if applied appropriately, could have a positive influence on the process of modernisation of the police in the field of management, leadership, ethics, integrity and, above all, on the prevention of corruption in the long-term.

In countries with endemic corruption, integrity reforms can only be successful if anti-corruption institutions succeed in tackling internal corruption challenges.

Language adviser **Marchenko I.V.**

UDC 343.352

Chystikova S.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Preventing and Combating Corruption in the Police

The problem of corruption in various areas of government and governance is relevant nowadays and has a global and systemic character. Corruption is a direct threat to national security, hampering the development of democracy and civil society in the countries. It should also be emphasized that corruption in the activities of the police agencies promotes the development of organized crime, and also has a negative impact on the development of legal reforms.

The level of corruption in law enforcement agencies is increasing every year. In 2015 criminal proceedings were brought against two hundred and sixty law enforcement officers and eight judges, within the first nine months of 2016 charges were brought against four hundred and fifty law enforcers and sixteen professional judges.

Anti-corruption measures in foreign countries in the overwhelming majority are similar. It is explained by the process of integration of legislation, active intergovernmental coordination of measures to counteract corruption.

The integrity of the police, like any other institution, requires the formulation of a rule and the creation of incentive systems for compliance and sanctions for violation this rule. Summarizing international experience, the following measures of prevention and counteraction to corruption in the police should be highlighted:

1. the development of informal ethical norms that exclude corruption behavior;
2. the formalization of anti-corruption requirements;
3. the creation of material incentives for policemen who do not allow corruption;
4. the establishment of sanctions for corrupt police officers.

A number of orders of the Minister of the Interior of the Slovak Republic and the President of the Police approved a list of prohibited police activities.

In Germany, the Anti-corruption Code was introduced. It clearly specifies the areas of police activity in which there are high risks of

corruption, features of corruption behavior and defines the procedure for action in case of temptation to commit a corrupt act.

In the United States, the rules of corruption in the police include the definition and adherence to professional standards: every policeman is obliged to adhere to the code of professional ethics.

It is necessary to pay attention to the experience of the Bulgarian Ministry of Internal Affairs that created a hotline for complaints about corruption among the employees of this department, besides twice a month there are receiving visitors so that they could file their complaints and suspicions concerning the corruption of the officials of the ministry.

One of the elements of the corruption prevention in the Canadian police is carrying out special psychophysiological studies of the polygraph applicant.

In the United States and the United Kingdom a network of public associations is empowered to oversee the investigation of acts of corruption in the police.

In the Republic of Belarus the Main Directorate of Homeland Security of the Ministry of Internal Affairs was established.

The analyzed experience of foreign countries in preventing and counteracting corrupt practices among policemen may be a guiding factor in the reform of the National Police in Ukraine and the implementation of anti-corruption measures in the state.

It was recognized that it would be appropriate to apply legal and organizational measures to ensure the internal security of police authorities that they had established themselves in other countries, in particular regarding the adoption of common standards for combating corruption in the police and the formation of a state anti-corruption strategy.

Language adviser Sazanova L.S.

UDC 343.352

Dmytrenko A.O.

National Academy of Internal Affairs

ANAC - State Anti-Corruption Institution in Italy

The Independent National Commission on Oversight, Transparency and Integrity of Italy (CIVIT) was created in 2009. On the basis of Law №125, adopted by Parliament in 2013, the name CIVIT was changed to ANAC (National Anti-Corruption Institution for Supervision and Transparency of State Administration). ANAC carries out an analysis of the causes and factors of corruption in order to take measures to investigate and

its counteraction. Its main functions include the following: development and approval of the National Anti-Corruption Plan; analysis of the causes and factors of corruption in order to establish countermeasures; monitoring implementation and the effectiveness of the Anti-Corruption Plan in public administration, the control over the proper implementation of plans for transparency, has the right to carry out inspections, investigations, access to the documents required by it, to supervise the execution of legal acts, and to detect and minimize the negative influence of behavior that contradicts transparency requirements. ANAC can provide advice to government agencies on the compliance of employees with the requirements of the Code of Ethics. ANAC sets criteria, rules and standards for the creation and development of codes of ethics, provides annual reports to the Parliament on anti-corruption activities and violations in the field of public administration, as well as the effectiveness of anti-corruption policy. ANAC, within its competence, cooperates with international organizations and anti-corruption institutions of foreign countries, exchanges information and methodology in the field of implementation of state anti-corruption Strategies. Based on the provisions of anti-corruption legal acts, ANAC is actively cooperating with the Italian Financial Guard for inspections and investigations. ANAC's key partners is the National School of Public Administration, office of the international non-governmental organization Transparency International in Italy, as well as the World Bank.

Language adviser **Dramaretska L.B.**

UDC 343.352

Domashenko A.V., Gadzan M.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

The Fight Against Corruption in China as an Example to the World Community

Corruption is a phenomenon involving many different aspects, and it is therefore hard to give a precise and comprehensive definition. However, at the core of most definitions of corruption is the idea that a corrupt act means the abuse of entrusted power for private gain.

On the world stage of economic activity, even the biggest players are subject to corruption. Some are actively fighting, trying to moderate the appetites of criminals, some of whom are completely satisfied with it.

Over the past 5 years, the People's Republic of China has been active in the fight against corruption, with the arrival of the new head of the People's Republic of China, Xi Jinping, who has launched an active struggle against

corrupt officials of the lower and middle level. News about the massive fight against corruption in China quickly swept the whole world.

Over the past decade, China has entered a phase of active economic growth, more is the merit of the country's political leadership, which one of the main tasks has put the fight against "tigers and flies" - so in China are called corrupt officials of different levels. China is considered the best country in the world in terms of the number of investigations conducted and bribe takers and corrupt officials brought to trial. According to the working report of the Supreme People's Procurator of the People's Republic of China, investigations are conducted annually in China and judicial decisions are made against some forty thousand corrupt officials.

Similarly, the punishment for corrupt officials was toughened; it did not depend on the rank or other privileges of the criminal. According to the Chinese legislation, the death penalty can be carried out immediately, and may be postponed for up to two years. As a rule, economic deferments are given. In this case, if the offender during this time has not committed any "deliberate crimes" and generally behaved roughly, the highest measure can be replaced by life imprisonment.

*Language adviser***Kalchenko T.M.**

UDC 343.352

Hevel O.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

The Danish Anti-Corruption Strategy

For the sixth consecutive year, Denmark has ranked an annual ranking comparing the levels of corruption around the world. Denmark shared the leading place with New Zealand in Corruption Perception Index-2017, released by anti-corruption organization Transparency International.

The most important aspects which Denmark follows to curb corruption are the following:

1. The Danish Model: Denmark is one of the most egalitarian societies in the world. The Danish welfare scheme ensures a healthy work-life balance and healthcare for all. Freedom for the individual, equality, respect, tolerance and a strong sense of mutual trust are core values in Denmark.

2. Another contributor to the low level of corruption is the intensified focus on Corporate Social Responsibility that Denmark has experienced recently. To have an anti-corruption strategy as a part of the company's CSR policy is important as it functions as a trade mark for companies.

Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна

3. Strong legal framework criminalizing a wide range of corruption related actions as well as an independent and efficient judiciary.

4. Disclosure of budget information to the public fosters efficient management by public funds. Moreover, operational participation of people in the budget process is needed to reduce the embezzlement of public funds.

5. Strong Media: Media monitoring public, private companies and the government would reduce the corruption. The fear of bad-image should supersede the need to adopt corrupt practices.

Transparency, integrity, independent judiciary, civic activism and social trust are the factors that make Denmark one of the least corrupt countries in the world. In addition to lower level of corruption, Denmark also has a high standard of living, high social mobility, high literacy and equality. Such efficient practices are being used by various least corrupt countries.

Language adviser V. V. Pochuieva

UDC 343.352

Hryshyn O.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Countering Corruption in Austrian Police

In Austria until 2010 there have been a low number of indictments relating to corruption and only few corruption cases have been prosecuted against the Austrian police. The success, in comparison to many other nations, can be in part attributed to the stable economic performance of the state, which allows the Austrian police force to receive appropriate salaries. It must be noted that Austria is a gateway to the European Union from the Eastern European countries, which creates additional corruption opportunities. Despite this, studies illustrate that officers and supervisors tend to be knowledgeable about the boundaries of the police culture, especially with regards to the types of behaviors permitted and prohibited. Whilst Austria has somewhat been devoid of corruption, there have been several corruption cases particularly over the last several years, which question the accountability of the Austrian police. In 2006, the Vienna police chief was charged with abuse of office and unauthorized acceptance of gifts from private companies, which was the testament to the rising number of corruption acts committed by Austrian police. Despite such a rapid elevation in corruption cases amongst police authorities in Austria, no public data and scarce quantities of academic research detailing the number of police officers registered or suspected of, or involved in acts of corruption are available. This

is because the institutions in charge of countering corruption have only started analyzing it in the last few years, due to the contemporary context that police corruption in Austria is situated. It must be noted that despite this recent escalation in police corruption prevalence, Austria still remains a country that is characterized by a low number of corruption cases compared to other countries throughout the world. The economic security of Austria has allowed the police to develop internal control measures that are necessary for identifying and combating corruption. Established internal control measures include the Office for Internal Affairs, the Office for Public Affairs, as well as the Office of the Ombudsman. These institutional bodies, coupled together with the high degree of intolerance toward corruption amongst Austrian citizens, and the stable nature of the Austrian economy, appear to facilitate the foundations for a positive framework needed in order to mitigate and eradicate police corruption throughout Austria.

Language adviser **Korshenko A.Ye.**

UDC 343.352

Hudz I. L.

Kharkiv National University of Internal Affairs

CORRUPTION IN INDIA

Corruption in India is a serious national problem that influences the country's economy and the credibility of central, state and local government agencies. A study conducted by Transparency International in 2016 recorded that about 50% of Indians had paid bribes to get a job done in a public office. India ranks in 79th place out of 176 countries according to the Corruption Perceptions Index of Transparency International.

Corruption is known as dishonest or fraudulent behavior by those in power. Corruption can include giving or accepting bribes or gifts, double dealing, manipulating elections, diverting funds, laundering money and some other things.

There are many causes of corruption in India and they are quite complex. The most important factor is the nature of a human being. People in general have a great thirst for luxuries and comforts, so they get themselves involved in all unscrupulous activities which result in monetary or material benefits. Moral and spiritual values are not given sufficient importance in educational system, which is highly responsible for the deterioration of the society. Corruption is partly connected with small salaries paid to officials being employed in the government sector that force them to earn money by illegal ways. Low job opportunities make plenty of people in India engage in

various corrupt practices to get the job offer. They give bribes and then criticize the corrupt officials. There is no unity among the public to stop corruption.

Corruption in India mostly occurs due to excessive regulations, complicated tax and licensing systems, numerous government departments with opaque bureaucracy and discretionary powers, monopoly of government controlled institutions on certain goods and services delivery, and the lack of transparent laws and processes. Corruption in India is a result of the connection between officials, politicians and criminals. Corruption has become something respectable in India, because respectable people are involved in it.

Beyond all doubt, the punishments imposed for corrupt acts are inadequate. Those who are caught red-handed or found guilty do not get strict penalties. First they are suspended for a few weeks or months and then they are appointed to the same position in another location.

The question how to reduce corruption is constantly arising in India. Here are some possible ways to solve the problem. First of all, strong and stringent laws need to be enacted which give no room for the guilty to escape. Moreover, establishment of special courts for speedy justice can be a huge positive aspect. Much time should not elapse between the registration of a case and the delivery of judgment. Unfortunately the police are perceived to be corrupt in India. Corruption in the police at all levels of their interaction with the public has left the latter with little faith in this institution, which is supposed to be a protector and guardian of the security of the people.

Language adviser Ivanova I.L.

UDC 343.352

Hura S.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Fighting Corruption in the US

The most determined policy in the fight against corruption by means of legislative means is the United States. At the international level it is recognized that the criminal legislation of this country contains a broader concept of criminal corruption than in Europe, which pays no less attention to the problem of corruption. US law provides for punishment for active and passive bribery in the form of a fine, the amount of which is calculated by a triple bribe size, or imprisonment up to 15 years. Both can be combined by court order. For stimulating the commission of lawful actions by an official, i.e. for giving and receiving "tips", US law provides for a fine, the size of

which determines the court, or imprisonment for up to 2 years, or the combination of both. A separate rule of the US law provides for criminal liability of the heads of banks for providing a loan or a cash gift to the inspector or assistant inspector who checks the bank or has the right to inspect it. This rule is the prevention of bribery. When bringing to justice, you do not need to prove that the inspector has taken any action in favor of the bank. For the commission of this crime, punishment is provided in the form of imprisonment for up to one year or a fine for the amount of a loan or gift. The same penalty and disqualification is awaited by the inspector who accepted the loan or gift from the bank that he inspects or can inspect. The special rule concerns active and passive bribery of employees of the federal banking system, aimed at obtaining a loan. The article provides for a fine of up to 1 million dollars or triples the value of a thing given, offered, promised, solicited, demanded, accepted or accepted by the bribed. Provision is also made for imprisonment up to 30 years, or for combining both. If the value of a bribe did not exceed 1 thousand dollars, then the deprivation of liberty cannot be more than one year. Criminal punishment is the requirement or receipt of money or property values in order to facilitate the device for public service. The perpetrator shall be punished by imprisonment for one year, or by a fine in the amount of the required or received amount, or by combining both types of punishment. An exception is made for special recruitment agencies that are authorized to participate in recruiting for the civil service.

Language adviser **Horbach N.**

UDC 343.352

Iordanov V.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Combating Corruption in Police

The concept of corruption is known to every citizen. It is a criminal phenomenon that afflicts society and the state. One of the most important issues that should be noted here is corruption in law enforcement agencies.

It is a social phenomenon in which the actions of officials cause significant material and economic damage to a state, a society or a separate company. Both young and experienced employees take part in corrupt practices.

Corruption in law enforcement agencies is one of the main threats to national security, as it undermines the financial system, public confidence in the state, as well as the ability of civil servants to defend their national interests through the use of positions for their own enrichment.

The most common type of corruption is accepting money causing direct or indirect harm to the organization or the state. A person involved in corruption schemes is almost always interested in material gain.

The reasons for this phenomenon are low level of legal consciousness, briber's ignorance of the law, his belief in the expediency of bribes; belief that even legitimate requirements cannot be satisfied legally; underpayment of law enforcement officers.

Typical causes of corrupt manifestations by a policeman are greediness, desire to obtain additional benefits using official authority, inability to manifest principality, to refuse persons their illegitimate requests, a tendency to act under the influence of others. To succeed in combating corruption it is important to apply for a job a new staff, increase material and social security, and eliminate rooted corruption links. Corruption should be disadvantageous in economic, political and social spheres.

The main step to fight corruption is to make the legal system work and enforce the laws. Every corrupt person should be punished. It is almost impossible to get rid of corruption but it does not mean that it is not necessary to combat it. Important means of combating corruption is the principle of equality of a citizen and the state before the law and the court. The absence of this principle today leads to the abuse of powers by law enforcement officials.

Language adviser Sazanova L.S.

UDC 343.352

Ivanov I.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Combating Corruption in New Zealand

New Zealand is regarded as having one of the lowest levels of perceived corruption in the world. Transparency International's 2016 Corruption Perceptions Index ranks the country first place out of 176 countries. New Zealand had previously topped the index for seven consecutive years until 2013; it dropped to second place in 2014 and fourth in 2015. New Zealand has ratified several important international anti-corruption conventions such as the OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions and the United Nations Convention against Corruption.

The OECD Anti-Bribery Convention (officially Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business

Transactions) is a convention of the OECD aimed at reducing corruption in developing countries by encouraging sanctions against bribery in international business transactions carried out by companies based in the Convention member countries.

The United Nations Convention against Corruption (UNCAC) is a multilateral treaty negotiated by member states of the United Nations (UN) and promoted by the UN Office on Drugs and Crime (UNODC). It is one of several legally binding international anti-corruption agreements. UNCA C requires state parties to the treaty to implement several anti-corruption measures that focus on five main areas: prevention, law enforcement, international cooperation, asset recovery, and technical assistance and information exchange.

UNCAC's goal is to reduce various types of corruption that can occur across country borders, such as trading in influence and abuse of power, as well as corruption in the private sector, such as embezzlement and money laundering. Another goal of the UNCAC is to strengthen international law enforcement and judicial cooperation between countries by providing effective legal mechanisms for international asset recovery.

New Zealand has some investigative agencies that help combat against corruption. First of them is the Independent Police Conduct Authority (IPCA) is an independent civilian oversight body that considers complaints against the New Zealand Police and oversees their conduct. It derives its responsibilities and powers from the Independent Police Conduct Authority Act. Under section 12.1 of the Act, the Authority's functions are to receive complaints alleging misconduct or neglect of duty by police employees; or concerning any practice, policy, or procedure of New Zealand Police and to take action as contemplated by the Act. It may also investigate any Police incident involving death or serious bodily harm and make recommendations to the Commissioner of Police based on those investigations.

The IPCA is independent from the New Zealand Police. It is not part of the Police and is required to make its findings based on the facts and the law. It does not answer to the Police or anyone else over those findings and in this sense, its independence is similar to that of a Court. The Authority's status as an independent Crown entity means that there is no political involvement in its operations. The second is the Office of the Ombudsman was established in 1962 under the Parliamentary Commissioner (Ombudsman) Act 1962. The term "Ombudsman" is Swedish and basically means "grievance person". The primary role of the Ombudsman in New Zealand is to investigate complaints against government agencies. The Ombudsman's role is described in its Annual Report for 2012 as follows: "We investigate, review and inspect the administrative conduct of state sector

agencies, and provide advice and guidance, in order to ensure people are treated fairly in New Zealand” and that “a high level of public trust in government is maintained”.

Language adviser **Levashov O.S.**

UDC 343.352

Kolisnyk P.A.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Dealing with Corruption as a Part of an Officer Training

There are several technological advances in policing and law enforcement that could impact the amount of corruption. With increased technology comes more transparency. This transparency has led to increased accountability and greater oversight. Early intervention systems are a perfect technological advancement that helps to understand how corruption can be effected. These systems increase police accountability by reviewing an individual officer's actions, arrest patterns, performance problems, accumulated complaints and various other factors. These systems rely on data to manage and identify officers whose performance exhibits problems. Interventions, usually counseling or training, to correct those performance problems can then be initiated. As departments and legislative bodies create more laws to control police conduct, the officers themselves feel resentful due to the dynamic and uncertain nature of their work. This leads to the officers distancing themselves from departmental accountability in an attempt to develop self-protection. External changes in society impact law enforcement corruption as well. Corruption reflects the area of opportunity. From extorting pickpockets to engaging in drug trafficking, opportunities exist to benefit one's self. The opportunities for corruption are greatest when there is a large degree of discretionary authority given to a police officer. The changes that are a part of society impact law enforcement which then in turn impacts the training that these officers must undertake. These various shifts will lead to better policing which will then be better able to serve society. To that end, police training recognizes the need for its courses to provide officers with real life scenarios. There are four elements to a successful training program: contextualize the learning, integrate key topics throughout the curriculum and build the scenario and conduct a thorough debriefing after the scenario. Additionally, ethics training should teach officers to ask themselves three questions when faced with an ethical dilemma. Is it against the law? Is it against policy? Is it against my own personal code of ethics? Furthermore, better education and training of officers leads to more positive attitudes toward their job. The more educated an

officer is, generally, correlates to a higher level of problem solving, a greater appreciation of cultural diversity, and more skill in dealing with and fostering relations with the community. There is also more ethical decision making and less corruption in officers who are more educated. Enhanced training and advanced study lead to a higher degree of prestige and respect for law enforcement officers, which in turn may lessen corruption.

Language adviser **Korshenko A.Ye.**

UDC 343.352

Kononenko M. V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

CORRUPTION IN INDIA

Corruption is a global phenomenon. It is found in every society. Various surveys report the police force to be the most corruption prone sector in India. The surprising thing is that the police take money both from the accused and the complainants. The powers enjoyed by the police in India are so wide that they can accuse, arrest, and harass even an honest person. Cases of beating the poor people (e.g., rickshaw-pullers, labourers, vendors, etc.) on small pretexts and taking away all the money in their pockets, accepting money from truck-drivers, collecting 'hafta' (weekly fixed amount), from shopkeepers are very common.

Police corruption is a specific form of police misconduct designed to obtain financial benefits, other personal gain, or career advancement for a police officer or officers in exchange for not pursuing, or selectively pursuing, an investigation or arrest. The prevailing form of police corruption is demanding or accepting bribes in place of not reporting organized drug or prostitution rings or other illegal activities. Another example is when law enforcers flout the code of conduct in order to secure convictions of suspects through the use of falsified evidence. There are cases where police officers deliberately and systematically participate in organized crime themselves.

Article 7 of the United Nations Code of Conduct for Law Enforcement Officials says that 'Law enforcement officials shall not commit any act of corruption. They shall also rigorously oppose and combat all such acts'. However, there are various situations in which these unlawful acts are committed.

The reasons for corruption within Indian police are generally related to the colonial model of policing and the lack of accountability in the law enforcement system of the country. The police were organized as a colonial force in the period of British rule in India. Poorly paid and badly trained Indian police were given extraordinary discretionary judgments and broad

authorities to deal with the native population. The police were created to strike terror in the hearts of the people so that they could not pose any challenge to British rule. Unfortunately the police system deliberately designed to subjugate the local people and promote colonial interests was nevertheless maintained after the county gained independence.

The defaulting police officer has become a symbol of the entire organization and the police misconduct is a powerful weapon which stains the image of the force. Thus the major task of the police nowadays is to improve the image for which reforms at the personnel level are imperative. Ronald Segal said that “corruption like sacrifice starts at the top and percolating down colours the whole society”. Hence, nationwide determination to combat corruption is needed to achieve the effectiveness of anti-corruption measures in Indian police.

Language adviser Ivanova I.L.

UDC: 351.745:343.37

Kosyakina O.V.

Donetsk Law Institute MIA of Ukraine

The Role of the Police in Combating Corruption in Ukraine and the UK

Under current conditions, corruption has become a factor that poses a real threat to the national security and democratic development of every civilized country in the world, including Ukraine. In counteracting and combating corruption in Ukraine, special attention should be paid to borrowing international experience from those countries with the lowest level of corruption in the world. The UK is among such countries, which is one of the ten least corrupt countries in the world.

An investigation into corrupt practices in the UK is covered by Public Sector Corruption. It is a special police unit in the field of combating corruption in the public sector. In the case of committing corrupt acts in particularly large amounts (£ 2 million), or, if the crime is very serious, Serious Fraud Office will investigate it.

In Ukraine, the Department for the Protection of Economy as an transregional territorial body of the National Police has been established to counter and combat corrupt acts, those tasks include: 1) participation in the formation and implementation of state policy in the field of combating economic crime; 2) detection, prevention and suppression of crimes in the field of economics; 3) counteraction to corruption offenses and offenses related to corruption; 4) establishment of causes and conditions for the

commission of offenses in the field of economy, as well as taking measures to eliminate them, etc.

Language adviser **Lopatynska I.S.**

UDC 343

Kovalenko A.L.

Kharkiv National University of Internal Affairs, Sumy branch

Fighting Corruption in Great Britain

Problems of corruption in Great Britain are the focus of attention of criminologists and practical law enforcement officers. The police carry out the investigation of crimes which fall under the characteristics of corruption. There is a special section in the structure of anti-fraud department of police in Great Britain where investigators work. They investigate crimes in public and state sector. If losses from corrupt practices exceed 2 millions Britain pounds or a crime is serious enough such offence will be investigated by SeriousFraudOffice.

SeriousFraudOffice (SFO) is an independent governmental department which carries out its activity only on the territory of England, Wales and Northern Ireland. Its jurisdiction doesn't extend on Scotland, Isle of Man and Channel Islands. At present time corruption matters in Great Britain are handled according to the norms of common law (based on legal proceedings and customs) and statutory law.

The main document containing the powers of SFO is the "Criminal Proceedings" Act 1987. According to this Act SeriousFraudOffice conducts investigations in cooperation with police. The formation of SFO or involvement of police officers with case investigations in SFO didn't influence the constitutional independence of police bodies. Its organizational structure and accountability kept the same. The activity of SFO is based on the strong collaborative relationship with police. Police officers are a part of investigative groups. Participation of police in the SFO's activity is very effective because professional experience of police officers and their knowledge of on-scene situation enhance special knowledge of SFO officers which are mainly in the sphere of finances and law. But police officers don't have special powers as some officers of SFO do.

Language adviser **Samoilova Yu.I.**

UDC [342.9:324]:351.74

Kovaliov M.L.

Donetsk Law Institute MIA of Ukraine

International Fight Against Corruption. Singapore Experience

Corruption is one of the greatest problems of the 21st century. This negative phenomenon exists in all countries of the world, but on different scales. Corruption as a transnational phenomenon is a threat to the entire world community.

Corruption in international legal instruments is defined as one of the global problems in ensuring international legal order. The international community seeks to unite efforts in preventing and combating corruption. Anti-corruption is carried out in different countries on the basis of their historical and sometimes religious development. Anticorruption struggle in these countries takes place with different effects and in different directions.

Currently, measures to prevent corruption have been presented in international anti-corruption programs:

- The global program of the United Nations against corruption;
- The UN Declaration on Combating Corruption and Bribery in International Commercial Transactions;
- United Nations Convention against Corruption, etc.

There are many countries in the world that have successfully coped with or reduced the scale of corruption. A vivid example is modern Singapore, which takes the leading place in the world for lack of corruption. The country used to be in an extremely difficult economic situation and was thoroughly permeated with lawlessness.

This served as the basis for the adoption of a whole system of measures, distinguished by strictness and consistency. To solve the problem, The Corruption Investigation Bureau with broad powers, where citizens could complain about civil servants and claim damages was established. Strict economic sanctions were imposed for bribes or refusal to participate in anti-corruption investigations. Simultaneously, the measures of criminal punishment for corruption were tightened. Also on June 17, 1960, the Anti-Corruption Act was adopted, which contained important items designed to overcome the shortcomings of fighting corruption and strengthen the capabilities of the anti-corruption department.

Employees of the Bureau were allowed to arrest and search suspects, examine any bank account, securities and data on purchases of any suspect in

violation of the rules established by the Anti-Corruption Act, under the same conditions, to access bank accounts of any official, and if necessary of his wife , children, etc.

The Office (Bureau) receives and investigates complaints of corruption in the public and private spheres; investigates misconduct of officials; examines the procedures for government agencies to identify possible opportunities for corrupt situations.

The example of Singapore shows that thanks to political will, effective anti-corruption legislation and incorruptible independent agency they have managed to reduce corruption to a very low level in just a few years.

Language adviser Mamonova O.I.

UDC 343.352 (470+571): 316

Kulchytskyi-Ruchka R.R.

The Precarpathian Department (Ivano-Frankivsk)

National Academy of Internal Affairs

Police Combat Against Corruption in Nigeria

Corruption is widespread in Nigerian society. The Nigerian corruption situation fits the criteria of systemic corruption. It has become part and parcel of daily life and is tolerated, accepted, and institutionalized to the extent that both people who give and receive bribes have internalized that behaviour.

The effects of corruption are social and economic. Governments and communities suffer from the malaise as it makes them uneconomic in that: less revenue is collected, with a loss to government much greater than the individual gains; more money is paid for the goods and services procured; policies are distorted to maximise corrupt gains, usually in favour of capital intensive spending; resources are diverted away from social and developmental priorities; investment is discouraged.

The Nigerian Criminal Code and the Penal Code, which are comprehensive sets of criminal laws that apply in Southern and Northern Nigeria, contain provisions aimed at tackling corruption in the public sector. Today, the main institutions for combating crime are the Courts, Police, Customs.

The main functions of police are:

1. establishing and maintaining high standards of conduct for the honest, ethical and effective performance of policing functions;
2. provision of modern equipment and facilities to detect and combat crime;
3. training and retraining of police officers;

4. collaboration with international police (Interpol) organizations world-wide;
 5. having and maintaining effective systems for the recruitment of police officers for integrity, honesty, ethical standards and expertise;
 6. good remuneration of police officers;
 7. constant review of data on the fight against financial crime to reflect whether there is progress or not;
 8. incentive for good performance.
- Language adviser* **Huliak T.M.**

UDC 343.352

Lyfyrenko B.S.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Combating Corruption in Police Organizations

When faced with the issue of combating police corruption, law enforcement agencies and administrators can try various means to deal with the problem. There are at least four means of dealing with this issue. The first method of fighting police corruption is through leadership. Police agencies must have a strong administrator that is willing to assess the problems, come up with solutions, and monitor the success of their implementations. Strong leadership is very important in terms of handling corruption because officers will typically look to their leaders to determine how they should behave. If officers see that their supervisors are engaging in corruption, they are more likely to engage in it themselves, but if they see that administrators are following the law, punishing violations, and behaving ethically, then they would learn that to do otherwise is unacceptable. Two other ways for combating corruption involved the hiring process and departmental procedures. It is believed that if administrators selected quality applicants through high standards, then corruption would likely decrease. The use of psychological tests can help in the selection process because they are designed to determine characteristics of individuals. The administrator can decline those applicants that do not meet the standards set by the department. With regard to department standards, it is believed that by providing training, setting up codes of conduct, making sure the officers are punished when violations occur, and encouraging officers to work together, a lot of the problems with corruption would disappear in police agencies. One of the main forms of training that police departments can provide is ethics training. This training will give officers the opportunity to understand the different ethical issues that are a part of the job, and, it is hoped, they will learn how

to deal with these conflicts in a moral and ethical manner. A final way to combat corruption in law enforcement is through civilian review boards. It is the job of law enforcement civil review boards to investigate allegations of corruption. The board can also make recommendations for change in terms of punishment meted out and policies on dealing with corruption. Many people like review boards that are independent of police departments because of the increase in impartiality that is associated with them. They believe that these types of boards are able to fully investigate issues of corruption and look at everyone's side of the story.

Language adviser **Korshenko A.Ye.**

UDC 343.352

Maltsev V.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Police Against Corruption

Police misconduct and corruption are abuses of police authority. Sometimes used interchangeably, the terms refer to a wide range of procedural, criminal, and civil violations. Misconduct is the broadest category. Misconduct is "procedural" when it refers to police who violate police department rules and regulations; "criminal" when it refers to police who violate state and federal laws; "unconstitutional" when it refers to police who violate a citizen's civil rights; or any combination thereof. Common forms of misconduct are excessive use of physical or deadly force, discriminatory arrest, physical or verbal harassment, and selective enforcement of the law.

Police corruption is the abuse of police authority for personal gain. Corruption may involve profit or another type of material benefit gained illegally as a consequence of the officer's authority. Typical forms of corruption include bribery, extortion, receiving or fencing stolen goods, and selling drugs.

Through both criminal and civil statutes, federal law specifically targets police misconduct. Federal law is applicable to all state, county, and local officers, including those who work in correctional facilities. The law makes it unlawful for anyone acting with police authority to deprive or conspire to deprive another person of any right protected by the Constitution or laws of the United States. Additionally, federal law prohibits conduct ranging from racial slurs and unjustified arrests to the refusal of departments to respond to discrimination complaints.

Most problematically of all for plaintiffs, police are protected by the defense of immunity—an exemption from penalties and burdens that the law generally places on other citizens. This immunity is limited, unlike the absolute immunity enjoyed by judges or legislators.

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

The local and state agencies are more susceptible to corruption than federal agencies. For example, the Federal Bureau of Investigation is held in high regard and is thought to be an example of what a law enforcement organization should be and its agents are considered exemplary police officers. The federal pay scales are greater and the educational standards are higher, as well. In other words, the federal agencies have the “cream of the crop” of law enforcement officers. Lower pay and less integrity are identified as two major reasons for corruption and these conditions exist far more often in local and state agencies. The expectation of the police to regulate morality while respecting civil liberties, cracking down on clandestine activities while obeying regulations on how information is obtained and evidence gathered, enforcing regulations dealing with economic enterprise while remaining immune to the temptations create tension and contradiction. One result of this is corruption.

Language adviser **Levashov O.S.**

UDC 343.352

Murzo Ye.O.

National Academy of Internal Affairs

Singapore. Police Experience in Fighting Corruption

Given Ukraine's European prospects and its integration into the European Union, there is an urgent need to build an effective and effective mechanism for preventing and combating corruption in a particular area.

Singapore is one of the countries that managed to overcome or substantially reduce corruption. The Government of the country was aware that the penalties provided for by law would not be effective unless they were based on effective enforcement. Therefore, it was decided to create a Bureau - a universal anti-corruption agency. The Law on the Prevention of Corruption, adopted on June 17, 1960, with the amendments and additions, which is still valid today, is the main legal act in this area, as a guarantee of the successful functioning of the Bureau for the Investigation of Corruption in Singapore.

For the effective enforcement of investigations, the Bureau has extraordinary powers. They have the exclusive right, without the court's decision, to detain and search persons suspected of corruption in which there are claims based on information from reliable sources, they can investigate their wives, children, relatives and guarantors. The lawful practice was to provide citizens, upon request, with confidential information they need. Refusal to cooperate with the investigation and concealment of information

is considered as an offense and is punishable by a fine of up to \$ 10,000 or detention for a term up to one year. In court, you can draw any citizen regardless of his status and rank. All cases completed by the investigation are forwarded to the prosecutor with a proposal to take action against the specific persons stipulated by law.

In our view, taking into account the positive experience of Singapore, it can be argued that for Ukrainian anti-corruption practical activity all needs improvement of legislative acts, which concern not only direct performers, but also their loved ones. And the very consistent implementation of these laws would ensure effective prevention and counteraction to this negative phenomenon.

Language adviser **Kharchuk N.R.**

UDC 343.352

Muzychuk E.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Types of Police Corruption

Police corruption is the misuse of police authority for personal gain. It carries high costs. First, a corrupt act is a crime. Second, police corruption detracts from the integrity of the police and tarnishes the public image of law enforcement. Third, corruption protects other criminal activity such as drug dealing and prostitution. Protected criminal activities are often lucrative sources of income for organized crime.

Police corruption has two main categories - external corruption, which concerns police contacts with the public, and internal corruption, which involves the relationships among policemen within the workings of the police department. The external corruption generally consists of the following activities:

1) Payoffs to police by essentially non-criminal elements or payoffs by those who police protection, willing to pass money to individual officers or groups of officers.

(2) Payoffs to police by individuals who constantly violate the law as a method of making money (for example, prostitutes, narcotics addicts, persons who sell illegal drugs and professional burglars).

(3) "Clean Graft" where money is paid to police for services.

These manifestations of external corruption are often based to the established hierarchical structure of the police department.

For example, an owner who wishes to avoid arrest must be assured that his payments to a single officer will guarantee that the person either has the power to order other officers not to bother the owner or shares the money with those who have responsibilities.

In all cases of external police corruption, protection is the service granted, either in overlooking violations of the law or in providing some additional police assistance. Internal corruption exists as a result of a desire of individual officers to improve their working conditions or to achieve higher status in the police department. It may include:

- 1) Payment of money to join the police force.
- (2) Payment of money to higher ranking officers for better shifts or assignments.
- (3) Payment for choice vacation time.
- (4) Strict adherence to a code of silence concerning external police corruption.
- (5) Payment for promotions.

Most types of internal corruption are seldom publicized and usually are not the subject of federal prosecution. However, because they are often interdependent, the elimination of external corruption may have the effect of eliminating many forms of internal police corruption. Thus, widespread investigations and prosecutions of external police corruption may have a potentially significant impact on all aspects of police corruption.

Language adviser **Gorbach N.L.**

UDC 343.352

Bilochytskyi Ya.D., Nahay D.M.
National Academy of Internal Affairs

The Activities of Anti-corruption Police Agency of Norway

Norway is a signatory to main international anti-corruption conventions, e.g. OECD Convention (1997), Council of Europe Convention (1990), UN Conventions (2000 and 2003).

The basic provisions on bribery and corruption are found in the Norwegian Penal Code Chapter 30, sections 387, 388 and 389 (Oct, 2015) and applied to all types of employment, office or assignment for both public and private employers and principals, irrespective of position.

Norwegian anti-corruption legislation does not distinguish between foreign and domestic public officials.

There is one national police and prosecution authority in Norway - The National Authority for Investigation and Prosecution of Economic and

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

Environmental Crime in Norway - consisting of highly specialised and trained investigators and prosecutors. Within the ordinary police force, there are specific law enforcement teams consisting of financial crime and white-collar crime experts.

An offence is committed if a bribe is offered orally or in writing. It is also consummated if such an offer is accepted or if the offender asks for a bribe. The formation of an oral contract that includes bribes constitutes an offence.

Since 2003 till 2015 approximately 40 major corruption cases were investigated, resulting in convictions for companies and individuals in Norwegian courts.

The Ministry of Foreign Affairs, the Norwegian Agency for Development Cooperation and the Norwegian Peace Corps have developed a whistle-blowing system allowing anyone who has information of alleged corruption to report suspicions through both internal reporting lines and an external partner.

Language advisor Dramaretska L.B.

UDC 343.352

Naida V.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Causes of Police Corruption in Developing Countries

No country in the world is absolutely “clean” of corruption. It is not acceptable in developed world where corrupt officials are discarded. In most developing countries corruption is widespread in everyday life. The society has learned to live with it considering corruption an integral part of their culture. Corruption is usually an acceptable social phenomenon in developing countries and its level is much higher than in developed ones.

Corruption is a pervasive and historically persistent part of many police organizations. It arises in the daily routines of the police. There are multiple reasons for it. Common features to developing countries are their underdevelopment, low level of education and wages, tendency to invest in a career. In other words, there are constant and variable factors that lead police officers to engaging in corrupt behavior.

Constant factors are discretion, low level of supervision, low public visibility, internal solidarity, low salaries, and contact with lawbreakers. Usually officers may start to use the discretion to their advantage knowing that they are not supervised. Soon they gain more courage and serious corrupt behavior.

Variable factors are influence by politics, integrity of leadership, legal opportunities for corruption, and moral cynicism. Justice in developing countries is quite corrupt too. It takes years to punish a corrupt police officer who tries to avoid prosecution by hiring experienced highly-paid lawyers.

African countries dominate the ranking of the 25 poorest countries in the world and only four countries are not African. They are Afghanistan, Kiribati, Solomon Islands, and Haiti. People in such countries live in extreme poverty, they lack stable means of meeting basic life needs.

Reduction in corruption depends on economic development. The fight against corruption must therefore be based on the development process. In order to prevent police corruption in developing countries, there should be more consequences for actions. Corrupt activities should be noticed and brought to the officer's attention as unethical, and his corrupt behavior may bring to more serious consequences.

*Language adviser***Sazanova L.S.**

UDC 343.352

Ovsianik A.V.

*Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs,
Kryvyi Rih faculty*

The Anti-Corruption Experience of Foreign Countries: a Practical Aspect

Formulation of the problem. The EU attention to the problem of corruption is increasing every year. There are obvious successes in some countries. Transparency of government policy, adopting a code of conduct for officials, removal of administrative barriers, and absence of pressure on business are the measures considered effective for anti-corruption, and they definitely bring results.

The most popular measure of corruption is the Corruption Perceptions Index (CPI), which a public institution "Transparency International" calculates on the basis of an annual survey of the business structures' representatives and analysts dealing with global economic and human rights issues. By 2018, Ukraine occupies only the 130th place out of 180 positions in "Transparency International" corruption rating, despite the sufficient quantity and quality of anti-corruption legislative acts and institutions.

Main body. Let's consider the most interesting experience of the particular problem in our opinion.

By 2018, Singapore is ranked the 6th out of 180 in the ranking list "Transparency International". Here are some of the principles this country is

guided by: the country's leaders must give every possible example, lead a modest way of life and avoid tolerance of corruption in any form; any person noticed in corruption must be punished, despite their status and position in the society; legislation should take into account previous experience and eliminate gaps by passing appropriate amendments; if salaries are low, talented employees join private companies, and in civil bodies those are left who intend taking bribes to improve their standard of living.

In South Korea, which is ranked the 51st in the “Transparency International” rating, there is one “Corruption Law”, known as the benchmark all over the world. It gives the right to any adult citizen in that country to begin his own investigation into a bribe, and the main anti-corruption body, the Committee on Auditing and Inspection, is obliged to support it. This means that absolutely anyone can sue, and it must compulsorily be investigated.

The Netherlands are ranked the 8th in the “Transparency International” rating, where the anti-bribe measures are based on identifying and tracking systems. A special team of experts, analysts, and academics, using data collection and calculation, monitors where corruption is possible and establishes strict control over this sphere.

The USA is ranked the 16th in the “Transparency International” rating list. The legislation here considers the civil service as a sphere of activity, which excludes any personal interests. The polygraph assists them in it when state officials are obliged to be checked.

Hong Kong along with Australia and Iceland takes the 13th place in the “Transparency International” rating.

The whole society was involved in the anti-bribe measures. Any citizen can report his suspicions as for officials. Journalists have got access to the information relating to the property and financial records of a civil servant and his family. Due to the full coverage of anti-corruption cases, the trust of the citizens to the anti-corruption effectiveness has increased significantly, and people have started actively cooperate with the authorities. Thus, officials, having considered the consequences of the charges against the bribe-takers, changed their attitude to bribes.

Conclusions. The experience of many countries shows that citizens, interested in overcoming corruption, are the main force in identifying corruption offenses and passing effective anti-corruption measures. The development of the civil control system over the anticorruption activity of those bodies which are directly charged with the anti-corruption measures becomes of topical importance.

Language adviser Savchenko A.V.

UDC 343.352

Pykhtin O.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Combating Corruption in Estonian Police

Estonia's level of corruption in general and more specifically in the police force is low in comparison to the European Union's average. In Estonia the Security Police Board and Police Board are in charge of investigating and regulating any instances of police corruption. Their main aims are to gather intelligence and elaborate anti-corruption measures. These boards comprise four regional departments who mainly deal with corruption surrounding higher officials. Majority of their force have received higher education with specialized training in corruption investigations. Their primary purpose is to investigate instances of corruption crimes, committed only by public servants. The achievements of this board have been solving cases in significant white-collar crime and corruption in border and customs guard. All of the Estonian police officers have to go through a bit of initial anti-corruption training and some must fulfill it in terms of continued training. The general Estonian police are governed by the Police Board who has an Internal Control Division responsible for the investigation of misconduct and corruption. The Police board is in control of investigating smaller instances of corruption, as well as those cases concerning civic officials. The most recent "Anti-Corruption Strategy 2013-2020" crosses many private and public areas and sectors of Estonia. The aim of the Strategy is to raise awareness and educate the population of corruption issues. Within the guidelines of this Strategy all decisions, regulations and policies implemented by the different ministries and boards must abide by the rule of transparency, whereby the public must be informed of what is occurring, how much it will cost and why. Due to Estonia's position on the border of the European Union (EU), their Border and Customs Guards come in contact with a great deal of organized crime and immigrants wanting to cross the Eastern border of Estonia into the EU. As a result, many officials in this agency see the opportunity to increase their wealth through corruption and in turn accept bribes to let immigrants into Estonia and the EU. This type of corrupted officials pose a serious threat to both national security and the security of the EU, when they let in illegal immigrants, in particular those involved in organized crime. The Estonian Government states the aim of all anti-corruption strategies set up in their country is to ensure their population is allowed full enjoyment of their human rights. Through the long-term anti-corruption strategies, the Estonian Government aims to rid their country of any sort of corruption

UDC 343.352

Redchenko A.O., Valdovskyi V.A.
Kharkiv National University of internal Affairs

Combating Corruption. Japanese Experience

The Japanese experience in combating corruption proves that the absence of a single, codified act aimed to combat corruption does not prevent effective resolution of the problem. The rules of anti-corruption nature are contained in many national laws. Particular importance the Japanese legislator gives to prohibitions against politicians, state and municipal officials. They include, in particular, numerous measures that would politically neutralize a Japanese official in relation to private business both during service and after release.

Just like in Singapore, the Japanese legislator imposes strict restrictions on the financing of election campaigns, parties and other political organizations, introduces strictly regulated procedures for donations in favor on candidates for elections, political foundations, and establishes strict financial reporting procedures. Violation of the provisions of the law entails application of sanctions.

The Japanese legislator qualifies as a criminal offense the actions of politicians, that punch for a reward from the person concerned advantageous solution by influence the state, municipal official, as well as legal entities with 50 % of the capital of the state or local self-government. In Japan, as in many countries, human resources policy is one of the main areas of the fight against a corruption. Japanese civil servants are guaranteed decent wages. The Japanese legislator pays great attention to the ethical behavior of politicians and employees. Since April 2000, the country has the Law “On the Ethics of Civil Servants”, as well as government’s decree approving the ethical rules of the civil servant and the rules of administrative punishments for their violation. In the ethical rules of a civil servant, the definition of an “interested person” and a detailed list of unethical actions are excluded, which excludes arbitrary interpretation of the requirements of the law. In April 2001 the law “On Disclosure of Information” came into force in Japan. This act guarantees citizens the right to access official information held by government agencies and the possibility to appealing to the Council for the control of disclosure in the event that government decides not to disclose certain information. These conditions allowed civic organizations to expose several cases of corruption. Thus, in Japan the priority areas in the fight against corruption are: 1) measures of political economy; 2) the reform of the civil service; 3) the providing of public freedoms. Language adviser **Krasnova N.V.**

UDC [342.9:342]:351.74

Ryzhakova D.O.

Donetsk Law Institute MIA of Ukraine

Using the Experience of Norway in Combating Corruption in Ukraine

For many years, Ukraine has overcome a great path in the struggle for national independence. Setting up foreign policy, reforming all spheres of public life and implementing European standards, socio-economic changes, a common market for services - all these issues make the goal of European integration of Ukrainian life. Norway is an example of a high level of preventing corruption. Norway has worked out a clear anti-corruption strategy for many years.

The most important thing in Norway is the effective interaction within the "triangle" (1) non-governmental organizations, (2) the press and civil society, and (3) the government and industry. Norway strictly adheres to EITI standards (Transparency Initiative for Extractive Industries). If the EITI experts oversee the industry, then the tense eyes of the Norwegian TI (Transparency International) and a dozen other local non-governmental organizations monitor the prevention of corruption and abuse. A key role in the fairness and transparency of funds movement is played by the Council on Ethics, overseeing the same Global Government Pension Fund, which has huge profits from the export of hydrocarbons. The fund is in fact a huge Norwegian institution of domination and a part of the economic structure. The share of future generations of this fund has already been converted into shares, technology and real estate around the world.

Norwegian authorities are not allowed to accept gifts and presents from other countries, because they believe that it is also a subject of corruption. The public control and public access to information about the work of state bodies is constantly increasing and the formation of anticorruption ideology and citizens' legal awareness is taking place. It is common knowledge that prices for goods and services are very high. Norwegians are obliged to pay taxes in a timely manner, although they are not small, because Norway's main objective is the socio-economic provision of the future generation. That is, almost all incomes go to the future of the state and society. With regard to transparency, it is the main mechanism for preventing corruption.

Language adviser **Mamonova O.I.**

UDC 343.352

Saroian R.M.

*Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs.
Kryvyi Rih faculty*

Specialized Anti-Corruption Institutions

As a social phenomenon political corruption exists practically in all countries of the world, including those that refer to the "benchmark" countries in terms of democracy development. The main problem regarding counteraction to political corruption in the system of civil administration is the considerable diversity of legislation that regulates the relations in this sphere which is much conditioned by national traditions and history. In most countries anti-corruption legislation is relatively new and mainly insufficiently studied. Some principles of this issue in the states of the European Union are set up at the constitutional level, and in some states they are written in the legislative acts.

Recently passed international treaties demand from the participating countries creation of specialized bodies for anti-corruption and its preventing. Thus, the UN Anti-Corruption Convention requires two types of anti-corruption institutions:

- body or authorities preventing corruption;
- body, authorities or individuals specializing in the anti-corruption law enforcement measures.

To organize an effective anti-corruption measures in Ukraine was adopted Anti-Corruption Strategy, which defines the system of tasks and actions to decrease corruption. This strategy is aimed at creating a system of integrity and professional civil service in accordance with international standards; elimination of the corruption risks; overcoming corruption in the judicial and criminal justice bodies, etc.

There is another approach to establishing specialized institutions. Thus, Finland belongs to those European countries with no special anti-corruption bodies. Their role is carried out by the Chancellor of Justice and the Parliamentary Ombudsman. They control the activities of civil authorities. The Finnish Constitution provides guarantees against the abuse of state power, it regulates the decisions on the appointment of high-ranking governmental officials. Despite the absence of special anti-corruption bodies and laws, a number of rather vague legal norms that provoke the risk of political corruption in the civil service system, the general principles of

transparency and publicity of civil administration are considered to be main public services in Finland.

One of the most prominent specialized anti-corruption institutions in the world is the Independent Anti-Corruption Commission, which was founded in Hong Kong in 1974. Since then the Independent Anti-Corruption Commission has identified three key areas of anti-corruption, namely, enforcement, corruption prevention and public enlightenment. Hong Kong has become one of the most corruption-free countries of the world.

Consequently, each state has its own algorithm for building a structure of institutions, but today there is an urgent need for such institutions to operate in a single common rhythm to ensure the anti-corruption effectiveness.

Language adviser Savchenko A.V.

UDC 343.352

Serhiienko D.O., Serhiienko V.O.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Fighting Against Corruption in the USA

Level of corruption in the USA is average. The United States has elaborate and extensive mechanisms for investigating and prosecuting corrupt practices. The US faces a wide range of domestic challenges related to the abuse of entrusted power for private gain.

The US offers a competitive market and abundant business opportunities. Business costs are increased by extensive anti-corruption legislation and strong requirements for compliance and internal controls. Money laundering, abuse of office, extortion and commercial bribery are prohibited by law.

Companies should be aware that the US government actively and effectively enforces the established anti-corruption legislative framework, including the Foreign Corrupt Practices Act. The FCPA provides a narrow exception for facilitation payments and for recorded gifts of appropriate, minimal value.

Corruption in the judiciary is a moderately low risk for companies. Companies express general confidence in the efficiency of the legal framework pertaining to settling disputes and challenging regulations. Judicial favors in return for irregular payments and bribes are uncommon.

The country performs well in relation to the reliability of police services to protect companies from crime. In legislation the United States has strong and useful mechanisms for effective investigating and prosecuting

corrupt practices. The most widely enforced anti-corruption law in the world is the Foreign Corrupt Practices Act, which prohibits US persons and entities from bribing foreign government officials. FCPA Resource Guide and FCPA Compliance Quick Guide can help companies avoid corruption risks abroad and help comply with legislation.

Language adviser **Kalchenko T.M.**

UDC 343.352

Shlikhta Yu.Yu.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Anti-Corruption Policy of the World's Least Corrupt Countries

Corruption is a complex social, political and economic phenomenon that affects all countries. Corruption undermines democratic institutions, slows economic development and contributes to governmental instability. Still, there are a number of countries where corruption is at a very low level. New Zealand, Denmark, Finland and Sweden have been consistently ranked at the top of the Corruption Perceptions Index and are perceived to be the least corrupt of all the countries surveyed. These countries share a common set of characteristics that are typically correlated with lower levels of corruption.

Beside law enforcement, there is a broad consensus that fighting corruption involves public participation and transparency mechanisms such as disclosure of information. Recent studies show that freedom of the press is positively correlated with control of corruption in well established democracies. Finland, Denmark, Sweden and New Zealand all have high GDP per capita, low inequality rates, literacy rates close to 100%, and such prioritized human right issues as, for example, gender equality, freedom of information, security and other economic, social and cultural rights.

Well performing countries typically have a long tradition of government openness, civic activism and social trust, with strong transparency and accountability mechanism in place allowing citizens to monitor their politicians and hold them accountable for their actions and decisions.

There are four strategic areas that are common to all these countries:

- disclosure of budget information discourages waste and misappropriation of public funds. Therefore, countries should seek to promote information disclosure as well as enhance citizens' participation

throughout the budget process. The Open Budget Index shows that Sweden allows citizens to assess how their government is managing public funds.

- Codes of Conduct for public servants. Denmark obliges ministers to monthly publish information on their travelling expenses and gifts.

- Legal framework criminalizing a wide range of corruption related abuses and an independent and efficient judiciary.

Higher-ranked countries tend to have more press freedom, access to information about public spending, and independent judicial systems. These areas are indispensable in the fight against corruption.

Language adviser **Pochuieva V. V.**

UDC 343.352

Shuvaiev V. A.

Kharkiv National University of Internal Affairs

The experience of foreign countries in the fight against corruption

Reducing the level of corruption to a safe level in Ukraine is possible only on condition that foreign experience in combating this extremely negative social phenomenon. The selection and study of those foreign programs aimed at combating bribery and corruption that have proved in practice their effectiveness, presents great prospects for taking into consideration positive foreign experience, especially in the absence of our own really effective mechanism to counter corruption.

Let us analyze the experience of countries that have achieved a certain success in this area:

In Israel, the anti-corruption atmosphere is provided by a system of “certain duplication of monitoring” over possible corrupt practices is carried out by government organizations, special police units and Office of the State Comptroller, that is independent of ministries and government agencies, and public organizations such as “Government cleanliness offices.” These organizations investigate possible corruption points, and in case of their detection inform investigative units. In Israel petty corruption is virtually nonexistent because of significant social benefits for officials and punishment when corruption is detected. In Israel not more than 5% of crimes connected with corruption are finally brought to court and the reputation of a man implicated in corruption scandal, is highly undesirable.

The basis of the fight against corruption in Germany is the matter of destroying the financial base of criminal gangs. This can be achieved in two ways: confiscation (confiscation of property) and the creation of an

appropriate legal framework to prevent the “laundering” of “dirty” money. Particular attention should be paid to the obligation of bank institutions to provide law enforcement authorities with information on transaction with money in amount of 20 thousand Euros, meaning that this information will be used exclusively for investigation. The law stipulates the rule that says: if a citizen makes a contribution to a bank in the amount of more than 50 thousand Euros, he/she is obliged to present a certificate of identity.

The main task of the German government in the field of prevention of corruption is to make for civil servants impossible to misuse their official positions.

To our opinion, Things a mentioned below may form the foundation of a successful national anti-corruption policy in Ukraine:

- Strong political will of the supreme state leadership to fight against corruption and the unified state policy in the field of combating corruption.

- Organized social control of civil society of the entire system of state administration (an absolute prerequisite for this is the creation of an atmosphere of transparency) and the possibility of violation of these criminal prosecution. An important role here is played by truly independent media.

- Independence of the judiciary. This approach is fully illustrated by the law enforcement system of Italy, The United States, Great Britain, France and other countries.

- Strong accountability of those who are empowered to a truly independent body that monitors the purity of civil servants, as well as empowered to prosecute officials regardless of their place in the hierarchical structure of government.

Still we should clearly realize, that neither legislative nor administrative, nor any other measures aimed at counteracting corruption can be effective if there is no political will at all levels of government.

Language adviser **Krasnova N.V.**

UDC 343.352

Sopeiko I.I.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Police Corruption and Legislation Control

Police corruption is the misuse of police authority for personal gain. Examples include extortion (for example, demanding money for not writing traffic tickets) and bribery (for example, accepting money in exchange for not enforcing the law).

Police corruption carries high costs. First, a corrupt act is a crime. Second, police corruption detracts from the integrity of the police and tarnishes the public image of law enforcement. Third, corruption protects other criminal activity such as drug dealing and prostitution. Protected criminal activities are often lucrative sources of income for organized crime.

According to the rotten apple theory, corruption is the work of a few, dishonest, immoral police officers. Experts dismiss this theory because it fails to explain why so many corrupt officers become concentrated in some police organizations but not others. Narcotic corruption, for example, is an inevitable consequence of drug enforcement. Providers of these illegal goods and service use part of their profits to bribe the police in order to ensure the continuation of criminal enterprises.

Since corruption involves criminal behavior, prosecution of corrupt police officers is possible. Since prosecutors depend on the police to gather evidence and develop cases, they often don't want to "bite the hand that feeds them."

Legislators could reevaluate laws that create the potential for corruption. Such a reassessment would be based on the recognition that a major portion of police corruption is an outgrowth of laws that criminalize drug use, prostitution, and gambling. Any serious attempt to fight police corruption must wrestle with the decriminalization issue. Decriminalization involves removing the criminal label from victimless crimes by legalizing and regulating them. Decriminalization would contribute significantly to improving the police corruption problem. It is doubtful, however, that any state legislature will seriously consider legalizing drugs or any other prohibited goods and services in the near future.

Language adviser **Horbach N. V.**

UDC 343.352

Sukhorukov G.G.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Combating Corruption in the Police

Corruption undermines the effectiveness of law enforcement, the efficiency and legitimacy of police forces/services in the performance of their functions and erodes the public confidence in law enforcement and justice. Effective policing requires the combating of all forms of corruption in the performance of policing functions and the promotion of high standards of honesty, integrity and ethical behavior for police officers and other employees of police forces/services. Since 1998, the Interpol Group of

Experts on Corruption (IGEC) has been supporting Anti-Corruption Program with its expertise and advice. The IGEC includes distinguished members from law enforcement, as well as senior representatives from the international community dedicated to combating corruption. Using the Interpol General Assembly, the IGEC provide the Interpol Member States with a framework for combating corruption, by formulating an Anti-Corruption strategy. This strategy culminated in the proposal of the “Global Standards to Combat Corruption in Police Forces/Services”.

These “Standards” have been well received by the international law enforcement community and mark the beginning of a pro-active approach to combating this crime. Around the world, honest police officers find themselves discredited by the actions of corrupt fellow colleagues. Their ability to properly serve their citizens is degraded by corrupted policing systems. In countries where democratic principles and the rule of law are weak, corrupt practices such as racketeering, bribes and collusion between the police and organized crime are far more prolific. Even in countries that have a strong rule of law, the reality is that corruption continues to occur in the police services. There are debates as to what lies at the root of corruption, but whatever the cause, corruption is utterly unacceptable in the police, an institution that exists to protect its public and is the enforcer of the rule of law.

Language adviser Kalchenko T.M.

UDC 343.352

Suprun A.A.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Global Anti-Corruption Activities in Business

Corruption as an abuse of public or private office for personal gain is one of the biggest obstacles to sustainable economic, political and social development. The cost of corruption, which includes bribery, embezzlement, nepotism or state capture, equals more than five per cent of global GDP – \$2.6tn. Public sector corruption alone siphons \$1.5–2tn annually from the global economy in bribes, and costs even more in terms of stunted economic growth, lost tax revenues and sustained poverty.

According to the OECD’s (Organisation of Economic Cooperation Development) Foreign Bribery Report (2014), which analyses all the cases concluded, the extractive industry, construction and telecoms are sectors most affected by corruption. The effects are huge: from the refusal of

companies to invest in countries to a distortion of competition and kicking out the market of the well-behaving companies.

Many parts of the world continue to be plagued by corruption and present significant risks for companies seeking to do business there.

The International Transparency corruption perception index, which ranks 180 countries and territories by their perceived levels of public sector corruption according to experts and businesspeople, uses a scale of 0 to 100, where 0 is highly corrupt and 100 is very clean. This year, the index found that more than two-thirds of countries score below 50, with an average score of 43. Unfortunately, compared to recent years, this poor performance is nothing new.

The absence of an independent judiciary and free media, constraints on civil society and freedom of speech are also important restrictions in the fight against corruption. And, if a country fails to tackle corruption within its borders, there is little hope of it fighting corruption internationally.

Language adviser **Rusanova L. I.**

UDC 343.352

Varlamov V.R.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Corruption within Police Departments(USA)

Corruption is defined as behavior of public officials who accept money or other bribes for doing something they are under a duty to do anyway. In terms of law enforcement, police officers engage in corrupt actions when, for money or other favors, they fail to do something when they have a lawful duty to do or when the officer does something that he or she should not have done. An example of an officer's failure to perform his or her duty is when an officer accepts a small bribe in exchange for not issuing a traffic citation. An example of a law enforcement officer doing something that he or she should not do would be an officer's protection of criminals who engage in unlawful actions. Finally, an example of an officer misusing his or her discretion involves letting personal values, biases, and beliefs interfere with the performance of the job. Protection of illegal activities involves the officer using his or her position to protect those individuals engaging in illegal conduct. There are three general categories or levels of corruption within police departments. The first level is the so called "the rotten apples and rotten pockets" theory of police corruption, which holds that only one officer or a very small group of officers in a department or precinct is corrupted. With this theory, because there is no widespread corruption within the police department, the organization might not

do anything to combat these corruption acts. The second level of corruption that occurs in departments is known as the pervasive, unorganized corruption. With this form of corruption, many officers within a department might be engaging in corrupt actions, but they are not working together. The final level of corruption occurs, when the entire police department is working together and protecting each other. This type of corruption is known as the pervasive, organized corruption. What are the means of combating corruption within police departments? First of all, through the legislation. Legislators could reevaluate laws that create the potential for corruption. Such a reassessment would be based on the recognition that a major portion of police corruption is an outgrowth of laws that criminalize drug use, prostitution, and gambling. Secondly, any serious attempt to fight police corruption must wrestle with the decriminalization issue. Decriminalization involves removing the criminal label from victimless crimes by legalizing and regulating them. Decriminalization would contribute significantly to improving the police corruption problem. It is doubtful, however, that Congress or any state legislature will seriously consider legalizing drugs or any other prohibited goods and services in the nearest future.

Language adviser **Korshenko A.Ye**

UDC 343.352

Vorobets V.V.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Police Corruption Carries High Costs(USA)

Police corruption is the misuse of police authority for personal gain. Most researchers identify nine main types of corruption by law enforcement officers: corruption of authority, kickbacks, opportunistic theft, shakedowns, protection of illegal activities, case fixing, direct criminal activity, internal payoffs and padding. Corruption of authority is when an officer receives some form of material gain by virtue of his or her position as a police officer without violating the law. An example of this form of corruption occurs when an officer accepts a gratuity, even such as a free meal. Kickbacks occur when, in exchange for referring an offender to a business, the officer receives a fee. When a police officer steals from a crime scene or an arrestee is known as opportunistic theft. What should the police comprehend? First, a corrupt act is a crime. Second, police corruption detracts from the integrity of the police and tarnishes the public image of law enforcement. Third, corruption protects other criminal activity such as drug dealing and prostitution. Protected criminal activities are often lucrative sources of income for organized crime.

What are the causes of police corruption? According to the “rotten apple theory”, corruption is the work of a few, dishonest, immoral police officers. Experts dismiss this theory because it fails to explain why so many corrupt officers become concentrated in some police organizations but not in others. Another explanation pinpoints US society's use of the criminal law to enforce morality. Unenforceable laws governing moral standards promote corruption because they provide criminal organizations with a financial interest in undermining law enforcement. Narcotic corruption, for example, is an inevitable consequence of drug enforcement. Providers of these illegal goods and service use part of their profits to bribe the police in order to ensure the continuation of criminal enterprises. When police controls break down and a scandal occurs, special investigating commissions can mobilize public opinion and rally public support for anticorruption and antiviolence reforms. Commissions pinpoint where the internal controls of the police have failed, and recommend changes in policy. Since corruption involves criminal behavior, prosecution of corrupt police officers is possible. Since prosecutors depend on the police to gather evidence and develop cases, however, they often don't want to “bite the hand that feeds them”. Legislators could reevaluate laws that create the potential for corruption.

Language adviser **Korshenko A.Ye.**

UDC 343.352

Yermakova K.S.

Kharkiv National University of Internal Affairs

Counteraction to Corruption: How Corrupt are Police in the United States?

Corruption is one of the most serious problems of the modern world. Objective factors of its development indicate that corruption poses a significant danger to the life of society, and the scale of its spread constitutes a threat to national security.

Corruption is a social phenomenon, and the struggle with it cannot be limited to the establishment and application of legal liability. An important point in the corruption prevention system is public position. There are three main components to a successful counteraction to corruption: proper anti-corruption legislation, its effective use by the relevant state authorities, the political will of the state to counteract corruption in all spheres and at all levels of government.

In the United States, anti-corruption legislation is characterized by extreme rigor. In case of allegations of corruption against a police officer, not

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

only his activities, but also the work of his immediate superior is subject to mandatory verification. The work of the subordinate against whom allegations of corruption are raised is checked. An American policeman is strictly forbidden to accept any offerings in any form.

There are certain places in the USA that are unusually corrupt, like some large cities and some rural areas, but 98% are totally clean. Some restaurants give cops discounts or free meals in exchange for allowing their trash cans to violate city policy.

In the US police special work on the prevention of official misconduct is organized. This is accomplished through the implementation of a system of departmental control, which is based on two elements: monitoring well-being of employees and their relatives, as well as daily control over the employee's official activities. As a result, corruption in the US police is at a rather low level.

Language adviser Sazanova L.S.

UDC 343.352

Zaporozhets A.K.

National Academy of Internal Affairs

Police Corruption: European Perspectives

Corruption among police officers has been viewed with an increasing concern by the authorities and the public in many European states. As a result, while no common approach has ever been tested with respect to the judiciary, elected politicians or the customs, countering police corruption has become an all European effort. During the last decade, several European countries developed multi-institutional systems for police integrity. On EU level, platforms like the European Partners against Corruption (EPAC) were introduced, enabling specialized anti-corruption institutions to cooperate and share experience. In addition, Europol, Interpol and the UN developed and shared the blueprints of common standards and good practices in preventing police corruption.

After the reforms the system for internal control gradually went beyond the initial narrow framework by linking control and the professional standards in everyday police work to disciplinary and enforcement functions. This reform altered the whole approach to internal control: the new system became a management tool for guiding everyday police work. Its concept assumes active involvement of both senior and middle police managers.

The Europe system for countering police corruption is well structured and modern. It is based on the following principles:

1) checks and balances among a number of institutions investigating corruption;

2) specific degrees of independence corresponding to the tasks of each department and institution;

3) adequate allocation of resources and a strong regional presence of all major institutions and internal control units;

4) linking professional standards to anti-corruption and zero-tolerance policies to unethical and unprofessional conduct;

5) the use of proactive tactics and instruments for countering corruption.

The overall result is that the Europe police have relatively low levels of corruption.

Language advisor **Marchenko I.V.**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.352

Belewtzowa K.O.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Aus der Erfahrung der Korruptionsbekämpfung

Jeder Staat bekämpft Korruption seiner nationalen Gesetzgebung und dem Rechtssystem entsprechend. Diese Funktion ist auf viele Instanzen verteilt, normalerweise auf Strafverfolgungsbehörden. Heute gibt es kein einheitliches Standardmodell für ein spezielles Antikorruptionsorgan. In einigen Ländern werden sie als unabhängige Körperschaften geschaffen. Viele Anti-Korruptions-Agenturen fungieren als Spezialeinheiten der Staatsanwaltschaft, nationale Rechnungsprüfungsbehörden oder als Polizeibehörden.

Der OECD-Bericht „Spezialisierte Antikorruptionsbehörden: Überblick von Modellen“ enthält eine Klassifikation bestehender Institutionen:

1) Mehrzweck-Spezialorgane. Sie besitzen sowohl präventive als auch rechtschützende Funktionen. Dabei stellt die Strafverfolgung von Straftaten im Bereich der Korruption eine gesonderte Funktion dar. Nach dem Muster dieses Modells wurde das Büro für die Untersuchung der Korruptionsfälle in Singapur gebaut;

2) Spezialeinheiten in der Struktur der Polizei oder Staatsanwaltschaft. In einigen Fällen umfassen diese Stellen Befugnisse zur Untersuchung und Verfolgung von Korruptionsdelikten;

3) Institutionen mit ausschließlich präventiven Funktionen. Diese Organe verfügen über die Befugnisse der Strafverfolgungsbehörden nicht.

Als Beispiel könnte der effektivste und effizienteste Vertreter dieses Modells, das Büro für Korruptionsuntersuchung (CRVC) in Singapur, in Betracht gezogen werden. Das Büro wurde als unabhängige Stelle für die Verhinderung und Bekämpfung von Korruption auf der Grundlage eines anderen Organs, der Polizeiabteilung von Singapur, die als Anti-Korruptionsabteilung bekannt ist, geschaffen. Dem Gesetz „Zur Verhinderung der Korruption“ nach haben der Direktor und die Untersuchungsbeamten von CRVC eine breite Palette von Befugnissen. Die Arbeitsmethoden der Organisation sind ziemlich autoritär. Gerade das ermöglicht jedoch eine erfolgreiche Korruptionsbekämpfung. Seit vielen Jahren gehört Singapur laut dem Transparency International Index zu einem

Dutzend der am wenigsten korrupten Länder der Welt und rangiert unter den asiatischen Ländern an erster Stelle. Nachdem man die Erfahrung der Tätigkeit von Anti-Korruptions-Körperschaften analysiert hat, kann man zum Schluss kommen, dass sie gemeinsame Merkmale in der Struktur haben und drei Hauptaufgaben erfüllen, und zwar: die Strafverfolgung durch effektive Ermittlungs- und Untersuchungsmaßnahmen; Beseitigung von Bedingungen, die zur Korruption beitragen; die Aufklärungsarbeit; sie vereinigen repressive und präventive Funktionen im Rahmen einer Institution.

Sprachberaterin Sorokina G.M.

UDC 343.352

Boshko N.I., Jankowska U.E.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Bestechung. Korruption bei der Polizei

Die Korruption ist heute eine Spitzenfrage im Kampfe gegen die Kriminalität in der ganzen Welt. Diese Erscheinung ist nicht neu, die Bestechung und die Bestechlichkeit existieren wahrscheinlich seit der Entstehung der Gesellschaft, aber in der letzten Zeit stellt man einen immer steigenden Anstieg der Korruption fest. Ermittler führen einen harten Kampf auf diesem Gebiet. Die Zahl der aufgedeckten Fälle von Bestechung hat sich in den vergangenen Jahren verdreifacht. Die Dunkelziffer bleibt doch hoch. In vielen Ländern halten Beamte, Ärzte und Polizisten die Hand auf. Nach den Angaben von Transparency International zählt weltweit jeder Vierte Schmiergeld.

Am weitesten verbreitet sind Schmiergeldzahlungen in Afrika südlich der Sahara, danach folgen der Nahe Osten sowie Nordafrika. Die vorderen Plätze in dieser Liste besetzen Afghanistan, Kambodscha, Kamerun, Indien, der Irak, die Palästinensergebiete und Sierra Leone. Europa und Nordamerika folgen mit großem Abstand.

Die Korruptionsentwicklung in den westlichen Industriestaaten beurteilt man aber in den vergangenen Jahren besonders schlecht. So sind 73 Prozent der Befragten in Europa und 67 Prozent in Nordamerika der Ansicht, dass sich die Lage verschlechtert habe. In Deutschland ist die Kleinkorruption sehr wenig verbreitet. Anders als in vielen Ländern kennen die Deutschen es nicht, dass man einem Straßenpolizisten Geld für etwas gibt. Die wirklich spannenden Korruptionsfälle bei der Polizei finden sich nicht auf dieser unteren Ebene, sondern in den Bereichen, in denen Kontrollen stattfinden, z.B. im Bereich Beschaffungskriminalität, im Kontakt mit der organisierten Kriminalität.

Jedes Land führt den Kampf gegen die Korruption eigenartig. Eine Provinzregierung in Vietnam hat den Polizisten verboten, mehr als 3,50 Euro in den Taschen zu haben. Wer nach dem Dienst mehr Geld bei sich habe, müsse seinem Chef vorher informieren und das Geld in einem verschlossenen Umschlag tragen. Die Polizei gilt nach einer Umfrage als korrupteste Institution im Land. Autofahrer werden oft unter fadenscheinigen Gründen angehalten und kommen nur gegen Geld ohne Strafmandat davon.

Die Helme der marokkanischen Polizisten sind seit Kurzem mit kleinen Kameras ausgerüstet. Damit will der Staat gegen Korruption vorgehen. Die Maßnahme dient nicht allein der Korruptionsbekämpfung. Zusätzlich sollte sie die Polizisten dazu anhalten, die Menschenrechte zu achten. Mit der Hilfe von Kameras lassen sich Bestechung und Amtsmissbrauch eindämmen.

Korruption und Korruptionsbekämpfung sind heute sowohl in Industriestaaten als auch in Entwicklungsländern zentrale Themen. Dieser wichtige Bereich des oft staatlichen Versagens zum Schutz der Bevölkerung, der Wirtschaft und des Gemeinwesens bewirkt in vielen Ländern wegen der diesbezüglichen massiven Auswirkungen einen Zorn der Massen gegen die Regierenden und andere Eliten.

Sprachberaterin Sorokina G.M.

UDC 343.352

Dolgowa S.O.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Kampf gegen die Korruption im staatlichen Hoheitssystem

Korruption und deren Bekämpfung sind heute in der ganzen Welt zentrale Themen. Im Bereich der öffentlichen Verwaltung führt Korruption zu hohen materiellen Schäden und zu immateriellen Auswirkungen wie Vertrauensverlust der Bürger in staatliche Organe. Einige Staaten erzielten bedeutende Erfolge bei der Bekämpfung der Korruption.

Die Bekämpfung der Korruption in den USA wird dadurch unterstützt, dass Beamte, einschließlich des Präsidenten des Landes, Kongressabgeordnete und Senatoren fast keine Immunität haben und in besonderer Weise verfolgt werden können. Für eine Bestechung gibt es in den USA Geldstrafen oder Freiheitsstrafen von 15 Jahren bis zu 20 Jahren Haft.

In Kanada gelten Antikorruptionsgesetze für alle Mitglieder des Parlaments und für die Regierung. Eine strafrechtliche Bestrafung wird sowohl denjenigen, die empfangen haben, als auch denen, die bestochen

haben, auferlegt. In diesem Fall droht ihnen eine Geldstrafe und in besonders schweren Fällen eine Freiheitsstrafe bis zu 14 Jahren.

In Deutschland ist das Niveau der Korruption in den Organen der Staatsgewalt niedriger als in anderen Staaten. Ein Staatsbeamter in Deutschland erhält eine menschenwürdige Arbeit, einen hohen Lohn und soziale Garantien. Erschätzt deshalb seine Arbeit und erledigt seine Aufgaben in vollem Umfang und qualitativ.

Strafen für korrupte Praktiken in den Niederlanden sind verschiedene Zwangsmaßnahmen: von der Entlassung eines Beamten von seinem Amt bis einem vollen Verbot der Arbeit im staatlichen Hoheitssystem. Das Gesetz von Großbritannien „Über die Bekämpfung von Bestechungsgeldern“ schreibt Freiheitsstrafen bis zu 10 Jahren vor, korrupte Unternehmen können mit einer unbegrenzten Obergrenze bestraft werden.

In Frankreich verfolgt die Antikorruptionsgesetzgebung das Ziel, die Ausübung amtlicher Aufgaben in persönlichen Interessen zu verhindern. Nach französischem Recht wird jeder, der als korrupt angesehen wird, mit 7 bis 10 Jahre Haft bestraft.

Die Polizei als ein Rechtspflegeorgan spielt eine große Rolle in diesem Kampf. Sie bezeichnet Korruption als Kontrolldelikt: Sowohl der Geber als auch der Nehmer begehen eine Straftat. Zu den Aufgaben der Polizei gehören der Schutz des Einzelnen, der Gesellschaft und des Staates vor rechtswidrigen Eingriffen, Ermittlung und Aufklärung von mit der Korruptionstätigkeit verbundenen Verbrechen, staatlicher Schutz von Opfern, Zeugen und anderen Beteiligten in solchen Strafverfahren.

Sprachberaterin **Sorokina G.M.**

UDC 343.352

Goljonko M.W.

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

Wie korrupt ist Deutschland?

„Korruption ist effektiv, attraktiv und lukrativ“, sagt Korruptionsexperte Wolfgang Schaupensteiner. 100 Millionen Euro Bestechungsgelder fließen jährlich in Deutschland, schätzt das BKA.

Bestechung, Vorteilsannahme, Schmiergelder, sind viel weiter verbreitet als angenommen. Und Polizei und Staatsanwälte tun sich schwer mit der Bekämpfung der Korruption, denn es gilt das Gesetz des Schweigens.

Alle wissen Bescheid, aber keiner redet darüber. Das Risiko, wirklich erwischt und überführt zu werden, ist bei diesem Heimlichkeitsdelikt

minimal. Denn alle Beteiligten sind Täter. Zahlreiche Bestecher haben keinerlei Skrupel. Und auf Seiten der Strafverfolger sieht es dürrig aus: Polizei, Staatsanwaltschaften und Gerichte sind überlastet. Und sie werden durch einzelne, sehr komplexe Verfahren blockiert. Die Folgen der Korruption sind gravierend. Sie beschädigt die Grundwerte des demokratischen und sozialen Rechtsstaates. Denn wo Aufträge, Genehmigungen oder Straffreiheiten käuflich sind, gehen die Geschäftsmoral und das Vertrauen in Rechtsstaat und Politik kaputt.

Im Jahr 2014 verzeichnete das Bundeskriminalamt (BKA) fast 20.300 Korruptionsstraftaten. Dabei wurden laut dem Bundeslagebild Korruption die sogenannten Nehmer im Wert von 140.000.000 Euro geschmiert, fast immer mit Bargeld. Eine Straßenumfrage in Dortmund ergab, dass die Befragten mehrheitlich sehr streng urteilen, wenn es darum geht, ab wann ein „Geschenk“ zur Korruption wird und wie sie bestraft werden sollte. Die Mehrheit der Passanten sah Sachgeschenke mit einem Wert von über zehn Euro als Bestechung an.

Laut BKA-Statistik wird besonders häufig im Dienstleistungsgewerbe, in der Automobilbranche, im Handwerk und im Bau-Bereich korumpiert.

Der gesamtwirtschaftliche Schaden durch Korruption ist immens. So belief er sich laut BKA im Durchschnitt der vergangenen fünf Jahre auf 270.000.000 Euro. Allein für das Jahr 2014 geht das BKA von mindestens 358.000.000 Euro Schaden aus. Die tatsächlichen Schadenssummen sollen jedoch weitaus höher liegen, da die Folgeschäden von Korruption, insbesondere bei Genehmigungen und Aufträgen, kaum bezifferbar seien. Zudem ist die Dunkelziffer riesig, die meisten Taten bleiben unerkannt. Der Generalstaatsanwalt von Zweibrücken, Horst Hund, schätzt das Dunkelfeld auf 90 bis 99 Prozent aller Korruptionstaten.

Der Deutsche Richterbund (DRB) beklagt das Fehlen von dringend benötigten Ermittlern, um mehr Wirtschaftsstrafsachen ahnden zu können. Die Verfahren sind hochkomplex und die Zahl der Verfahren, die ein einzelner Dezernent zu erledigen hat, einfach zu groß. In vielen deutschen Unternehmen ist Korruption weiterhin verbreitet, trotz aller betrieblichen Antikorruptionsrichtlinien, den Compliance-Regeln.

Das Entdeckungsrisiko ist in Deutschland zu gering, da sind sich die Experten einig. Deshalb fordert die Kriminologin Professorin Britta Bannenberg von der Universität Gießen dauerhaft eingerichtete, spezialisierte Korruptions-Staatsanwaltschaften mit ausreichendem Personal.

Korruption ist eine Straftat, die geheim und unter der Hand abläuft. Der daraus entstandene wirtschaftliche Schaden betrifft jeden Bürger, betont

Wolfgang Schaupensteiner: „Die Zeche der Korruption zahlt immer der Steuerzahler.“

Sprachberaterin Antonjan I.M.

UDC 343.352

Koljada O.S.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Probleme der Strafverfolger im Kampf gegen die Korruption

In der letzten Zeit haben sich die Anstrengungen in der Korruptionsbekämpfung verstärkt, aber dieser Kampf ist immer noch „einem Kampf gegen Windmühlen“ ähnlich. Die Tätigkeit der Strafverfolgungsbehörden ist durch schweres Unrechtsbewusstsein und schwierige Informationsgewinnung. Im deutschen Strafrecht gibt es keinen Straftatbestand „Korruption“. Delikte, die unter Korruption fallen, befinden sich im Strafgesetzbuch unter den Begriffen „Wählerbestechung“, „Abgeordnetenbestechung“, „Vorteilsannahme und Vorteilsgewährung“ oder „Bestechung und Bestechlichkeit im geschäftlichen Verkehr“.

Strafrechtliche Verfahren werden in vielen Fällen eingestellt oder gegen Geldbuße beendet. Zudem existieren fünfjährige Verjährungsfristen für die Taten mit dem Höchststrafmaß von fünf Jahren Freiheitsentzug. Als erster weltweiter Vertrag zur Korruptionsbekämpfung gilt die UN-Konvention gegen Korruption (UNCAC). Er wurde 2003 angenommen und beinhaltet Bedingungen für die Einstellung von Verwaltungsbeamten, die Verfolgung von Korruption, Vorschläge für den Umgang mit Korruptionsgewinnen und die Forderung nach einer unabhängigen Justiz. Bis Juli 2017 haben 182 Parteien, darunter auch die Europäische Union, die UNCAC ratifiziert (Deutschland erst im November 2014).

Zur Verhinderung von Bestechung in der öffentlichen Verwaltung geben viele Kommunen in der BRD Antikorruptionskonzepte und -gesetze. Es gibt doch ein Dilemma bei allen Gesetzen zur Bestechungsbekämpfung: Korruption ist ein Kontrolldelikt. Strafverfolgungsbehörden können nur das aufdecken, was sie kontrolliert haben. Was als kein Unrecht betrachtet wird, steht in Verdacht auf Korruption nicht. Und wenn kein Verdacht vorliegt, wird auch nicht kontrolliert.

Um Korruption bekämpfen zu können, sind die Strafverfolgungsbehörden auf Informanten angewiesen, da es sich um ein Heimlichkeitsdelikt handelt, von dem nur die Beteiligten und Menschen in ihrer unmittelbaren Nähe etwas wissen. Ein Informant geht oft persönliche Risiken ein. Er kann wegen Verletzung seiner Schweigepflicht über

Betriebsgeheimnisse bestraft werden und muss oft dem Verlust seines Arbeitsplatzes rechnen, deshalb trauen sich viele Menschen nicht, Korruption zu melden. Es gibt auch technische Systeme, die eine anonyme Meldung von Korruptionsvorgängen ermöglichen. Das Landeskriminalamt Niedersachsen hat beispielsweise auf seiner Internetseite ein Meldesystem eingerichtet, über das man anonym Bericht erstatten kann.

Die Korruptionskämpfer setzen auf Aufklärung und Sensibilisierung: Im allgemeinen Bewusstsein muss verankert werden, dass Korruption kein Kavaliersdelikt ist, sondern kriminelles Verhalten, das die Allgemeinheit schädigt.

Sprachberaterin Sorokina G.M.

UDC 343.352

Kornijenko M.O., Swinarenko W.A.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Probleme der Verhinderung und Bekämpfung von Korruption

Mit dem Begriff „Korruption“ bezeichnet man die Bestechlichkeit. Im juristischen Sinn bedeutet die Korruption den Vertrauensmissbrauch auf dem Gebiet der Verwaltung, Justiz, Rechtspflege, Wirtschaft, Politik oder auch in nichtwirtschaftlichen Vereinigungen oder Organisationen (zum Beispiel Stiftungen), um für sich oder Dritte einen materiellen oder immateriellen Vorteil zu erlangen, auf den kein rechtmäßiger Anspruch besteht.

Korruption kann und soll sowohl durch Repression wie auch durch Prävention bekämpft werden. Unter Repression versteht man die Strafandrohung und Bestrafung oder andere Sanktionierung korrupter Handlungen. Die Prävention umfasst alle Maßnahmen, die von der Begehung solcher Handlungen abschrecken, abhalten, sie erschweren oder ihren Erfolg in Frage stellen.

Die Analyse der Korruptionsbekämpfung in einzelnen Ländern weist auf eine große Kluft zwischen den erklärten Prinzipien der Gleichheit aller Bürger vor dem Gesetz und der tatsächlichen Strafverfolgung. Die Korruption wird nicht nur zu einer Art von Verbrechen, sondern trägt auch zur Verflechtung krimineller Strukturen und Organe mit Exekutiv- und Legislativbefugnissen, zur Durchdringung der organisierten Kriminalität in die Reihen der Leitung des Bankwesens, der Großproduktion, Handelsorganisationen, Medien und anderer Bereiche des öffentlichen Lebens bei.

Jeder Bürger soll Verhaltensregeln bei der Kommunikation mit den Mitarbeitern der Behörde und Regierung kennen, klare und realistische Ziele setzen und somit nicht der Korruption beitragen. Dies sowie viele andere

Umstände erfordern die Entwicklung und Umsetzung von administrativen und rechtlichen Mitteln zur Vorbeugung und Bekämpfung von Korruption in Regierung und Verwaltung sowie die Entwicklung einer Institution der Verwaltungsgerichtsbarkeit, die einen wesentlichen Beitrag zur Korruptionsbekämpfung leisten kann.

Ein Kennzeichen der modernen Korruption ist die Erweiterung deren Einflusszonen. Wie bereits mehrfach betont wurde, schwächt die Korruption erheblich den Staat. Korruption zu verhindern und zu bekämpfen ist ein allgemeines rechtliches Problem. Der Kampf dagegen ist eine der Prioritäten der staatlichen Politik. Normen aller Rechtsbereiche sollen bei der Bekämpfung dieser Erscheinung beteiligt sein. Man muss betonen, dass die Probleme der Verhinderung und Bekämpfung von Korruption einen systematischen Ansatz erfordern. Der Kampf gegen die Korruption kann nur dann positive Ergebnisse geben, wenn die Mehrheit der gesellschaftlichen Institutionen an den einschlägigen Maßnahmen zur Korruptionsbekämpfung teilnimmt.

*Sprachberaterin **Sorokina G.M.***

UDC 343.352

Kowaltschuk D.J.

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

Korruptionsverhütung und – bekämpfung

Das Ansehen und die Integrität der öffentlichen Verwaltung sind für einen Rechtsstaat von grundlegender Bedeutung. Deshalb ist die Verhütung und Bekämpfung von Korruption ein wichtiges Ziel des Landes Baden-Württemberg.

Korruption tritt in zwei Erscheinungsformen auf: Die situative Korruption ist gekennzeichnet durch spontane Bestechungsangebote und -annahmen, die sich vielfach aus Alltagssituationen heraus entwickeln. Unter struktureller Korruption sind dagegen solche Fälle zu verstehen, bei denen das Zusammenwirken der beteiligten Geber und Nehmer planmäßig und auf bestimmte Zeit oder auf Dauer angelegt ist.

Im Jahr 2015 wurden in der Polizeilichen Kriminalstatistik 213 Korruptionsdelikte registriert.

Entsprechend dem Maßnahmenpaket zur Verhütung und Bekämpfung von Korruption wurde beim Landeskriminalamt eine landesweite ressortübergreifende Koordinierungsgruppe zur Korruptionsbekämpfung eingerichtet. Die Koordinierungsgruppe erarbeitet Empfehlungen und Hinweise zur Korruptionsverhütung und -bekämpfung.

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

Wesentliche Maßnahmen zur Vorbeugung und Bekämpfung von Korruption sind in der gemeinsamen Verwaltungsvorschrift der Landesregierung und der Ministerien zur Korruptionsverhütung und -bekämpfung enthalten, die mit Wirkung vom 1. Januar 2013 neu in Kraft getreten ist.

Neben den allgemein gültigen und organisatorischen Regelungen gibt es für spezielle Themenfelder, wie zum Beispiel Sponsoring oder die Annahme von Geschenken, Belohnungen und sonstigen Vorteilen, Sonderregelungen.

Weitere wesentliche Maßnahmen im Kampf gegen Korruption sind in Baden-Württemberg der Vertrauensanwalt zur Korruptionsbekämpfung und ein anonymes Hinweisaufnahmesystem:

2009 wurde in Baden-Württemberg erstmals ein Vertrauensanwalt zur Korruptionsbekämpfung bestellt. Als unabhängige Anlaufstelle nimmt er Mitteilungen entgegen, die Verdachtsmomente für Korruptionsstraftaten enthalten können und prüft diese auf ihren Inhalt und etwaige strafrechtliche Relevanz. Ziel seiner Arbeit ist die Aufklärung von Korruptionssachverhalten. Der Vertrauensanwalt kann einem Hinweisgeber auf Wunsch Verschwiegenheit zusichern.

Das Landeskriminalamt Baden-Württemberg hat am 1. September 2012 für alle Bürgerinnen und Bürger das so genannte „anonyme Hinweisaufnahmesystem“ freigeschaltet. Der Kontakt in diesem internetbasierten Dialogsystem erfolgt über anonyme Postfächer. Die IP-Adressen der Hinweisgeber werden nicht gespeichert. Sie können über dieses System mit der Polizei in Kontakt treten, wobei Ihre Anonymität jederzeit gewährleistet bleibt. Das Landeskriminalamt bewertet die eingehenden Hinweise und kann über das anonyme Postfach bei Bedarf mit Ihnen in einen Dialog treten. Notwendig kann dies beispielsweise dann sein, wenn der Hinweis noch vage ist und ergänzende Informationen benötigt werden.

Kernstück des internationalen Engagements der Polizei Baden-Württemberg ist die vertrauensvolle Zusammenarbeit mit Frankreich, Österreich und der Schweiz. Gemeinsames Ziel dabei ist, das hohe Niveau der alltäglichen operativen Zusammenarbeit in den Grenzgebieten zu gewährleisten und weiter auszubauen.

*Sprachberaterin **Antonjan I.M.***

UDC 343.352

Onyschko K.W.

Charkiwer Nationale Universität des Innern

Aus der Praxis des Kampfes gegen die Korruption

Korruption, als ein soziales Phänomen, ist jeder Gesellschaft und jedem Staat eigen. Kein Land in der Welt kann heute sich als korruptionsfrei ausrufen. Einzelnen Staaten gelingt es jedoch, effektiv gegen diese negative Erscheinung kämpfen.

Die Erfahrung der Korruptionsbekämpfung in Deutschland zeigt die Wirksamkeit des Heranziehens der Öffentlichkeit zum Kampf gegen die Korruption. Insbesondere setzte die Leitung der Kriminalpolizei des Bundeslandes Niedersachsen die Annahme von anonymen Mitteilungen von Bürgern über wirtschaftskriminelle Taten ein. Diese Entscheidung wurde auf der Grundlage eines Pilotprojekts getroffen, bei dem eine aus 9 Mitarbeitern der Staatsanwaltschaft und 33 Polizeibeamten bestandene Spezialeinheit innerhalb von vier Monaten 184 Nachrichten erhielt. Strafsachen wurden in 124 Fällen anhängig gemacht, 30 % von denen standen in direktem Zusammenhang mit Korruption.

Die Praxis des Kampfes der Strafverfolgungsbehörden Polens gegen verschiedene Erscheinungsformen der Korruption zeugt auch von der Wirksamkeit des Gesetzes zur Bekämpfung der Einführung von Geldvermögen von illegaler oder unbestimmter Herkunft in den Finanzkreislauf, sowie von der Verhinderung der Finanzierung des Terrorismus vom 16. November 2000.

Es gibt auch ein Feedback: Strafverfolgungsbehörden liefern dem Finanznachrichtendienst notwendige Informationen mit dem Ziel der Verwendung in Bezug auf verpflichtende Institutionen (die Auflösung von Verträgen, Kontensperrungen usw.). Auf solche Weise gelangen Informationen über bestimmte finanzielle Transaktionen und Aktivitäten im Zusammenhang mit der Feststellung deren Beteiligung an finanziellen oder wirtschaftlichen Straftaten zu einer Stelle. Die Angehörigen der Rechtspflegeorgane haben die Möglichkeit, die Finanzdatenbank mit einer Datenbank von Straftaten zu vergleichen.

Die Tätigkeit der Rechtspflegeorgane von vielen Staaten der Welt zeigt, dass gerade die Vollkommenheit der rechtlichen und regulatorischen Rahmenbedingungen diesem Phänomen entgegenwirkt, und die Existenz eines wirksamen Systems der Verhinderung der Korruption auf nationaler und internationaler Ebene eine der wichtigsten Voraussetzungen für eine erfolgreiche Lösung dieses Problems darstellt. Es sollte auch darauf hingewiesen werden, dass

spezielle Gesetze zur Korruptionsbekämpfung in vielen Ländern entwickelt, verabschiedet und in Kraft gesetzt sind, umgezielte Maßnahmen umzusetzen.
Sprachberaterin Sorokina G.M.

UDC 343.352

Wowk O.J.

Nationale Akademie der Nationalen Garde der Ukraine

Korruption ist überall zu Hause - auch in Deutschland

Wie korrupt ist Deutschland? Laut Transparency International halten auch deutsche Behörden zunehmend gerne mal die Hand auf - vor allem in den Kommunen.

Im internationalen Vergleich gelten deutsche Unternehmer, Politiker und Behörden als vergleichsweise sauber. Doch die Organisation Transparency International, die weltweit gegen die Bestechlichkeit kämpft, ist alarmiert: Führungskräfte deutscher Unternehmen nehmen es laut einer Studie als zunehmend normal wahr, dass „irreguläre Zahlungen“ an Verwaltungen fließen, damit bestimmte Vorgänge beschleunigt oder erst möglich gemacht werden.

Aktuelle Fälle scheinen diese Einschätzung zu bestätigen. Mehrere hunderttausend Euro soll etwa der Oberbürgermeister von Regensburg von einem Bauunternehmer kassiert haben. Wie geschmiert lief dann offenbar im Gegenzug die Vergabe eines 35 Hektar großen Baugebietes an die spendable Firma. Seit einer Woche sitzt Rathauschef Joachim Wolbergs (SPD) wegen Korruptionsverdachts in Untersuchungshaft. Auch gegen dessen Amtsvorgänger Hans Schnaidinger (CSU), den früheren Vorsitzenden des bayerischen Städtetags wird ermittelt. Und in Ingolstadt stehen 13 Personen in einer Korruptionsaffäre um die örtliche Klinik im Visier der Staatsanwaltschaft.

Edda Müller, Vorsitzende von Transparency in Deutschland, meint: „Die Kommunen sind ein wichtiger Schauplatz von Korruption, denn da fließt viel Geld.“

Deutschland hat im aktuellen „Korruptionswahrnehmungsindex“, den Transparency präsentierte, seinen zehnten Rang aus dem Vorjahr verteidigt. Das bedeutet, dass nur neun Länder auf der Welt als weniger korrupt gelten: Die vier skandinavischen Länder sowie Neuseeland, die Schweiz, die Niederlande, Singapur und Kanada. Es gibt dennoch in Deutschland besorgniserregende Entwicklungen, sagt Edda Müller. Während die Wirtschaft, Politik und Behörden als immer korrupter wahrgenommen werden, verschwindet auf der anderen Seite auch das Vertrauen an die deutschen Firmenbosse. Transparency zitiert eine Untersuchung, in der ein Drittel der Befragten annahm, dass alle oder die meisten

Unternehmensleitungen in korrupte Machenschaften verwickelt sind. Dazu hat auch die VW-Affäre beigetragen. In den Korruptionswahrnehmungsindex fließt eine Reihe von Studien ein, die sich mit der Wahrnehmung von Korruption in den einzelnen Ländern befassen. Transparency hält dies für aussagekräftiger, als etwa die Zahl der Fälle zu vergleichen, die vor Gericht landen oder zu Verurteilungen führen. Denn gerade in den korruptesten Ländern bleibt Bestechung ja meist ohne Folgen.

*Sprachberaterin **Antonjan I.M.***

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ

UDC 343.352

Martynenko V.M

Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv

Le Groupe d'Etats contre la Corruption

Depuis l'Antiquité, la corruption est l'un des maux de société. Depuis la fin du XIXe siècle elle est perçue comme une menace majeure car le montant des transactions liées à la corruption serait de l'ordre de centaines de milliards d'euros chaque année. La corruption représente un danger pour des valeurs fondamentales telles que la démocratie, les droits de l'homme et l'Etat de droit. En plus, la corruption constitue une menace pour la bonne gouvernance, pour un système judiciaire juste et social(<https://www.coe.int/fr/web/greco>).

Depuis longtemps le Conseil de l'Europe a commencé à se battre activement contre la corruption. Depuis 1994, le Conseil de l'Europe a développé ses activités dans le domaine de l'anticorruption au niveau européen. Plusieurs dates clés ont marqué les étapes importantes de ce processus, telles que: la 19e Conférence des ministres européens de la Justice (La Valette, 1994), la Création du Groupe multidisciplinaire sur la corruption (Strasbourg, 1996), l'Adoption du Programme d'action contre la corruption (Prague, 1997), 21e Conférence des ministres européens de la Justice (Strasbourg, 1997), 2e Sommet des chefs d'Etat et de gouvernement des Etats membres du Conseil de l'Europe (Strasbourg, 1999).

Le Conseil de l'Europe a élaboré un certain nombre d'instruments juridiques aux aspects multiples qui traitent des sujets comme l'incrimination de faits de corruption dans les secteurs public et privé, la responsabilité et le dédommagement dans les affaires de corruption, la conduite à tenir des agents publics et le financement des partis politiques. Ces instruments ont pour objectif d'améliorer la capacité des Etats à lutter contre la corruption aux niveaux national et international.

Toutes ces démarches ont abouti à la création en 1999 du Groupe d'Etats contre la Corruption. Ce groupe comptait à l'origine 14 Etats: la Belgique, la Bulgarie, la Chypre, l'Estonie, la Finlande, la France, l'Allemagne, la Grèce, l'Islande, l'Irlande, la Lituanie, le Luxembourg, la Roumanie, la Slovaquie, la Slovénie, l'Espagne et la Suède. Aujourd'hui il rassemble 49 membres dont 48 Etats d'Europe occidentale, centrale et orientale, membres du Conseil de l'Europe, et les Etats-Unis.

Le Groupe d'Etats contre la Corruption se réunit quatre fois par an à

Strasbourg, où siège le Conseil de l'Europe.

L'activité du groupe « GRECO » est ciblée premièrement à suivre à : 1) l'application des Principes Directeurs pour la lutte contre la corruption; 2) la mise en œuvre des instruments juridiques internationaux, adoptés en application du Programme d'action contre la corruption, conformément aux dispositions contenues dans ces instruments

En tenant compte l'expérience mondiale, en Ukraine il faut prendre une série d'activités, visées au renforcement de la lutte contre la corruption. Il est nécessaire d'améliorer la législation anticorruption en vigueur. En plus, il est souhaitable que les parlementaires, les organes nationaux d'anticorruption, les médias et les représentants de la société civile s'engagent à la lutte commune contre la corruption.

*Consulteur de langue **Diagilieva L.D.***

UDC 343.352

Haivoronska V.V

Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv

Le Conseil de l'Europe et la lutte contre la corruption

Depuis l'Antiquité et jusqu'à présent la corruption est considérée comme l'un des plus grands problèmes de la société et du monde entier. La corruption est un phénomène complexe dont l'impact sur la société se ressent à niveaux différents. Au niveau politique, la corruption discrédite les institutions ou administrations corrompues, réduit la confiance du peuple dans un pays et nuit l'image de celui-ci à l'étranger. Au niveau démocratique, elle constitue une violation du principe de l'égalité des citoyens et des valeurs éthiques de la société. Au niveau économique et financier elle entraîne une réticence de la part d'investisseurs notamment étrangers. Au niveau social, la corruption peut influencer la création d'une nouvelle stratégie de survie dans un Etat corrompu. Au niveau sécuritaire, la corruption peut conduire à la mauvaise qualité des produits ou des services obtenus dans beaucoup de domaines tels que la construction, la santé publique, l'industrie alimentaire.

Le plus souvent, la corruption et la criminalité sont étroitement liées. Le fait de la délivrance illicite des documents (d'identité par exemple), peut avoir des conséquences pour la sécurité intérieure ou même mondiale s'il s'agit du terrorisme.

Ainsi, la lutte contre la corruption sur tous les niveaux est actuelle et nécessite d'explorer de nouvelles approches. Le Conseil de l'Europe joue un rôle actif dans cette démarche. L'initiative de coopération, lancée le 8 avril 2014, visée à lutter contre la criminalité a réuni des représentants des

parlements des 47 Etats membres du Conseil de l'Europe et des États non-membres afin de coordonner leurs actions et leurs stratégies au niveau européen et national (<https://www.coe.int/en/web/greco>). Au sein de l'activité du Conseil de l'Europe on a défini les activités des parlementaires nationaux dans leur lutte contre la corruption et on a proposé de: 1) promouvoir la ratification et la mise en œuvre des conventions et recommandations du Conseil de l'Europe en matière de lutte contre la corruption, en particulier des recommandations du Groupe d'Etats contre la Corruption auprès des parlements nationaux; 2) faire un bilan des initiatives anti-corruption nationales, de partager les bonnes pratiques et de réfléchir ensemble à de nouvelles approches et méthodes de travail visant à combattre efficacement la corruption; 3) recueillir des informations sur les activités en cours au sein des organes anti-corruption du Conseil de l'Europe et sur les initiatives d'autres acteurs internationaux clés dans la lutte contre la corruption.

Il est nécessaire et possible que les organes nationaux qui luttent contre la corruption en Ukraine prennent en considération l'expérience européenne et mondiale.

Ainsi les membres du Verkhovna Rada peuvent collaborer avec le pouvoir exécutif et les autres institutions nationales compétentes à la mise en œuvre et au renforcement des politiques et normes anti-corruption. Ils peuvent jouer un rôle plus actif dans la promotion et l'élaboration des lois et des stratégies anticorruption.

Les organes compétents peuvent exercer une surveillance sur les organismes anticorruption nationaux et promouvoir les actes législatifs et normes du Conseil de l'Europe et d'autres institutions internationales.

Dans la lutte contre la corruption Il faut aussi encourager la collaboration des représentants de la société civile, des médias avec les organismes clés d'anticorruption.

Consulteur de langue **Diagilieva L.D.**

UDC 343.352

Oleksyuk O.O

Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv

La lutte contre la corruption en Belgique

En Belgique, la corruption est régie par le Code pénal tel qu'il a été modifié par la loi du 10 février 1999 relative à la répression de la corruption (elle-même récemment adaptée par une loi du 11 mai 2007). Plus précisément, les articles 246 et suivants du Code pénal concernent la

corruption publique et les articles 504bis du même Code concernent la corruption privée.

Au niveau international, ce pays respecte les diverses conventions sur la matière de la corruption. Il s'agit de «La Convention pénale sur la corruption (Conseil de l'Europe, 27 janvier 1999)», «La Convention civile sur la corruption (Conseil de l'Europe, 4 novembre 1999)», «La Convention sur la lutte contre la corruption d'agents publics étrangers dans les transactions commerciales internationales (OCDE, 17 décembre 1997)», «La Convention relative à la lutte contre la corruption impliquant des fonctionnaires des Communautés européennes ou des fonctionnaires des Etats membres de l'Union européenne (Conseil de l'Union européenne, 26 mai 1997)», «La Convention contre la corruption (Organisation des Nations Unies, 31 octobre 2003)». Les premières conventions ont été déjà ratifiées par le pays et sont applicables en droit belge.

Pour lutter contre la corruption en Belgique il y a une entité de la police fédérale, nommée «L'Office Central pour la Répression de la Corruption» (<https://www.police.be/5998/fr/a-propos/directions-centrales/office-central-pour-la-repression-de-la-corruption-ocrc-0>).

L'office est un service central avec une compétence opérationnelle. Ses membres peuvent mener des enquêtes judiciaires soit de façon autonome, soit en appui ou en collaboration avec les Directions judiciaires déconcentrées dans les arrondissements.

Comme le montre la pratique le plus souvent les autorités arrondissementales (et locales) ne savent pas toujours accorder une importance prioritaire à la lutte contre la corruption. Très souvent ils se concentrent sur les autres phénomènes criminels à combattre et laissent la corruption impunie. Dans certains arrondissements il y a des cas d'un certain manque d'expertise et de capacité. Et trop souvent il est nécessaire de disposer d'un service d'enquête spécialisé, suffisamment indépendant, capable de mener les enquêtes contre les infractions de corruption complexes et graves.

Dans ces buts l'Office Central pour la Répression de la Corruption exerce son activité importante sur le plan opérationnel et stratégique. Il exerce sur le plan opérationnel les missions de la coordination des opérations au niveau national et l'appui aux autres services de police par son assistance, avis, conseils, etc.

Il exerce sur le plan stratégique la gestion des priorités prévues dans «le Plan National de Sécurité», la recherche et le suivi du phénomène.

L'expérience belge de la lutte contre la corruption est intéressante.

Nous estimons que pour créer un mécanisme vraiment effectif pour lutter contre la corruption en Ukraine il faut avoir l'organe approprié avec ses fonctions strictement définies. Cet organe doit planifier sa propre activité et

définir les missions des autres organismes nationaux pour la répression de la corruption. Il est aussi obligé de coordonner ses efforts avec les actions des forces de l'ordre locales et collaborer avec les organisations nationales qui luttent contre la corruption.

Consulteur de langue **Diagilieva L.D.**

УДК 341.123

Symonenkova M.Y.

Université nationale des affaires intérieures de Kharkiv

La lutte contre la corruption en France

Au niveau international la France a ratifié plusieurs importantes conventions internationales de lutte contre la corruption telles que «La Convention sur la lutte contre la corruption d'agents publics étrangers dans les transactions commerciales internationales» (OCDE, 17 décembre 1997) et «La Convention contre la corruption» (Organisation des Nations Unies, 31 octobre 2003).

Même si les investisseurs ne considèrent pas la corruption comme un problème pour faire des affaires en France, et les entreprises opérant en France ont en général une bonne réputation, la France comme beaucoup d'autres pays reconnait l'augmentation des infractions liées à la corruption.

Suite de ces faits on a créé l'Agence française anticorruption par la loi du 9 décembre 2016 relative à la transparence, à la lutte contre la corruption et à la modernisation de la vie économique. L'Agence française anticorruption a remplacé le Service central de prévention de la corruption. Placée auprès du ministre de la Justice et du ministre en charge du Budget, elle aide les autorités compétentes et les personnes qui y sont confrontées à prévenir et à détecter la corruption.

L'Agence française anticorruption dispose des pouvoirs de contrôle lui permettant de vérifier la réalité et l'efficacité des mécanismes de conformité anticorruption mis en œuvre, notamment par les entreprises, les administrations de l'État ou les collectivités territoriales. Ce contrôle concerne aussi bien les administrations de l'État ou les collectivités territoriales que les acteurs économiques (entreprises privées ou publiques).

L'Agence française anticorruption exerce des missions de conseil et d'assistance ainsi que des missions de contrôle. Ses missions de conseil et d'assistance sont suivantes: 1) l'aide aux autorités compétentes et les personnes qui y sont confrontés à prévenir et à détecter les faits de la corruption; 2) la centralisation et diffusion des informations permettant d'aider à prévenir et à détecter les atteintes à la probité; 3) l'élaboration des

recommandations afin d'aider les personnes morales de droit public et de droit privé à prévenir et à détecter les atteintes à la probité; 4) la préparation d'un plan national pluriannuel de lutte contre les atteintes à la probité ainsi qu'un rapport d'activité annuel public; 5) l'appui des administrations de l'Etat, des collectivités territoriales, des personnes physique ou morale.

En exerçant ses missions de contrôle l'Agence française anticorruption: 1) contrôle la qualité et l'efficacité des procédures mises en œuvre pour lutter contre les atteintes à la probité; 2) contrôle l'exécution et assure le suivi des mesures judiciaires.

En tenant compte l'expérience de la France dans sa lutte contre la corruption nous estimons qu'un organe d'anticorruption impartiale et qualifié doit être créé en Ukraine pour faire face à la manière efficace à toute forme de la corruption.

*Consulteur de langue***Diagilieva L.D.**

ТЕЗИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

УДК 343.9:343.35(492)

Антоненко Я.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Антикорупційна діяльність в Нідерландах

Нідерланди є однією з країн з одним із найнижчих рівнів корупції, який регулюється Законом про боротьбу з корупцією, прийнятому у 2001 році. Зокрема, він встановлює, що посадовим особам не дозволяється отримувати подарунки вартістю понад 50 євро, користуватися послугами підприємств та туристичні компанії при поїздки на відпочинок. Крім того, голландським підприємствам, що працюють за кордоном, заборонено давати хабарі і подарунки чиновникам за кордоном.

Система боротьби з корупцією в Нідерландах включає різні процедурні та інституційні заходи. Найбільш важливими з них є:

1. Постійна звітність і гласність у питаннях виявлення корупції, обговорення наслідків корупції та покарання за них. Щороку міністр внутрішніх справ представляє Парламенту доповідь про прояви корупції і заходи, вжиті для покарання тих, хто бере участь в корупції.

2. Розробка системи моніторингу можливих місць виникнення корупційної практики і суворий контроль за діяльністю осіб, розташованих в цих місцях.

3. Створення системи прав і обов'язків посадових осіб із зазначенням їх відповідальності за порушення службової етики.

4. У найбільш значних організаціях, зокрема в міністерствах, є внутрішні служби безпеки, завданням яких є виявлення помилок посадових осіб, їх навмисних або випадкових порушень.

5. Створення системи державної безпеки для боротьби з корупцією зі значними повноваженнями щодо виявлення випадків корупції.

6. Боротьба з корупцією засобами масової інформації.

У кримінальне законодавство були внесені поправки, що передбачають покарання за хабарництво і розтрату в період 2003-2008 років.

Науковий консультант Юрмасва К.В.

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
ХІХ Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

УДК 343.9:343.35

Беляєва Є.Г.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Феномен корупції в світі

Сьогодні питання боротьби з корупцією є найважливішим у кожній сфері людського життя. Це загрожує стійкому економічному, демократичному та соціальному розвитку країни.

Наслідками корупції є затримки у розвитку інфраструктури, низькій якості будівництва та рівні додаткових витрат. Багато корупційних дій позбавляють громадян конституційних прав. Корупція завдає шкоди репутації країни, що створює перешкоди для інвестицій, економічного зростання та конкурентоспроможності.

Світовий досвід боротьби з корупцією починається в 1897 році. У цьому процесі бере участь велика кількість світових організацій, а також міжнародні законодавчі акти, такі як Декларація ООН про боротьбу з корупцією і хабарництвом у міжнародних комерційних операціях (1996), Конвенція ООН проти корупції (2003), Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією (2006), тощо.

Існує багато методів подолання цього явища, але лише декілька з них можна вважати демократичними: створення комітетів, які борються з корупцією, застосування санкцій, підвищення рівня заробітної платні державних службовців на високому рівні, підвищення незалежності судової системи, тощо.

Впровадження реформ у вищих навчальних закладах має бути прозорим. Це питання дуже гостро постає у багатьох країнах, і наша країна, нажаль, не є винятком. В цьому може допомогти такий інструмент, як соціальна реклама (створення плакатів із гаслами проти корупції та висвітлення важливості отримання якісної освіти). Потрібно підвищити рівень свідомості учнів і зупинити хабарництво у системі вищого навчання.

Очевидно, корупція є проблемою для систем освіти в усьому світі. Багато треба зробити для того, щоб запобігти цієї проблеми, що є дуже важливим на сьогодні.

Науковий консультант Юрмасва К.В.

УДК 343.9:343.35(592.3)

Білецьова К.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

З досвіду боротьби з корупцією

Кожна держава веде боротьбу з корупцією відповідно до свого національного законодавства та системи права. Ця функція розподілена між багатьма органами, зазвичай, правоохоронними. Сьогодні не існує єдиної стандартної моделі спеціального антикорупційного органу. В деяких країнах вони створюються як самостійні органи. Багато антикорупційних органів функціонують у вигляді спеціальних підрозділів прокуратури, національних аудиторських агентств або поліцейських підрозділів. У доповіді ОЕСР «Спеціалізовані антикорупційні органи: огляд моделей» надана класифікація існуючих інституцій:

1) багатоцільові спеціалізовані органи. Вони наділені як превентивними, так і правоохоронними функціями. При цьому кримінально-правове реагування на вчинення злочинів у сфері корупції залишається окремою функцією. За такою моделлю побудовано Бюро з розслідування випадків корупції в Сінгапурі;

2) спеціальні підрозділи в структурі поліції або органів прокуратури. У деяких випадках такі органи поєднують в собі повноваження щодо розслідування та кримінального переслідування корупційних правопорушень;

3) інституції із виключно превентивними функціями. Ці органи не мають повноважень правоохоронних органів.

Як приклад можна розглянути діяльність найбільш ефективного та результативного представника цієї моделі, Бюро з розслідування випадків корупції (далі – БРВК) в Сінгапурі. Бюро було створено як незалежний орган, відповідальний за попередження корупції та боротьбу з нею, на базі іншого органу – підрозділу сінгапурської поліції, відомого як Антикорупційний відділ. Згідно із Законом «Про запобігання корупції», Директор та спеціальні слідчі БРВК наділені широким колом повноважень. Методи роботи БРВК досить авторитарні. Однак саме це дозволяє успішно справлятися із завданням протидії корупції. Вже багато років поспіль Сінгапур незмінно входить до десятки найменш корумпованих країн світу, відповідно до індексу Transparency International та займає перше місце серед країн Азії.

Проаналізувавши досвід функціонування багатоцільових антикорупційних органів, можна зробити висновок, що всі вони мають спільні риси у структурі органу та виконують три основні завдання: кримінальне переслідування за допомогою ефективних оперативно-пошукових і слідчих заходів; усунення умов, які сприяють корупції; просвітницька робота; поєднують в межах однієї установи репресивну і превентивну функції.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.

УДК 343.9:[351.74:343.352](100)

Божко Н.І., Яковська У.Є.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Хабарництво. Корупція в поліції

Корупція сьогодні є головним питанням в ході боротьби зі злочинністю у всьому світі. Це явище не нове, підкуп і продажність існують ймовірно з моменту виникнення суспільства, але останнім часом відзначається постійне зростання рівня корупції. Слідчі ведуть жорстоку боротьбу в цій області. За останні роки кількість виявлених випадків хабарництва збільшилася втричі. Реальна цифра все ж залишається високою. У багатьох країнах чиновники, лікарі та поліцейські готові отримати хабар. За даними Transparency International (міжнародної громадської організації по боротьбі з корупцією та досліджень питань корупції у світі) кожен четвертий чоловік у світі дає хабарі.

Хабарництво найбільш поширене в Африці, на південь від Сахари, за нею слідує країни Близького Сходу та Північної Африки. Першими в списку йдуть Афганістан, Камбоджа, Камерун, Індія, Ірак, палестинські території та Сьєрра-Леоне. Європа та Північна Америка слідує за ними з великим відривом.

Проте останнім часом розвиток корупції в західних промислово розвинених країнах також викликає особливі побоювання. Наприклад, 73% респондентів у Європі та 67% у Північній Америці вважають, що ситуація погіршилася. У Німеччині дрібна корупція зустрічається дуже рідко. На відміну від багатьох країн німці не знають, що патрульному поліцейському пропонують за щось гроші. Насправді, значні випадки корупції в поліції не зустрічаються на цьому нижчому рівні, але це спостерігається в тих сферах, де проводиться контроль, наприклад, у сфері запобігання злочинності, пов'язаної з закупівлями, або в контакті з організованою злочинністю.

Кожна країна веде боротьбу з корупцією по-своєму. Керівництво однієї з провінцій у В'єтнамі заборонило співробітникам поліції мати понад 3,50 євро в кишені. Той, кому після робочого дня потрібно мати при собі більше грошей, повинен проінформувати про це заздалегідь свого начальника і тримати гроші в запечатаному конверті. Згідно з опитуванням, поліція є найбільш корумпованою установою в країні. Водіїв часто зупиняють за надуманими приводами, і уникнути покарання вони можуть лише запропонувавши гроші. Шоломи марокканської поліції нещодавно були оснащені маленькими камерами. Таким чином держава хоче протидіяти корупції. Захід служить не тільки боротьбі з корупцією. Крім того, вона (камера) повинна спонукати поліцейських поважати права людини. За допомогою камер можна утримати від хабарництва та зловживання службовим становищем.

Корупція та боротьба з корупцією сьогодні є центральними питаннями як у промислово розвинених країнах, так і в країнах, що розвиваються. Часто це важливе питання відсутності захисту населення, економіки та суспільства з боку держави від подібного розвитку викликає у багатьох країнах гнів населення по відношенню до правителів та інших еліт.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.

УДК343.352

Борисенко Р.В.

Національна академія внутрішніх справ

Європейський досвід протидії корупції в поліції

В усьому світі чесні поліцейські знаходять себе дискредитованими діями корумпованих колег. Здатність обслуговувати громадян належним чином погіршується через деградацію поліції. Незалежно від причин, корупція є абсолютно неприйнятною в поліції, інституції, яка існує для захисту людей і укріплює верховенство права. Люди повинні знати, що поліція, як постачальник послуг, є прозорою та відповідальною; і коли виявляються випадки корупції в поліції, також важливо, щоб вони побачили, що проти корумпованих працівників поліції порушуються кримінальні справи.

Передумовою для ефективних оперативних заходів є наявність таких ключових елементів: 1) Забезпечення автономії підрозділів з боротьби проти корупції з боку поліції та запобігання політичному втручанням, особливо в важкі випадки корупції; 2) Перевірки та

протидія між антикорупційними установами через декілька рівнів взаємного контролю; 3) Поєднання антикорупційної діяльності з наглядом за професійними стандартами; 4) Поєднання зусиль по боротьбі з корупцією для захисту прав громадян шляхом запровадження системи незалежної обробки скарг; 5) Наявність достатніх ресурсів та повноважень департаментів з боротьби з корупцією шляхом створення структур на рівні місцевого рівня, що дає їм повний доступ до оперативної інформації та підвищення їх ефективності шляхом запровадження методу розмежування нетяжких та тяжких справ про корупцію.

У багатьох європейських країнах корупція серед працівників поліції розглядалася з все більшим занепокоєнням громадськості та влади. Встановлені рекомендації, якщо вони будуть застосовуватись належним чином, можуть мати позитивний вплив на процес модернізації поліції у сфері управління, лідерства, та запобігання корупції в довгостроковій перспективі. У країнах з тотальною корупцією дієвість реформ може бути успішною лише тоді, коли антикорупційні інститути зможуть вдало боротися з внутрішньою корупцією.

Науковий керівник Галдецька І.Г.

УДК 341.456

Бороденко К.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Антикорупційні проекти Інтерполу

Інтерпол – найбільша в світі міжнародна поліцейська організація з 192 країнами-членами. Місія Інтерполу – запобігання та боротьба із злочинністю через посилення співпраці та інновації у сфері правоохоронної діяльності та безпеки. Одним з її пріоритетів є боротьба з корупцією.

Корупція є однією з найбільших глобальних проблем сучасності. Вона впливає на всі регіони світу та на всі рівні суспільства: корупція може підірвати політичну, соціальну та економічну стабільність, а зрештою загрожувати безпеці суспільства в цілому. Корупція створює сприятливі умови для організованої злочинної діяльності, навіть тероризму, адже злочинці ведуть свою незаконну діяльність за підтримки корумпованих державних службовців.

Економічна глобалізація зробила корупцію злочином без кордонів. Корупційні операції можуть охоплювати кілька юрисдикцій, що ускладнює поліцейське розслідування.

В наш час глобальна координація дій є важливою для світової поліції. Через це Інтерпол розробив наступні проекти, спрямовані на обмін інформацією та спільні правоохоронні дії:

- Міжнародне відновлення активів: безпечна глобальна поліцейська мережа Інтерполу дозволяє авторизованим користувачам обмінюватися інформацією та краще координувати свої розслідування.

- Оперативна підтримка: Інтерпол може координувати робочі зустрічі між країнами з метою інтенсифікації розслідувань, які охоплюють більш однієї юрисдикції.

- Тренінг: Інтерпол пропонує регіональні навчальні семінари для слідчих і прокурорів через Глобальну програму Інтерполу по боротьбі з корупцією, фінансовими злочинами та відновленню активів.

Складність боротьби з корупцією вимагає міжнародних зусиль. Інтерпол тісно співпрацює із рядом партнерів з метою подолання корупції в усьому світі. Така діяльність включає сприяння обміну інформацією, поширення найкращих практик та навчання офіцерів різних країн. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції встановлює міжнародні рамки для боротьби з корупцією і є базою для багатьох ініціатив Інтерполу.

Науковий консультант Почуєва В.В.

УДК 343

Бородіна А.С.

Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ

Зарубіжний досвід протидії корупційним злочинам

Аналіз міжнародного досвіду боротьби з корупцією свідчить про те, що за сучасних умов прояви корупції стали тими чинниками, що створюють реальну загрозу національній безпеці та демократичному розвитку більшості країн світу, негативно впливають на всі сторони суспільного життя.

Аналіз законодавства зарубіжних країн свідчить, що конституції багатьох, у тому числі і демократично розвинених, країн покладають на правоохоронні органи значну частину роботи з протидії корупції.

В Ізраїлі антикорупційна діяльність забезпечується системою дублювання моніторингу ” за можливими корупційними діями. Він здійснюється урядовими організаціями і спеціальними підрозділами поліції, відомством Державного контролера, які є незалежними від

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

міністерств і державних відомств; а також, такими громадськими організаціями як "Відомство за чистоту уряду" тощо.

У Великобританії високі стандарти громадянської поведінки є результатом політичних і законодавчих заходів, моральних змін та ефективного соціального контролю за державними службовцями. Ця країна має найдавніші традиції боротьби з корупцією. Система антикорупційних механізмів тут врегульована на законодавчому рівні.

В основу боротьби з корупцією в Німеччині покладено завдання знищення матеріальної, насамперед фінансової бази злочинних угруповань. Це досягається двома шляхами: конфіскаційним (конфіскація майна) і створенням належної правової бази для унеможливлення "відмивання" "брудних" грошей.

Отже, як видно, антикорупційне законодавство іноземних країн розвивається не тільки у бік використання всього арсеналу правових засобів боротьби (не тільки кримінально-правових), а має значний вектор попередження скоєння злочинів. Проведений аналіз особливостей боротьби з корупцією в Ізраїлі, Великобританії, Німеччині та інших країнах дозволяє нам сформулювати уявлення про основи передової національної антикорупційної стратегії, розвиток якої необхідний в сьогоденній Україні.

*Науковий керівник **Сергієнко А.В.***

УДК 351.74:343.35(73)

Варламов В.Р.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Корупція в поліцейських департаментах (США)

Корупція визначається як поведінка посадових осіб, які приймають гроші чи інші хабарі за те, що вони і так зобов'язані виконувати. Стосовно правоохоронних органів, то працівники поліції залучаються до корупційних дій тоді, коли за гроші, чи інші послуги, вони не виконують того, що вони мають виконувати за обов'язком, або, коли поліціант робить те, що він не повинен робити. Прикладом невиконання поліціантом свого обов'язку є те, коли поліціант приймає невеликі хабарі в обмін на не виписаний штраф за порушення правил дорожнього руху. Приклад того, що співробітник правоохоронних органів робить те, що він чи вона не повинні робити, буде захист поліціантом злочинців, які вчинюють незаконні дії. Нарешті, прикладом того, що поліціант зловживає своєю посадою, є його особисті цінності, упередження та переконання, що перешкоджають виконанню його

роботи. Захист нелегальної діяльності передбачає використання посадовою особою своєї посади для захисту осіб, які займаються незаконною діяльністю. У поліцейських департаментах існує три основні категорії або рівні корупції. Перший рівень – це, так звані, «гнилі яблука та гнилі кишені» - теорія корупції поліції, яка стверджує, що корумпованим є тільки один поліціант, або дуже невелика група поліціантів у відділі або на дільниці. Згідно з цією теорією, оскільки в поліцейській службі не існує широко розповсюдженої корупції, організація може нічого не робити для боротьби з цим. Другий рівень корупції, який буває в департаментах, відомий як «всеосяжна, неорганізована корупція». За такої форми корупції багато співробітників у відділі можуть займатися корупційними діями, але вони не працюють разом. Фінальний рівень корупції виникає тоді, коли весь поліцейський департамент співпрацює та захищає один одного. Цей тип корупції відомий як «всеосяжна, організована корупція». Які ж засоби боротьби з корупцією в поліції? Перш за все, через законодавство. Законодавці могли б переглянути закони, які створюють потенціал для корупції. Така переоцінка була б заснована на визнанні того, що основна частина корупції поліції в застарілості законів, які передбачають кримінальну відповідальність за злочини без жертв, наприклад, за вживання наркотиків, проституцію та азартні ігри. По-друге, будь-яка серйозна спроба боротьби з корупцією поліції повинна починатися боротьбою з проблемою декриміналізації. Декриміналізація передбачає скасування кримінальної позначки на злочинах, де немає потерпілих, шляхом легалізації та урегулювання їх. Декриміналізація суттєво сприятиме вирішенню проблеми поліцейської корупції. Проте, сумнівно, що Конгрес або будь-який законодавчий орган держави серйозно розглядатиме легалізацію наркотиків або будь-яких інших заборонених товарів і послуг у найближчому майбутньому.

Науковий консультант Олішевський О.В.

УДК 343.9:343.35(430)

Вовк О.Ю.

Національна академія Національної гвардії України

Корупціяскрізь дома – навіть у Німеччині

Наскільки корумпована Німеччина? Згідно з даними *Transparency International* (неурядова міжнародна організація по боротьбі з корупцією та дослідженню рівня корупції по всьому світу) в німецьких установах, особливо в муніципалітетах, не проти мати додатковий дохід.

В порівнянні з іншими країнами німецькі підприємці, політики та державні установи вважаються відносно чистими. Але організація Transparency International, яка бореться з корупцією в усьому світі занепокоєна: керівник і німецьких компаній, згідно з дослідженнями, сприймають все більше нормальним, якщо «нерегулярні платежі» надходять до адміністрацій з метою прискорити, або зробити можливими здійснення певних рішень.

Останні випадки здається тільки підтверджують цю оцінку. Як повідомляється, мер міста Регенсбурга отримав кілька сотень тисяч євро від будівельного підрядника. Як по маслу пройшов тоді процес передачі 35 га землі під будівництво фірмі, яка передала ці гроші. Вже тиждень Бургомістр Йоахім Вольбергс (СДПГ) тримається під вартою за підозру в корупції. Також проти його попередника Ганса Шнайнінгера (ХСС), колишнього голови баварського міставедетства сліdstво. А в Інгольштадті 13 осіб знаходяться в центрі уваги прокуратури в зв'язку з корупційною справою навколо місцевої клініки.

Едда Мюллер, голова Transparency International у Німеччині, вважає: «Муніципалітети є важливою ареною для корупції, тому що саме туди надходить багато грошей». Німеччина захистила своє десяте місце за попередній рік за даними останнього «Індексу сприйняття корупції», який представила Transparency International. Це означає, що лише дев'ять країн світу вважаються менш корумпованими: Чотири скандинавських країни, а також Нова Зеландія, Швейцарія, Нідерланди, Сінгапур та Канада. Незважаючи на це, в Німеччині спостерігаються тривожні тенденції, вважає Едда Мюллер. Хоча економіка, політика та державна влада сприймаються як все більше і більше корумпованими, з іншого боку також зникає довіра до німецьких керівників і фірм. Transparency International цитує дослідження, в якому одна третина опитаних вважає, що всі або більшість керівників і фірм були залученими до корупційних махінацій. Цьому сприяла також справа концерну «Фольксваген». До індексу сприйняття корупції включаються дані ряду досліджень, які зосереджують увагу на розумінні корупції в кожній країні. Transparency International вважає це більш важливим, ніж порівняння кількості справ, які дійшли до суду, або за якими був винесений вирок. Тому що в найбільш корумпованих країнах дача хабара зазвичай лишається безкарною.

Науковий консультант Антонян І.М.

УДК 351.74:343.35(73)

Воробець В.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Корупція в поліції завдає великих втрат (США)

Корупція у поліції - це неправильне використання поліцейської влади для особистої вигоди. Більшість дослідників виділяють дев'ять основних типів корупції в правоохоронних органах: корумпованість влади, хабарі, випадкові крадіжки, вимагання, покривання незаконних дій, підробка справ, пряма кримінальна діяльність, внутрішні виплати та «кришування». Корупція влади полягає в тому, що особа отримує певну матеріальну вигоду через свою посаду поліціанта, не порушуючи закон. Приклад цієї форми корупції виникає тоді, коли поліціант приймає винагороду, таку навіть як безкоштовна їжа. Хабарі виникають тоді, коли, в обмін на дозвіл правопорушнику займатися бізнесом, поліціант отримує кошти. Коли поліціант викрадає з місць злочину або у заарештованого - це називається випадковою крадіжкою. Що поліція мусить засвоїти? По-перше, корупційні дії є злочином. По-друге, корупція окремого поліціанта веде до зневаги всієї поліції та підриває громадський імідж правоохоронних органів. По-третє, корупція захищає іншу злочинну діяльність, таку як торгівля наркотиками та проституція. Захищені злочинні дії часто є джерелами доходів для організованої злочинності. Які причини корупції в поліції? Згідно з «теорією гнилого яблука», корупція - це робота декількох, нечесних, аморальних поліціантів. Експерти відкидають цю теорію, оскільки вона не може пояснити, чому стільки корумпованих поліціантів зосереджуються в одних поліційних організаціях, а не в інших. Інше пояснення вказує на те, що суспільство США використовує кримінальне законодавство для посилення моральності. Закони, які не мають сили, що регулюють моральні стандарти, сприяють корупції, оскільки вони надають злочинним організаціям фінансовий інтерес для підриву правоохорони. Наркотична корупція, наприклад, є неминучим наслідком росту вживання наркотиків. Постачальники цих незаконних товарів і послуг використовують частину свого прибутку для підкупу поліції, щоб забезпечити продовження діяльності кримінальних угруповань. Коли поліційне прикриття виявляється і виникає скандал, спеціальні слідчі комісії можуть мобілізувати громадську думку та надати громадську підтримку антикорупційним та антирепресійним реформам. Комісії отримують інформацію з поліційних підрозділів, визначають де зник внутрішній контроль і надають рекомендації на

зміни в політиці. Оскільки корупція включає кримінальну поведінку, тому покарання корумпованих працівників поліції можливе, але постільки прокурори залежать від поліції, щоб зібрати докази та розслідувати справи, вони часто не хочуть «кусати руку, яка їх годує». Законодавці мають переглянути закони, які створюють потенціал для корупції.

Науковий консультант Олішевський О.В.

УДК 343.9:343.35(510)

Гадзан М., Домашенко А.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в Китаї як приклад для світової спільноти

Корупція - явище, пов'язане з багатьма різними аспектами, і тому важко дати точне і всебічне визначення. Однак в основі більшості визначень корупції лежить ідея про те, що корупційна дія це зловживання довіреною владою для приватної вигоди.

На світовій арені економічної діяльності навіть найбільші гравці схильні до корупції. Деякі ведуть активну боротьбу, намагаються стримати апетити злочинців, кого-то це повністю влаштовує.

За останні 5 років активно бореться з корупцією Китайська народна республіка, з приходом нового глави КНР, який розгорнув активну боротьбу з корупціонерами нижчої та середньої ланки. Новини про масштабну боротьбу з корупцією в Китаї швидко облетіли весь світ.

Останнє десятиліття Китай пройшов фазу активного економічного розвитку, більше це заслуга політичного керівництва країни яка одним з основних завдань поставила боротьбу з "тиграми і мухами" - так в Китаї називають корупціонерів різних рівнів.

Китай вважається кращою в світі країною за кількістю проведених розслідувань і переданих до суду хабарників і корупціонерів. За даними доповіді Верховної народної прокуратури КНР, щорічно в Китаї проводяться розслідування та виконуються судові рішення щодо приблизно сорока тисяч корупціонерів.

Так само було посилено покарання для корупціонерів. Воно не залежало від посади звання або інших привілеїв злочинця, згідно з китайським законодавством, смертна кара може здійснюватися негайно, а може бути відкладена на термін до двох років. Як правило, за економічними статтями дається відстрочка. При цьому, якщо злочинець

за цей час не зробив ніяких «умисних злочинів» і взагалі поведився зразково, вища міра може бути замінена на довічне ув'язнення.

*Науковий керівник **Кальченко Т.М.***

УДК 341.176(4):343.35

Гайворонська В.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Рада Європи та боротьба з корупцією

З давніх часів до сучасного життя корупція розглядається як одна найбільш суспільних та світових проблем. Корупція – це складний феномен, вплив якого на суспільство відчувається на різних рівнях. На політичному рівні корупція дискредитує корумповані інститути та адміністрації, зменшує довіру народу країни та наносить шкоду іміджу останньої за кордоном. На рівні демократії вона є порушенням принципу рівності громадян та етнічних цінностей суспільства. На рівні економіки та фінансів вона викликає недовіру з боку інвесторів, зокрема іноземних. На соціальному рівні корупція може сприяти створенню нової стратегії виживання у корумпованій державі. На рівні безпеки корупція може призвести до поганої якості отриманої продукції або наданих послуг у більшості галузей, зокрема таких як будівництво, охорона здоров'я, харчова промисловість та ін.

Найчастіше корупція та злочинність тісно пов'язані між собою. Факт незаконної видачі документів (наприклад, посвідчення особи) може мати наслідки для внутрішньої або навіть світової безпеки, якщо йдеться про тероризм.

Таким чином, боротьба з корупцією на усіх рівнях актуальна та потребує застосування нових підходів. Рада Європи відіграє активну роль у такому заході. Ініціатива до співпраці висунута 8 квітня 2014 та спрямована на боротьбу з корупцією. Вона об'єднала представників парламентів 47 держав членів Ради Європи та Держав, які не є її членами скоординувати зусилля та стратегії на європейському та національних рівнях. У межах діяльності Ради Європи були визначені дії національних парламентаріїв у боротьбі з корупцією. Так було запропоновано: 1) сприяти ратифікації та підписанню конвенцій та рекомендацій Ради Європи у галузі боротьби з корупцією, зокрема рекомендацій Групи держав по боротьбі з корупцією національними парламентами; 2) розглянути національні антикорупційні ініціативи, поділитися передовим досвідом та розглянути разом нові підходи та методи, спрямовані на ефективну боротьбу з корупцією; 3) зібрати

інформацію відносно сучасної діяльності у межах антикорупційних органів Ради Європи та інших світових ключових діячів боротьби з корупцією.

Враховуючи світовий та європейський досвід є можливим його втілення у діяльність національних органів, які ведуть боротьбу з корупцією у нашій країні.

Так, члени Верховної Ради можуть співпрацювати з органами виконавчої влади та іншими компетентними органами з метою втілення та посилення антикорупційної політики та антикорупційного законодавства. Вони можуть відігравати більш активну роль у втіленні та розробці законів й стратегій по боротьбі з корупцією.

Компетентні органи можуть забезпечувати нагляд за національними антикорупційними органами та сприяти втіленню законодавчих актів та норм Ради Європи та інших міжнародних інститутів.

У боротьбі з корупцією доцільно також сприяти співпраці представників громадськості, засобів масової інформації з ключовими антикорупційними організаціями.

Науковий керівник Дягілева Л.Д.

УДК 343.9:343.35(489)

Гевель О.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Датська антикорупційна стратегія

Щість років підряд Данія очолює щорічний рейтинг як одна з найменш корумпованих країн світу. Данія розділила лідируючу позицію з Новою Зеландією у світовому рейтингу за індексом сприйняття корупції за 2017 рік, який був опублікований міжнародною антикорупційною організацією Transparency International.

Найважливішими засобами стримування корупції в Данії є наступні:

1. Датська Модель: Данія є однією з найбільш егалітарних суспільств у світі. Датський стандарт добробуту забезпечує здоровий баланс праці та життя та охорону здоров'я для всіх. Свобода особистості, рівність, повага, толерантність та взаємна довіра є основними цінностями в Данії.

2. Іншим фактором низького рівня корупції є посилення уваги до корпоративної соціальної відповідальності, що характерно для Данії останнім часом. Антикорупційна орієнтація є важливою складовою

стратегії корпоративної соціальної відповідальності компанії, оскільки виступає в якості її розпізнавального знака.

3. Сильна правова база, яка передбачає кримінальну відповідальність за широке коло пов'язаних з корупцією дій, а також незалежну та ефективну судову систему.

4. Відкрита для громадськості інформація щодо бюджету сприяє ефективному управлінню державними коштами. Крім того, оперативна участь людей в моніторингу бюджетного процесу необхідна для перешкоджання розтраті державних коштів.

5. Сильні ЗМІ: моніторинг ЗМІ державних та приватних компаній, а також урядусприяє стримуванню корупції. Боязнь заробити негативну репутацію повинна витіснити спокусу корупційних дій.

Прозорість, цілісність, незалежна судова система, громадянська активність та соціальна довіра є факторами, які роблять Данію однією з найменш корумпованих країн у світі. Окрім нижчого рівня корупції, Данія також має високий рівень життя, високу соціальну мобільність, високу грамотність та рівність. Такі ефективні практики використовуються найменш корумпованими країнами.

*Науковий консультант **В.В. Почуєва***

УДК 343.9:343.35(430)

Гольонко М.В.

Національна академія Національної гвардії України

Наскільки корумпована Німеччина?

«Корупція є ефективною, привабливою і прибутковою», - констатує експерт із питань корупції Вольфганг Шаупенштайнер. За оцінкою Федерального управління кримінальної поліції щорічний хабар в Німеччині складає 100 мільйонів євро.

Хабарництво, одержання хабара, відкати поширені значно більше, ніж очікувалося. І поліції і прокурорам важко боротися з корупцією, оскільки діє закон мовчання.

Всі знають, але про це ніхто не говорить. Ризик бути викритим та засудженим є мінімальним за цим таємним злочином. Тому що всі задіяні є злочинцями. Численні хабародавці не мають докорів сумління. Співробітники правоохоронних органів виглядають дуже непривабливо: поліція, прокурори та суди перевантажені. І їх робота блокується окремими, дуже складними процесами. Наслідки корупції є серйозними. Це шкодить основним цінностям демократичної, соціальної та правової держави. Бо де є процеси за замовленням,

безкарність, порушується ділова етика і довіра до верховенства права та політики.

У 2014 році Федеральна управління кримінальної поліції (ФУКП) зафіксувала майже 20 300 корупційних злочинів. Згідно з федеральними даними про корупцію, так звані корупціонери отримали хабар на суму в 140 000 000 євро, майже завжди готівкою. Опитування, яке було проведене в Дортмунді, показало, що більшість респондентів дуже суворо підходить до оцінки того, коли «подарунок» це вже хабар, і як його слід покарати. Більшість опитаних вважає подарунки, які коштують понад десять євро, вже хабаром.

Згідно зі статистикою ФУКП найбільш корумпованими є сфера обслуговування, автомобільна промисловість, торгівлі та будівництво.

Макроекономічний збиток, заподіяний корупцією, величезний. За даними ФУКП він складає за останні п'ять років в середньому 270 мільйонів євро. Тільки за 2014 рік ФУКП оцінює завдану шкоду щонайменше в 358 000 000 євро. Проте реальна сума збитку повинна бути значно більшою, оскільки можливий збиток від корупції, особливо у випадку дозволів та розпоряджень, навряд чи можна кількісно визначити. Крім того, кількість незареєстрованих справ величезна, бо більшість залишається непоміченою. Генпрокурор міста Цвайбрюккен Хорст Гунд підрахував, що незареєстровані справи складають 90-99 відсотків корупційних злочинів.

Німецька судова асоціація (НСА) скаржиться на відсутність необхідної кількості слідчих, щоби можливо було довести до суду більше економічних кримінальних справ. Процеси надзвичайно складні і кількість, з якою має справу лише один слідчий, просто занадто велика. У багатьох німецьких корпораціях корупція продовжує поширюватись, незважаючи на відповідну корпоративну антикорупційну політику. Ризик бути викритим у Німеччині низький, як погоджуються експерти. Тому криминолог професор Брітта Банненберг з університету міста Гіссен вимагає створення спеціалізованих прокуратор для боротьби з корупцією з достатнім штатом. Корупція - це злочин, який здійснюється таємно. Внаслідок цього економічний збиток впливає на кожного громадянина, підкреслює Вольфганг Шаупенштайнер.

Науковий консультант Антонян І.М.

УДК 351.74:343.35(436)

Гришин О.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в поліції Австрії

В Австрії до 2010 року була незначна кількість звинувачувальних актів, пов'язаних з корупцією і лише декілька справ про корупцію було порушено проти Австрійської поліції. Успіх, в порівнянні з іншими країнами, може бути зокрема приписаний стійкому економічному розвитку держави, який дозволяє поліцейським силам Австрії отримувати належну заробітну плату. Необхідно відмітити, що Австрія – це ворота до Євросоюзу для східних Європейських країн, що створює додаткові можливості для корупції. Незважаючи на це, дослідження показують, що поліцейські і інспектори прагнуть бути добре обізнаними в межах поліцейської культури, особливо з тим, що стосується видів поведінкових дозволів і заборон. Хоча в Австрії корупція поки що не процвітає, було декілька справ про корупцію, особливо за останні декілька років, які ставлять під сумнів дієздатність Австрійської поліції. У 2006 році керівник Віденської поліції був звинувачений в зловживанні владою і несанкціонованим прийняттям дарунків від приватних компаній, що було доказом зростання корупційних дій, здійснених Австрійською поліцією. Не зважаючи на такий швидкий ріст випадків корупційних дій поліцейської влади Австрії, немає ніяких загальнодоступних даних і недостатня кількість академічних досліджень, що деталізують число поліцейських, що зареєстровані, підозрюються, або причетні до корупційних дій, тому що установи, відповідальні за протистояння корупції, лише декілька років назад почали аналізувати її, із-за сучасної точки зору, що корупція в поліції в Австрії є. Слід відмітити, що не зважаючи на недавню ескалацію в поширеності корупції в поліції, Австрія все ще залишається країною, яку характеризує низький рівень випадків корупції, порівняно з іншими країнами у всьому світі. Економічна безпека Австрії дозволила поліції впровадити органи внутрішнього контролю, які потрібні для виявлення і боротьби з корупцією. Впроваджені органи внутрішнього контролю включають відділ внутрішніх справ, відділ громадських справ і, також, відділ омбудсмена. Ці створені відділи, пов'язані разом високою мірою нетерпимості громадян Австрії до корупції і стійкою природою Австрійської економіки, виявляються здатними відповідати принципам дієвої структури, потрібної для того, щоб зменшити і знищити корупцію поліції в усій Австрії.

Науковий консультант Олішевський О.В.

УДК 343.9:343.35(540)

Гудзь І. С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ В ІНДІЇ

Корупція в Індії - це серйозна національна проблема, яка впливає на економіку країни та довіру центральним органам влади, органам влади штатів і місцевим органам влади. Дослідження, проведені організацією Трансперенсі Інтернешнл у 2016 році, зафіксували, що близько 50% індійців платили хабарі, щоб отримати роботу у державній службі. Індія займає 79 місце серед 176 країн за Індексом сприйняття корупції (Трансперенсі Інтернешнл).

Як відомо корупція – це протиправна діяльність, хто мають владу. Корупція може включати надання чи прийняття хабарів або подарунків, дворушничество, маніпулювання виборами, перерозподіл коштів, відмивання грошей та ще що інше.

Існує багато причин корупції в Індії, і вони досить складні. Найважливішим чинником є природа людини. Люди в цілому мають велику спрагу до розкоші та комфорту, тому вони беруть участь у всіх недобросовісних заходах, що приносять грошові або матеріальні блага. Моральні та духовні цінності не мають достатнього значення у системі освіти, на яку покладено значну відповідальність за погіршення стану суспільства. Частково корупція пов'язана з невеликою заробітною платою посадових осіб, які працюють у державному секторі, що змушує їх заробляти гроші нелегальними шляхами. Низькі робочі можливості змушують велику кількість людей в Індії вчиняти різні корупційні дії, щоб отримати пропозицію про роботу. Вони дають хабарі, а потім критикують корумпованих чиновників. Суспільство не має єдності, щоб зупинити корупцію.

Корупція в Індії в основному відбувається через надмірне регулювання, складні податкові та ліцензійні системи, численні державні департаменти з непрозорим бюрократичним режимом та дискреційними повноваженнями, монополне право державних установ на певні товари та послуги, відсутність прозорих законів та процедур. Корупція в Індії є наслідком зв'язку між чиновниками, політиками та злочинцями. Корупція стала чимось респектабельним в Індії, тому що в ній задіяні респектабельні люди.

Безумовно, покарання, введені за корупційні дії, є недостатніми. Ті, кого спіймали на гарячому, або хто визнали себе винними, не отримують сурових покарань. Спочатку їх тимчасово

звільняють на декілька тижнів або місяців, після чого призначають на таку ж самотність в іншому регіоні.

Питання про те, як зменшити рівень корупції, постійно виникає в Індії. Ось кілька можливих шляхів вирішення проблеми. Перш за все, необхідно прийняти суворі закони, які не дадуть можливості винній особі уникнути покарання. Крім того, створення спеціальних судів для швидкого відправлення правосуддя може стати величезним позитивним аспектом. Не повинно спливати багато часу між реєстрацією справи та винесенням судового рішення. На жаль, поліція сприймається корумпованою в Індії. Наявність корупції на всіх рівнях взаємодії поліції з громадськістю не вселяє довіри суспільства до цієї установи, яка насамперед має бути гарантом безпеки людей.

Науковий консультант Іванова І.Л.

УДК 343.35(73)

Гура С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Методи по боротьбі з корупцією в США

Найрішучішою політикою в боротьбі з корупцією за допомогою законодавчих засобів відрізняються США. На міжнародному рівні визнається, що кримінальне законодавство цієї країни містить більш широке поняття кримінально караною корупції, ніж у країнах Європи, які приділяють проблемі корупції не менше уваги. Законодавство США передбачає покарання за активний і пасивний підкуп у вигляді штрафу, сума якого обчислюється потрійним розміром хабара, або позбавленням волі до 15 років. Те й інше покарання можуть бути суміщені за рішенням суду. За стимулювання здійснення законних дій посадовою особою, тобто за дачу і отримання «чайових», законодавство США передбачає штраф, розмір якого визначає суд, або позбавлення волі до 2 років, або поєднання того й іншого. Окрема норма закону США передбачає кримінальну відповідальність керівників банків за надання позики або грошового подарунка інспектору або помічнику інспектора, який перевіряє банк або має право перевіряти його. Дана норма є профілактикою хабара. При залученні до відповідальності не потрібно доводити, що інспектор зробив будь-які дії на користь банку. За скоєння даного злочину передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк до одного року або штраф на суму позики або подарунка. Таке ж покарання і дискваліфікація очікують інспектора, який прийняв позичку або подарунок від банку, який він інспектує або може інспектувати. Спеціальна норма стосується активного та пасивного підкупу

працівників федеральної банківської системи, націленого на отримання кредиту. Стаття передбачає штраф до 1 млн. доларів або в потрійному розмірі від цінності речі, даної, запропонованої, обійнятої, прийнятої або яку погодився прийняти хабарник. Передбачається також позбавлення волі до 30 років або поєднання того й іншого покарання. Якщо цінність хабара не перевищувала 1 тисячу доларів, то позбавлення волі не може бути більше одного року. Кримінально караним є і вимога або отримання грошей або майнових цінностей з метою сприяти влаштуванню на державну службу. Винний карається позбавленням волі на один рік, або штрафом у розмірі необхідної або отриманої суми, або поєднанням того і іншого виду покарання. Виняток робиться для спеціальних агентств по найму, які отримують дозвіл брати участь в наборі на державну службу.

Науковий консультант Полтавська Д.В.

УДК 343.352

Дмитренко А.О.

Національна академія внутрішніх справ

ANAC - Національна антикорупційна установа з питань нагляду та прозорості державного адміністрування в Італії

Незалежну національну комісію з нагляду, прозорості та доброчесності Італії (CIVIT) було створено 2009 року. На підставі Закону № 125, прийнятого Парламентом у 2013 році, змінено назву CIVIT на ANAC (Національна антикорупційна установа з питань нагляду та прозорості державного адміністрування). ANAC здійснює аналіз причин і факторів корупції з метою вжиття заходів з розслідування та протидії їй. До її основних функцій належать такі: розроблення та затвердження Національного плану боротьби з корупцією; проведення аналізу причин і факторів корупції з метою встановлення заходів із протидії; моніторинг реалізації та ефективності Плану щодо протидії корупції в органах державного управління; контроль за належним виконанням планів щодо прозорості; має право здійснювати перевірки, розслідування, на отримання доступу до необхідних їй документів, наглядати за виконанням правових актів, а також виявляти й мінімізувати негативний вплив поведінки, що суперечить вимогам прозорості. ANAC може надавати рекомендації державним установам у сфері відповідності дій службовців вимогам Кодексу службової етики. ANAC

установлює критерії, правила й стандарти для створення та розвитку кодексів службової етики, надає річні звіти Парламенту про дії щодо боротьби з корупцією та порушеннями в галузі державного адміністрування, а також ефективності провадження антикорупційної політики. ANAC у межах компетенції співпрацює з міжнародними організаціями й антикорупційними установами зарубіжних держав, здійснює обмін інформацією та методологією у сфері реалізації державної антикорупційної стратегії. Зважаючи на положення правових актів у сфері протидії корупції, ANAC активно співпрацює з Фінансовою гвардією Італії для проведення перевірок і розслідувань. Одними з основних партнерів ANAC є Національна школа державного адміністрування, офіс міжнародної неурядової організації Transparency International в Італії, а також Світовий банк.

Науковий керівник Галдецька І. Г.

УДК 343.9:343.35(100)

Долгова С.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба проти корупції в системі державної влади

Корупція та боротьба з нею сьогодні є центральною темою у всьому світі. В сфері державного управління корупція завдає великої матеріальної шкоди та призводить до нематеріальних наслідків, таких, як втрата довіри громадян до державних органів. Деякі держави досягли значних успіхів у боротьбі з корупцією.

Боротьба з корупцією у США підтримується тим, що службовці, включаючи президента країни, конгресменів та сенаторів, майже не мають імунітету і можуть наражатися переслідуванню особливим чином. Хабарництво у США карається штрафом або позбавленням волі від 15 до 20 років.

У Канаді антикорупційні закони застосовуються до всіх членів парламенту та уряду. Кримінальне покарання буде накладене, як на тих, хто отримав хабар, так і на тих, хто цей хабар запропонував. У цьому випадку їм загрожує покарання у вигляді штрафу, а в особливо тяжких випадках – позбавлення волі до 14 років.

У Німеччині рівень корупції в органах державної влади є нижчим, чим в інших країнах. Державний службовець у Німеччині отримує гідну роботу, високу оплату праці та соціальні гарантії. Тому він цінує свою роботу і виконує свої завдання повною мірою і якісно.

Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна

Покаранням за корупційні дії в Нідерландах є різні заходи примусу: від звільнення службовця з посади до повної заборони на роботу в системі державної влади. Закон Великобританії «Про боротьбу з хабарництвом» передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 10 років, а корумповані компанії можуть бути покарані без обмежень.

У Франції антикорупційне законодавство спрямоване на запобігання здійсненню службових функцій в особистих інтересах. За законом Франції той, хто вважається корумпованим, карається від 7 до 10 років позбавлення волі.

У цій боротьбі велику роль відіграє поліція, як орган охорони правопорядку. Вона відносить корупцію до тяжких злочинів: Як той, хто дає хабар, так й той, хто бере його, скоюють злочин. Обов'язки поліції включають захист фізичних осіб, суспільства та держави від протиправних посягань; переслідування та розслідування злочинів, пов'язаних з корупційною діяльністю; державний захист жертв, свідків та інших осіб, які беруть участь в таких кримінальних процесах.

*Науковий консультант **Сорокіна Г.М.***

УДК 351.74:343.35(73)

Єрмакова К.С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Протидія корупції: наскільки корумпована поліція США?

Корупція є однією з найактуальніших проблем сучасного світу. Об'єктивні фактори її розвитку свідчать про те, що корупція створює суттєву небезпеку для життєдіяльності суспільства, і її поширення складає загрозу національній безпеці.

Корупція – явище соціальне, і боротьба з нею не може обмежуватись лише встановленням і застосуванням юридичної відповідальності. У системі попередження корупції важливою є позиція громадськості. Виділяють три основні складові успішної протидії корупції: належне антикорупційне законодавство, ефективність його застосування відповідними державними органами та політична воля керівництва держави протидіяти корупції у всіх сферах і на всіх рівнях державної влади.

У США антикорупційне законодавство характеризується надзвичайною суворістю. У разі висунення звинувачення в корупції поліцейського, не тільки його діяльність, але й робота безпосереднього

керівник а підлягає обов'язковій перевірці. Перевіряється робота підлеглих поліцейського, щодо якого висунуто звинувачення в корупції. Американським поліцейським категорично заборонено приймати будь-які підношення в будь-якій формі.

Певні місцевості в США є незвичайно корумпованими, наприклад, великі міста та деякі сільські райони, але 98% території США вважаються некорумпованою. Деякі ресторани надають поліцейським знижки або безкоштовні обіди в обмін на те, що їх баки для сміття порушують правила благоустрою в місті.

В США організована спеціальна робота з профілактики правопорушень посадових осіб. Зазначена діяльність здійснюється шляхом реалізації системи відомчого контролю, основу якого складають два елементи: моніторинг матеріального добробуту службовців та їх близьких, а також повсякденний контроль за їх службовою діяльністю. Як результат, корупція в поліції США знаходиться на досить низькому рівні.

Науковий консультант ЮрмасваК. В.

УДК 343.352

Запорожець А.К.

Національна академія внутрішніх справ

Корупція в поліції: європейські перспективи

Корупція серед працівників поліції посилює стурбованість з боку влади та громадськості у багатьох європейських державах. Так як жодних перевірок щодо судової влади, обраних політиків, митників ніколи не було, як наслідок боротьба з корупцією в поліції стала загальноєвропейською. Протягом останнього десятиріччя в ряді європейських країн було створено багатоінституційні системи для цілісності поліції. На рівні ЄС були впроваджені такі платформи, як "Європейські партнери проти корупції" (EPAC), що дозволило спеціалізованим антикорупційним інституціям співпрацювати та обмінюватися досвідом. Крім того, в Європолі, Інтерполі та ООН розробили та поділилися схемами спільних стандартів та належної практики запобігання корупції в поліції.

Після реформ у поліції система внутрішнього контролю поступово виходила за межі початкової вузької структури, пов'язуючи контрольні та професійні стандарти в повсякденній роботі поліції з дисциплінар-ними та виконавчими функціями. Ця реформа змінила весь підхід до внутрішнього контролю: нова система стала інструментом

керування щоденною роботою поліції. Концепція передбачає активне залучення як керівників, так і рядових поліцейських.

Європейська система протидії корупції в поліції є добре структурованою та сучасною. Вона базується на наступних принципах: 1) перевірки та протидії між низкою інституцій, що досліджують корупцію; 2) певні ступені незалежності, відповідні завдання кожного відділення та установи; 3) адекватний розподіл ресурсів та сильна регіональна присутність всіх основних установ та підрозділів внутрішнього контролю; 4) прив'язка професійних стандартів до політики боротьби з корупцією та нульової терпимості до неетичної та непрофесійної поведінки; 5) використання проактивної тактики та інструментів боротьби з корупцією.

Загальний результат полягає в тому, що європейська поліція має відносно низький рівень корупції.

Науковий керівник Галдецька І.Г.

УДК 343.9:343.35(931)

Іванов І. О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в Новій Зеландії

Нова Зеландія вважається однією з найбільш низькорівневих країн по сприйняттю корупції в світі. За індексом сприйняття корупції організації Transparency International від 2016 року вона посідає перше місце серед 176 країн. Нова Зеландія раніше очолювала індекс протягом семи років поспіль до 2013 року; вона опустилася на друге місце в 2014 році і четверте в 2015 році. Нова Зеландія ратифікувала ряд важливих міжнародних конвенцій по боротьбі з корупцією, таких як Конвенція ОЕСР про боротьбу з підкупом іноземних державних посадових осіб в міжнародних ділових операціях і Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції.

Конвенція ОЕСР по боротьбі з підкупом (офіційно Конвенція про боротьбу з підкупом іноземних державних посадових осіб у міжнародних комерційних угодах) є конвенцією ОЕСР, спрямованою на скорочення корупції в країнах, що розвиваються, шляхом заохочення санкцій щодо хабарництва в міжнародних ділових операціях, здійснюваних компаніями, заснованими в Країнах членах Конвенції.

Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції (UNCAC) - це багатосторонній договір, узгоджений державами-членами Організації Об'єднаних Націй (ООН), який просувається

Управлінням ООН з протидії наркотикам і злочинності (ЮНОДК). Це одна з кількох міжнародних угод про боротьбу з корупцією, які мають обов'язкову юридичну силу. UNCAC зобов'язує держави-учасниці договору здійснювати низку антикорупційних заходів, які зосереджені на п'яти основних областях: профілактика, правоохоронна діяльність, міжнародне співробітництво, знаходження активів, а також технічна допомога та обмін інформацією.

Метою UNCAC є скорочення різних видів корупції, які можуть мати місце в різних країнах, такі як торгівля впливом і зловживання владою, а також корупції в приватному секторі, такої як розтрата і відмивання грошей. Ще одна мета UNCAC полягає в зміцненні міжнародного правозастосування та судової співпраці між країнами шляхом надання ефективних правових механізмів для міжнародного повернення активів.

У Новій Зеландії є кілька слідчих органів, які допомагають боротися з корупцією. Першим з них є Незалежний орган з питань поведінки поліції (IPCA) - незалежний громадянський наглядовий орган, який розглядає скарги проти поліції Нової Зеландії і контролює їх поведінку. Він має свої обов'язки і повноваження згідно Закону про незалежний орган контролю за поведінкою поліції. Відповідно до розділу 12.1 Закону в функції органу входить отримання скарг, в яких повідомляється про неналежну поведінку або нехтування своїми обов'язками з боку поліції чи про будь-яку практику, політику або процедуру поліції Нової Зеландії, і вжиття заходів, передбачених цим Законом. Він може також розслідувати будь-який поліцейський інцидент, пов'язаний зі смертю або серйозними тілесними ушкодженнями, і винести рекомендації комісару поліції на основі цього розслідування..

Орган IPCA незалежний від поліції Нової Зеландії. Він не є частиною поліції і повинен робити свої висновки на основі фактів і закону. Він не відповідає ні перед поліцією, ні перед ким-небудь ще щодо цих висновків, і в цьому сенсі його незалежність аналогічна незалежності суду. Статус цього органу як незалежного суб'єкта Корони означає, що в його діяльності немає політичного впливу. Інший орган, Управління омбудсменів було створено в 1962 році відповідно до Закону про парламентського комісара (омбудсмена). Термін «омбудсмен» є шведським і в основному означає «особа, яка подає скаргу». Основна роль Омбудсмена в Новій Зеландії полягає в розслідуванні скарг на урядові установи. Роль Омбудсмена описана в його щорічному звіті за 2012 рік наступним чином: «Ми проводимо розслідування, перегляд і перевірку адміністративної поведінки органів

державного сектора, а також надаємо консультації та рекомендації для забезпечення справедливого ставлення до людей в Новій Зеландії» і "збереження високого рівня довіри громадськості до уряду».

Науковий керівник Левашов О.С.

УДК 351.74:343.35

Горданов В.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Протидія корупції в органах поліції

Поняття корупції відомо кожному громадянину. Це злочинний феномен, від якого страждає суспільство і держава. Особливу увагу слід приділити проблемі корупції в правоохоронних органах.

Корупція – це суспільне явище, при якому дії посадових осіб завдають значних матеріальних і економічних збитків державі, суспільству або окремій компанії. Корупційні дії вчиняють як молоді, так і досвідчені співробітники.

Корупція в правоохоронних органах є однією з головних загроз національній безпеці, оскільки корупція підриває фінансову систему, довіру суспільства до держави, а також здатність державних службовців захищати національні інтереси через використання ними свого положення з метою особистого збагачення.

Найбільш поширеним типом корупції є отримання грошових коштів, що безпосередньо або опосередковано завдає шкоду організації або державі. Людина, яка бере участь у корупційних схемах, майже завжди зацікавлена в матеріальній вигоді.

Причинами феномену корупції є низький рівень правової свідомості, ігнорування хабарником правових приписів, віра в вигідність хабарів, переконання в тому, що навіть легітимні вимоги не можуть бути задоволені законним шляхом; недостатня заробітна плата співробітників правоохоронних органів.

Типовими причинами корупційної поведінки поліцейських є жадібність, бажання отримати додаткові переваги, використовуючи своє посадові повноваження, неспроможність проявити необхідну принциповість, відмовити особам в їх незаконних проханнях, схильність до попадання під вплив інших осіб. Щоб досягти успіху в протидії корупції, важливо залучити до служби нові кадри, підвищити матеріальну і соціальну безпеку та знищити закоренілі корупційні зв'язки. Корупція має бути неvigідною в економічній, політичній та соціальній сферах.

Головним кроком у протидії корупції є змусити правову систему працювати та забезпечити виконання законів. Кожна корумпована особа повинна бути покарана. Позбутися корупції практично неможливо, але це не означає, що протидія їй не потрібно. Важливим засобом протидії корупції є принцип рівності громадянина і держави перед законом і судом. На сьогодні відсутність цього принципу призводить до зловживання працівниками правоохоронних органів своїми повноваженнями.

Науковий консультант Юртаєва К. В.

УДК 343

Коваленко А.Л.

*Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх
справ*

Боротьба з корупцією у Великобританії

У Великобританії проблеми корупції знаходяться в центрі уваги вчених-кримінологів і практичних працівників правоохоронних органів. Розслідуванням діянь, які підпадають під ознаки корупції, займається поліція. У структурі підрозділу по боротьбі з шахрайством поліції Великобританії існує спеціальна секція, де працюють детективи, які займаються розслідуванням злочинів у громадському та державному секторі. Вона називається «PublicSectorCorruptionSector». Якщо збитки від корупційного діяння перевищують суму в 2 мільйони фунтів стерлінгів або злочин є дуже складним, такий злочин буде розслідуватися Організацією по розслідуванню серйозного шахрайства (SeriousFraudOffice -SFO).

SFO - це незалежна урядова установа, яка здійснює свою діяльність лише на території Англії, Уельсу та Північної Ірландії. Її юрисдикція не поширюється на Шотландію, острів Мен та Нормандські острови. Справи про корупцію у Великобританії розглядаються у відповідності до норм загального права (основаного на судових прецедентах та звичаях) та статутного права.

Основним документом, у якому закріплені повноваження SFO є закон «Про кримінальне судочинство» 1987 р. Відповідно до цього закону SFO проводить розслідування у співпраці з поліцією. Створення SFO або прикріплення поліцейських до розслідування справ в SFO не вплинуло на конституційну незалежність органів поліції. Їхня організаційна структура та підзвітність залишилися незмінними. Поліцейські входять до складу слідчих груп SFO. Участь поліції приносить значні результати завдяки професійному досвіду працівників поліції та їх знання обстановки на місцях, в той час як

працівники SFO знаються в основному на сфері фінансів та права. Проте поліцейські не мають особливих повноважень як деякі службовці SFO.

*Науковий керівник **Самойлова Ю.І.***

УДК [342.9:324]:351.74

Ковальов М.І.

Донецький юридичний інститут МВС України

Міжнародна боротьба з корупцією. Досвід Сінгапуру

Корупція одна з великих проблем XXI століття. Це негативне явище існує у всіх країнах світу, але в різних масштабах. Корупція як транснаціональне явище становить загрозу всій світовій спільноті.

Корупція в міжнародно-правових актах визначається як одна з глобальних проблем в сфері забезпечення міжнародного правопорядку. Міжнародне співтовариство прагне до об'єднання зусиль у справі попередження і припинення корупції. Протидія корупції здійснюється в різних країнах виходячи з їх історичного, а іноді і релігійного розвитку. Антикорупційна боротьба в цих країнах проходить з різним ефектом і за різними напрямками.

В даний час заходи щодо попередження корупції представлені в міжнародних антикорупційних програмах:

- глобальна програма проти корупції ООН;
- Декларація ООН про боротьбу з корупцією і хабарництвом у міжнародних комерційних операціях;
- Конвенція ООН проти корупції і т.д.

У світі існує багато країн, які успішно впоралися з корупцією або знизили її масштаби. Яскравим прикладом є сучасний Сінгапур, який займає лідируюче місце в світі по відсутності корупції. Країна перебувала у вкрай важкому економічному становищі і була наскрізь пронизана беззаконням.

Це послужило підставою для прийняття цілої системи заходів, що відрізнялися строгістю і послідовністю. Щоб вирішити проблему, було створено бюро з розслідування корупції з широкими повноваженнями, куди громадяни змогли звертатися зі скаргами на держслужбовців і вимагати відшкодування збитків. Були введені жорсткі економічні санкції за хабарі або відмова від участі в антикорупційних розслідуваннях. Одночасно з цим було посилено заходи кримінального покарання за корупційні дії. Також 17 червня 1960 був прийнятий Акт про протидію корупції, який містив важливі

пункти, покликаних подолати недоліки протидії корупції та посилити можливості антикорупційного департаменту.

Співробітникам Бюро дозволили проводити арешт і обшук підозрюваних, вивчати будь-який банківський рахунок, цінні папери і дані про покупки будь-якого підозрюваного в порушенні правил, встановлених Актом про протидію корупції, на тих же умовах отримати доступ до банківських рахунків будь-якого чиновника, а при необхідності - його дружини, дітей і т.д.

Бюро отримує і розслідує скарги про факти корупції в державному та приватному секторах; розслідує посадові злочини і неправомірну поведінку чиновників; вивчає процедури діяльності державних органів, щоб виявити можливості для корупційних ситуацій.

Приклад Сінгапуру показує як можна завдяки політичній волі, ефективному антикорупційному законодавству та невідчужуваному незалежному агентству всього за кілька років звести корупцію до дуже низького рівня.

Науковий керівник Філіпенко А.С.

УДК 343.9:343.35(430.127)

Ковальчук Д.Ю.

Національна академія Національної гвардії України

Запобігання та боротьба з корупцією

Репутація та цілісність державного управління є основоположними для норм закону. Тому запобігання та боротьба з корупцією це важлива мета землі Баден-Вюртемберг.

Корупція відбувається в двох формах: Ситуативна корупція характеризується спонтанними пропозиціями про хабарництво та їх прийняттям, які часто розвиваються з повсякденних ситуацій. Під структурною корупцією слід розуміти випадки, коли хабар дається і береться за планом і в певний строк.

У 2015 році було зареєстровано 213 корупційних злочинів в кримінальній поліцейській статистиці.

Відповідно до пакета заходів щодо запобігання та боротьби з корупцією при Управлінні кримінальної поліції землі, була створена міжвідомча координаційна група з протидії корупції. Координаційна група розробляє рекомендації щодо запобігання та боротьби з корупцією.

Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна

Суттєві заходи щодо запобігання та боротьби з корупцією містяться в спільному адміністративному положенні уряду землі та міністерств, яке знову вступило в силу з 1 січня 2013 року.

Окрім загальних та організаційних правил, існують спеціальні правила для регулювання таких тем, наприклад, як спонсорство або прийняття подарунків, винагород та інших пільг.

Подальшими важливими діями у боротьбі з корупцією в землі Баден-Вюртемберг є створення посади юрисконсульта з питань боротьби з корупцією та анонімна система повідомлення.

У 2009 році в землі Баден-Вюртемберг вперше був призначений юрисконсульт з питань боротьби з корупцією. Як незалежний експерт він отримує повідомлення, які можуть містити підозри в скоєнні корупційних злочинів і перевіряє їх зміст та кримінальну актуальність. Мета його роботи - розслідування корупційних справ. Юрисконсульт може гарантувати інформатору збереження таємниці за його бажанням.

1 вересня 2012 року Управління кримінальної поліції землі Баден-Вюртемберг активізувало так звану “анонімну систему повідомлень” для всіх громадян. Контакт у цій Інтернет - системі здійснюється через анонімні поштові скриньки. IP - адреси інформаторів не зберігаються. Ви можете звернутися до поліції через цю систему, зберігаючи свою анонімність у будь-який час.

УДК 343.9:343.35(430)

Колісник П.А.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією як частина підготовки поліціантів

Є декілька технологічних переваг в поліцейській діяльності і в правоохороні, які змогли б впливати на розміри корупції. З розвитком технологій з'являється більше прозорості. Ця прозорість призвела до підвищення відповідальності і більшого контролю. Перші системи аналізу є досконалою технологічною перевагою, яка допомагає розуміти, як можна впливати на корупцію. Ці системи підвищили поліцейську відповідальність, перевірили дії окремих поліціантів, схеми арештів, робочі проблеми, накопичені скарги і різні інші чинники. Ці системи спираються на дані, щоб виявити поліціантів, чия діяльність створює проблеми, а потім може бути запропоноване втручання, зазвичай поради, або перепідготовку, щоб виправити такі робочі проблеми. Оскільки відділи і законодавчі органи створюють все більше

законів, намагаючись керувати поведінкою поліціантів, то поліціанти почувають себе скривдженими із-за динамічної і невизначеної природи своєї роботи. Це призводить до того, що поліціанти віддаляють себе від відомчої відповідальності в спробі розвивати самозахист. Зовнішні зміни в суспільстві також впливають на корупцію в правоохоронних органах. Корупція відображає область можливостей. Починаючи з вимог у кишенькових злочинів і закінчуючи залученням до торгівлі наркотиками, існують можливості принесення вигоди собі самому. Можливості для корупції зростають, коли є великий перелік повноважень на власний розсуд, наданих поліціанту. Зміни, які є частиною суспільства, впливають на правоохорону, яка потім у свою чергу, впливає на підготовку, котру повинні отримати поліціанти. Ці різні зміни приведуть до поліпшення поліцейської діяльності, яка потім зможе краще служити суспільству. І, на кінець, підготовка поліціантів визнає потребу в програмах, які забезпечують поліціантів життєвими сценаріями. До успішної учбової програми входять чотири елементи: вивчення дій в контексті, включення головних тем до всього учбового плану, моделювання сценаріїв і ретельне їх обговорення після впровадження. На додаток, навчання етики має спонукати поліціантів ставити собі три питання, коли вони стикаються з етичною дилемою. Чи незаконно це? Чи антиполітично це? Чи це проти мого особистого морального кодексу? До того ж, краща освіта і підготовка поліціантів призводить до більш позитивного ставлення їх до своєї роботи. Чим більш освіченим є поліціант взагалі, тим вище рівень рішення проблеми, вища оцінка культурної різноманітності, більше умінь в роботі і встановленні стосунків з суспільством. У поліціантів, які більш освічені, також більш етичні прийняття рішень і менша корупція. Ретельніша підготовка і успішне навчання призводить до підвищення престижу і зростання поваги до правоохоронців, що, в свою чергу, може зменшити корупцію.

Науковий консультант Шишка О.Р.

УДК 343.9:343.35(430)

Коляда О.С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Проблеми правоохоронних органів у боротьбі з корупцією

Останнім часом зусилля, спрямовані на боротьбу з корупцією, зросли, але ці заходи все ще схожі на «боротьбу проти вітряних млинів».

Діяльність правоохоронних органів ускладнює відсутність свідомості неправомірності діяння та труднощі отримання інформації. У кримінальному законодавстві Німеччини немає складу злочину «Корупція». Злочини, що підпадають під визначення «Корупція», передбачені Кримінальним кодексом під термінами «Підкуп виборців», «Підкуп депутатів», «Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання службовою особою неправомірної вигоди» або «Підкуп та хабарництво у бізнесі».

Кримінальне провадження у багатьох випадках припиняється або закінчується штрафом. Крім того, існують п'ятирічні строки давності для дій з максимальним покаранням у вигляді п'яти років позбавлення волі. Першим у світі антикорупційним договором вважається Конвенція ООН проти корупції (UNCAC). Вона була прийнята у 2003 році і включає умови найму державних службовців, переслідування корупції, поводження з корупційними доходами та заклик до незалежної судової влади. До липня 2017 року 182 країни, в тому числі Європейський Союз, ратифікували Конвенцію ООН (Німеччина лише в листопаді 2014 року).

Щоб запобігти хабарництву у державному управлінні, багато муніципалітетів у ФРН прийняли антикорупційні концепції та закони. Але у всіх законах про боротьбу з хабарництвом існує дилема: корупція є контрольним злочином. Правоохоронні органи можуть розслідувати лише те, що вони контролюють. Те, що не вважається протиправним діянням, не підозрюється в корупції. А якщо немає підозри, то й не підлягає контролю.

Щоб боротися з корупцією, правоохоронні органи покладаються на інформаторів, оскільки цей злочин є таємним діянням, про який знають лише особи, що задіяні в цьому, та люди, що знаходяться в безпосередній близькості від них. Інформатор часто йде на особистий ризик. Він може бути покараний за порушення обов'язку збереження таємниці виробництва і часто повинен бути готовим до втрати місця роботи, тому багато людей не наважуються повідомляти про корупцію. Є також технічні системи, що дозволяють анонімно повідомляти про корупцію. Наприклад, Управління кримінальної поліції землі Нижня Саксонія створило на своєму веб-сайті систему сповіщення, яка може використовуватися для анонімних повідомлень.

Борці з корупцією покладаються на пояснення та усвідомлення: в свідомості громадськості має вкоренитися, що корупція - це не порушення, яке не сприймається всерйоз, а злочинна поведінка, яка завдає шкоди громадськості.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.

УДК 351.74:343.35(540)

Кононенко М. В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ У ПОЛІЦІЇ ІНДІЇ

Корупція - глобальне явище. Вона існує у кожному суспільстві. За даними опитування поліція є найбільш ймовірним сектором корупційних дій в Індії. Можливо це здається дивним, проте поліцейські беруть гроші як у відповідачів так і у позивачів. Повноваження, які надаються поліцейським в Індії, настільки широкі, що вони можуть звинувачувати, арештовувати або переслідувати навіть чесну людину. Зафіксовані часті випадки побиття незаможних людей (рікшів, некваліфікованих робітників, торговців), коли привід був незначний, і відбирання у них грошей, одержання певних сум від водіїв вантажівок та від крамарів.

Корупція серед працівників поліції є специфічною формою протиправної діяльності, коли, з метою особистого збагачення або просування по службі, поліцейські не здійснюють або вибірково здійснюють слідчі дії чи арешт. Основний вид корупції у поліції – це вимагання або отримання хабарів за неповідомлення про наркоторгівлю, борделі та іншу заборонену законом діяльність. Трапляються випадки, коли правоохоронці порушують кодекс поведінки, домагаючись засудження підозрюваних на підставі фальшованих доказів. Відомо випадки, коли безпосередньо поліцейські свідомо і систематично приймають участь у організованій злочинності.

У стаття 7 Кодексу поведінки Організації Об'єднаних Націй для працівників правоохоронних органів відзначається, що "працівники правоохоронних органів не повинні вчиняти корупційні дії. Вони також повинні неухильно протистояти таким діям". Проте існує багато прикладів протиправних дій поліцейських.

Причини існування корупції в поліції Індії здебільшого пов'язані з колоніальною моделлю поліцейської діяльності та відсутністю підзвітності в правоохоронній системі країни. Поліція була організована як колоніальна в період правління Британії в Індії. Низькооплачувана та погано підготовлена поліція Індії отримала надзвичайні права на прийняття дискреційних рішень та широкі повноваження щодо корінного населення. Поліція була створена для того, щоб вселити жах у серцях людей, щоб ніхто не перешкоджав британському правлінню. На жаль, поліцейська система, свідомо

сконструйована для підкорення місцевих жителів і просування колоніальних інтересів, зберігалася після того, як країна отримала незалежність.

Поліція Індії асоціюється з поліцейським, який порушує закон, а неправомірні дії поліції - це потужна зброя, яка плямує імідж цієї інституції. Таким чином, головним завданням поліції сьогодні є покращення іміджу, для чого мають бути обов'язково проведені реформи на рівні особового складу. Рональд Сігал сказав, що "корупція починається зверху і пронизує все суспільство". Отже, потрібна загальнонаціональна рішучість до боротьби з корупцією для того, щоб досягти ефективності антикорупційних заходів в поліції Індії.

Науковий консультант Іванова І. Л.

УК343.9:343.35

Корнієнко М.О., Свинаренко В.А.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Проблеми запобігання та боротьби з корупцією

Терміном «Корупція» називають хабарництво. У правовому сенсі корупція означає зловживання довірою у сфері управління, правосуддя, юстиції, економіки, політики, а також навіть в неекономічних об'єднаннях або організаціях (наприклад, в фондах), щоб отримати матеріальні або нематеріальні переваги для себе або третіх осіб, на які не існує законного права.

З корупцією можна і потрібно боротися як репресивними методами, так й шляхом попередження та профілактики. Під репресіями розуміють загрозу покарання та покарання корупційних дій або інші санкції. Запобігання корупції - це всі заходи, які відлякують та стримують подібні дії, вони ускладнюють або перешкоджають досягненню результату.

Аналіз боротьби з корупцією в окремих країнах свідчить про великий розрив між заявленими принципами рівності всіх громадян перед законом та фактичним станом справ. Корупція – це не тільки свого роду злочин, вона також сприяє поєднанню кримінальних структур і органів виконавчої та законодавчої влади, проникненню організованої злочинності в управління банками, великими підприємствами, в ряди керівництва торговельних організацій, засобів масової інформації та в інші сфери суспільного життя.

Кожен громадянин повинен знати правила поведінки при спілкуванні з співробітниками адміністрації та уряду, ставити чіткі та

реалістичні цілі і, таким чином, не сприяти корупції. Це та багато інших обставин вимагають розробки і здійснення адміністративних і правових засобів для запобігання та боротьби з корупцією в органах влади і управління, а також розвитку інституту адміністративного судочинства, яке може внести істотний внесок в боротьбу з корупцією.

Ознакою сучасної корупції є розширення сфери її впливу. Як вже кілька разів підкреслювалося, корупція значно послаблює державу. Запобігання та боротьба з нею є загальною правовою проблемою. Боротьба з корупцією є одним із пріоритетів державної політики. Норми всіх галузей права повинні бути задіяні в боротьбі з цим явищем. Важливо підкреслити, що проблеми запобігання та боротьби з корупцією вимагають системного підходу. Боротьба з корупцією може тільки тоді принести позитивні результати, якщо більшість соціальних інститутів братимуть участь у відповідних антикорупційних заходах.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.

УДК 351.745:343.37

Косякіна О.В.

Донецький юридичний інститут МВС України

Роль поліції у боротьбі з корупцією в Україні та Великобританії

За сучасних умов прояви корупції стали тими чинниками, що створюють реальну загрозу національній безпеці та демократичному розвитку кожної цивілізованої країни світу, у тому числі, України. У протидії та боротьбі з корупцією в Україні особливу увагу слід приділити запозиченню міжнародного досвіду саме тих країн, що мають найменший рівень корупції у світі. Серед таких країн є Великобританія, яка входить у десятку найменш корумпованих країн світу.

Розслідуванням корупційних діянь у Великобританії займається Public Sector Corruption – спеціальний підрозділ поліції у сфері боротьби з корупцією у громадському секторі. У випадку скоєння корупційних діянь в особливо великих розмірах (2 мільйони фунтів стерлінгів) або, якщо злочин є дуже складним, його розслідуванням займатиметься Serious Fraud Office.

В Україні для протидії та боротьби з корупційними діяннями був створений Департамент захисту економіки як міжрегіональний територіальний орган Національної поліції, до завдань діяльності якого відноситься: 1) участь у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері боротьби з економічною злочинністю;

2) виявлення, запобігання та припинення злочинів у сфері економіки;
3) протидія корупційним правопорушенням і правопорушенням, пов'язаним із корупцією; 4) установлення причин та умов учинення правопорушень у сфері економіки, а також ужиття заходів щодо їх усунення тощо.

Науковий консультант Пилипенко Є.О.

УДК 343.352 (470+571) : 316

Кульчицький-Ручка Р.Р.

*Національна академія внутрішніх справ
Прикарпатський факультет (м. Івано-Франківськ)*

Поліцейська боротьба з корупцією в Нігерії

Корупція є поширеним явищем, яке має ознаки системності у нігерійському суспільстві. Вона стала невід'ємною частиною повсякденного життя: терпимою, прийнятною та інституціоналізованою, оскільки ті люди, які дають і отримують хабарі, вважають таку поведінку звичною.

Є соціальні та економічні наслідки корупції. Уряди та громади страждають, оскільки це робить їх неекономічними в тому, що: менше доходів збирається, щобільше збитки для уряду значно перевищують індивідуальні прибутки; більше грошей виплачується за придбані товари та послуги; політика викривлена, щоб максимізувати корупційні вигоди, як правило, на користь капіталовкладень; ресурси відволікаються від соціальних пріоритетів розвитку; інвестиції не приваблюються.

Кримінальний кодекс Нігерії та Кримінальний кодекс, які є всеосяжним набором кримінальних законів, що застосовуються в Південній та Північній Нігерії, містять положення, спрямовані на боротьбу з корупцією у державному секторі. У наш час інститутами боротьби зі злочинністю є суди, поліція і митниця,

Основними функціями поліції є:

1. установлення та підтримання високих стандартів поведінки для чесного, етичного та ефективного виконання функцій поліції;
2. забезпечення сучасним обладнанням і засобами для виявлення та боротьби зі злочинністю;
3. підготовка та перепідготовка працівників поліції;
4. співпраця з міжнародними поліцейськими організаціями (наприклад, з Інтерполом) по всьому світу;

5. наявність і підтримка ефективних систем набору працівників поліції;
 6. гідна оплата праці поліцейських;
 7. постійний огляд даних про боротьбу з фінансовою злочинністю, щоб зрозуміти є прогрес чи ні;
 8. стимулювання для ефективної роботи.
- Науковий керівник Гуляк Т.М.*

УДК 351.74:343.35

Лифиренко Б.С.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в поліцейських організаціях

Зіткнувшись з проблемою боротьби з корупцією в поліції, правоохоронні органи та адміністрація можуть спробувати різні засоби вирішення цієї проблеми. Є, принаймні, чотири способи її вирішення. Першим способом боротьби з корупцією в поліції є лідерство. Органи поліції повинні мати сильного керівника, який хоче оцінити проблеми, прийняти рішення та стежити за успіхом їх реалізації. Сильне керівництво є дуже важливим з точки зору стримання корупції, оскільки посадовці, як правило, зважають на своїх лідерів, щоб визначити, як себе поводити. Якщо поліціанти бачать, що їхні керівники займаються корупцією, вони самі частіше залучаються до неї, але якщо ж вони бачать, що в апараті управління дотримуються закону, карають порушників та ведуть себе достойно, то вони усвідомлюють, що робити інакше є неприйнятним. Два інших способи боротьби з корупцією включають процес найму та відомчі процедури. Вважається, що якщо керівник і відібрали якісних претендентів за високими стандартами, то корупція, ймовірно, зменшиться. Використання психологічних тестів може допомогти у процесі відбору, оскільки вони розроблені для визначення індивідуальних особливостей. Керівник може відхилити тих претендентів, які не відповідають стандартам, встановленим департаментом. Стосовно стандартів департаменту, то вважається, що шляхом ретельної підготовки, розробки кодексів поведінки, переконанням, що поліціанти будуть каратися при виникненні порушень та заохочуючи співробітників до спільної роботи, багато проблем з корупцією зникне в органах поліції. Однією з основних форм підготовки, яку можуть надавати поліцейські департаменти, є підготовка з питань етики. Ця підготовка дасть поліціантам можливість зрозуміти різні етичні проблеми, які є частиною їх роботи, і, як сподівається, вони навчатися

того, як боротися з цими конфліктами морально і етично. Заклучний спосіб боротьби з корупцією в правоохоронних органах здійснюється за допомогою цивільних контрольних комісій. Роботою правозахисних цивільних комісій є розгляд справ про розслідування заяв про корупцію. Комісія також може висвітлювати рекомендації щодо змін у положенні про покарання та політику боротьби з корупцією. Багатьом людям подобаються переглядові ради, які не залежать від поліцейських органів, через збільшення об'єктивності, пов'язаної з ними. Вони вважають, що ці типи організацій спроможні повною мірою розслідувати проблеми корупції та побачити всі сторони цієї справи.

*Науковий консультант **Шишка О.Р.***

УДК 351.74:343.35(73)

Мальцев В.В.

Харківській національний університет внутрішніх справ

Поліція проти корупції

Неправомірні дії та корупція в поліції – це приклади зловживання службовим становищем з боку поліції. Дані терміни іноді використовуються взаємозаміно і відносяться до широкого кола процесуальних, кримінальних та цивільних правопорушень. Неправомірна поведінка є найбільш поширеною категорією правопорушень з боку поліції. Неправомірна поведінка є "процедурним моментом", коли це стосується поліції, яка порушує дисциплінарні правила та положення, та "злочинною", коли це стосується дій поліції, які порушують державні та федеральні закони; "неконституційними", коли такі дії порушують конституційні права громадянина, або може зустрічатись будь-яка комбінація таких порушень з боку поліції. Загальними формами неправомірних дій є надмірне використання фізичної сили або летальної зброї, дискримінаційного арешту, фізичного або словесного домагання та вибіркового застосування закону (тобто на власний розсуд).

Корупція в поліції - це зловживання службовим становищем з боки поліції з метою отримання особистої вигоди. Корупція може включати прибуток або інший вид матеріальної вигоди, отриманої незаконним шляхом внаслідок зловживання повноваженнями з боку офіцера. Типовими формами корупції є хабарництво, вимагання, отримання у власність викрадених товарів та продаж наркотиків.

Як кримінальне так і цивільне федеральне законодавство націлене на протидію неправомірній діяльності з боку поліції.

Федеральний закон застосовується до всіх штатів, округів та місцевих посадових осіб, включаючи тих, хто працює у виправних закладах. Закон забороняє будь-кого, хто виконує функції поліції, позбавити або позбавити за попередньою змовою іншу особу будь-якого права, захищеного Конституцією чи законами Сполучених Штатів. Крім того, федеральний закон забороняє будь яку расову дискримінацію та необґрунтовані арешти з боку поліції на расовому підґрунті, а також відмови департаментів поліції реагувати на скарги що стосуються расової дискримінації.

Найбільшою проблемою для позивачів є те, що поліція захищається посилаючись на поліцейську недоторканність - звільнення від штрафних санкцій та тягарів, які зазвичай накладають на інших громадян. Цей імунітет обмежений, на відміну від абсолютного імунітету, який користується судьями або законодавцями. Місцеві та державні відділи поліції більш схильні до корупції, ніж федеральні відомства. Наприклад, Федеральне бюро розслідувань має високу репутацію і вважається прикладом того, якою повинна бути правоохоронна організація, а її агенти вважаються зразковими правоохоронцями. Заробітна плата працівників федеральних правоохоронних установ є більшою, але й освітні стандарти також значно вищі. Іншими словами, федеральні відомства є "кращими з кращих" серед співробітників правоохоронних органів. Нижча заробітна плата та гірша дисциплінованість як правило виявляються двома основними причинами корупції, і ці умови існують набагато частіше саме в місцевих установах та установах на рівні штатів. Очікування того що поліція буде керуватись засадами моралі під час захисту громадянських свобод, припиненні дії підпільних заходів під час процесу отримання інформації та збирання доказів, забезпечення дотримання правил, що регулюють господарську діяльність, залишаючись при цьому незахищеними від спокус, створюють напругу та суперечності. Одним з результатів цього є корупція.

Науковий керівник Гудзь Т.І.

УДК 341.176:343.35

Мартиненко В.М

Харківський національний університет внутрішніх справ

Група держав по боротьбі з корупцією

З давніх часів корупція є однією з хвороб суспільства. З кінця XIX сторіччя вона розглядалася як основна загроза суспільству оскільки

кількість операцій, пов'язаних з корупцією щорічно сягала до приблизно сотні мільярдів доларів. Корупція представляє небезпеку фундаментальним цінностям суспільства, таким як демократія, права людини та правова держава. До того ж, корупція є загрозою для ефективного управління, справедливого та доступного правосуддя (<https://www.coe.int/fr/web/greco>).

Рада Європи давно почала активну боротьбу з корупцією. З 1994 року Рада Європи розвинула активні дії у галузі боротьби з корупцією на європейському рівні. Численні ключові дати визначили важливі етапи даного процесу, а саме: 19 конференція європейських міністрів юстиції (Валетт, 1994), створення міжурядової групи для боротьби з корупцією (Страсбург, 1996), прийняття програми дій проти корупції (Прага, 1997), 21 конференція європейських міністрів юстиції (Страсбург, 1997), другий саміт глав держав і урядів Ради Європи (Страсбург, 1999).

Рада Європи створила певну кількість юридичних різнопланових документів, які стосуються таких тем, як інкримінація фактів корупції в публічному та приватному секторах, відповідальність та відшкодування збитків, завданих корупційними правопорушеннями, поведінка публічних осіб та фінансування політичних партій. Такі документи мають на меті покращити здатність держав боротися зі злочинністю на національному й світовому рівнях.

Ці заходи призвели до створення у 1999 році Групи держав по боротьбі з корупцією (GRECO). Дана групування почала спочатку такі держави, як: Бельгія, Болгарія, Кипр, Естонія, Фінляндія, Франція, Німеччина, Греція, Ісландія, Ірландія, Литва, Люксембург, Румунія, Словачія, Словенія, Іспанія та Швеція. Сьогодні група налічує 49 членів, з яких 48 держав західної, центральної, східної Європи та Сполучених Штатів.

Група держав по боротьбі з корупцією проводить свої засідання 4 рази на рік в Страсбурзі, де знаходиться штаб-квартира Ради Європи.

Група «GRECO» спрямована по-перше, спостерігати за дотриманням керівних принципів боротьби з корупцією; по-друге, здійснювати нагляд за впровадженням міжнародних законодавчих документів, прийнятих відповідно до Програми дій боротьби з корупцією, згідно з положеннями, які містяться в цих документах.

Враховуючи світовий досвід, в Україні слід вжити комплекс заходів, спрямованих на посилення процесу боротьби з корупцією. Необхідно вдосконалити чинне антикорупційне законодавство. До того, бажано призвати членів парламенту, національні антикорупційні

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

органи, засоби масової інформації та представників громадськості до сумісної боротьби з корупцією.

Науковий консультант Дягілева Л.Д.

УДК 351.74:343.35

Музичук Е.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Види корупції в поліції

Корупція у поліції - це зловживання поліцейською владою для особистої вигоди. І це несе великі витрати. По-перше, корупційна дія є злочином. По-друге, корупція в поліції зневажає цілісність поліції та підриває громадський імідж правоохоронних органів. По-третє, корупція захищає інші злочинні діяльності, такі як торгівля наркотиками та проституція. Захист злочинних дій є часто джерелом прибутків для організованої злочинності.

Корупція у поліції складається з двох основних категорій - зовнішньої корупції, яка стосується контактів поліції з громадськістю, та внутрішньої корупції, яка передбачає взаємодію між поліцейськими на робочому місці та поліцейськими у департаменті. Зовнішня корупція, як правило, складається з наступних видів діяльності:

(1) Виплати працівникам поліції по суті незлочинних елементів або виплати особам, які захищають поліцію, бажаючи передати гроші окремим офіцерам або групам посадових осіб.

(2) Виплати, як метод заробітку, працівникам поліції особами, які постійно порушують закон (наприклад, проститутки, наркомани, особи, які продають нелегальні наркотики та професійні грабіжники).

(3) "Прямий хабар", де гроші виплачуються поліції за послуги.

Ці прояви зовнішньої корупції часто ґрунтуються на встановленій ієрархічній структурі відділу поліції.

Наприклад, власник, який хоче уникнути арешту, повинен бути впевнений, що його виплати одному службовцю гарантуватимуть, що ця особа має повноваження наказувати іншим службовцям, щоб не турбувати власника або розділяти ці гроші з тими, хто має такі повноваження.

В усіх випадках зовнішній корупції в поліції, охорона - це служба, надана, незважаючи на порушення закону або надання додаткової поліцейської допомоги. Внутрішня корупція існує внаслідок бажання окремих офіцерів поліпшити свої умови праці або досягти вищого статусу в відділі поліції. Це може включати:

- 1) Виплата грошей для роботи у поліції.
- (2) Виплата грошей високопоставленим посадовим особам для кращих робочих умов.
- 3) Виплата за вибір відпустки.
- (4) Суворе дотримання кодексу мовчання стосовно корупції з боку поліції.
- (5) Виплата за кар'єрний ріст.

Більшість типів внутрішньої корупції рідко оприлюднюються і зазвичай не є об'єктом федерального обвинувачення. Але, через те, що вони часто взаємозалежні, ліквідація зовнішньої корупції може спричинити усунення багатьох форм внутрішньої корупції поліції. Таким чином, широкомасштабні розслідування та судове переслідування зовнішньої корупції в поліції можуть мати потенційно значний вплив на всі аспекти поліцейської корупції.

*Науковий консультант **Кальченко Т.М***

UDC 343.352

Мурзо Є.О.

Національна академія внутрішніх справ

Сінгапур. Досвід поліції у боротьбі з корупцією

Зважаючи на європейські перспективи України та її курс на інтеграцію до Європейського Союзу, наразі існує нагальна потреба побудови ефективного та дієвого механізму запобігання та протидії корупції у визначеній сфері.

До країн, які змогли подолати або суттєво зменшити корупцію належить Сінгапур. Уряд країни усвідомлював, що передбачені законом покарання не будуть дієвими, якщо вони не спиратимуться на ефективне правозастосування. Тому було прийнято рішення про створення Бюро – універсального антикорупційного агентства. Запорукою успішного функціонування Бюро з розслідування випадків корупції в Сінгапурі є Закон «Про запобігання корупції», прийнятий 17 червня 1960 року зі змінами та доповненнями, чинний і сьогодні, – основний нормативно-правовий акт у цій сфері.

Для ефективного правозастосування слідчих Бюро наділено надзвичайними повноваженнями. Вони мають виключне право без рішення суду затримувати і обшукувати осіб, підозрюваних у корупційних діяннях, до яких є претензії на підставі інформації з достовірних джерел, можуть вести розслідування стосовно їхніх дружин, дітей, родичів і поручителів. Законною практикою стало

надання громадянами на вимогу слідчих потрібної їм конфіденційної інформації. Відмова від співпраці зі слідством і приховування інформації розглядаються як правопорушення і караються штрафом до 10 тис. доларів США або взяттям під варту на термін до року. До суду можна притягнути будь-якого громадянина незалежно від його статусу і рангу. Всі закінчені розслідуванням справи передаються прокурору з пропозицією вжити щодо конкретних осіб передбачені законом дії.

На наш погляд, враховуючи позитивний досвід Сінгапуру, можна стверджувати, що для української антикорупційної практичної діяльності перед усім потрібне удосконалення законодавчих актів, які стосуються не тільки безпосередніх виконавців, а й їхніх близьких. І саме послідовне виконання цих законів гарантувало б ефективне запобігання і протидію цьому негативному явищу.

Науковий керівник Хабло О.Ю.

УДК 343.352

Білочицький Я.Д., Нагай Д.М.

Національна академія внутрішніх справ

Діяльність антикорупційного підрозділу поліції Норвегії

Норвегія підписала основні міжнародні антикорупційні конвенції, серед яких Конвенція ОЕСР(1997), Конвенція Ради Європи (1990), Конвенції ООН (2000 та 2003).

Основні положення про хабарництво та корупцію містяться в Норвезькому Кримінальному кодексі(жовтень 2015) і застосовуються до всіх видів працевлаштування, посад або призначень.

Норвезьке законодавство про боротьбу з корупцією не розрізняє іноземних та вітчизняних державних службовців.

В Норвегії є одна національна поліція та орган прокуратури - Національна влада з розслідування та кримінального переслідування з питань економічної та екологічної злочинності в Норвегії В межах звичайної поліції існують спеціальні правоохоронні команди, що складаються з експертів з фінансових злочинів.

Порушення вчинено, якщо хабар пропонується в усній або письмовій формі. Це також вважається злочином, якщо така пропозиція приймається або якщо правопорушник вимагає хабара. Укладання усного договору, який включає хабар, є злочином.

З 2003 по 2015 рік було вивчено близько 40 основних справ про корупцію, в результаті чого фізичні та юридичні особи отримали покарання у судах Норвегії.

Міністерство закордонних справ Норвегії, Норвезьке агентство з розвитку співробітництва та Норвезький Корпус Миру розробили систему повідомлення, яка дозволяє будь-кому, хто має інформацію про передбачувану корумпованість, повідомити про підозри через внутрішні звіти та зовнішніх партнерів.

Науковий керівник Галдецька І.Г.

УДК 351.74:343.35(5+6)

Найда В.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Причини корупції в поліції в країнах, що розвиваються

Немає жодної країни в світі, яка була би абсолютно не корумпованою. В розвинених країнах корупція недопустима, і корумпованих осіб звільнюють. У більшості країн, що розвиваються, корупція поширена у повсякденному житті. Суспільство навчилося жити з цим, вважаючи корупцію невід'ємною частиною своєї культури. Корупція, як правило, є допустимим соціальним явищем в країнах, що розвиваються, і її рівень набагато вище, ніж у розвинутих країнах.

Корупція є поширеною та історично стійкою частиною багатьох поліцейських структурах. Вона виникає через повсякденні обов'язки поліцейського. Існує кілька причин для цього. Спільними рисами країн, що розвиваються, є недостатній розвиток економіки, низький рівень освіти та заробітної плати, тенденція сплачувати гроші за кар'єрне зростання. Інакше кажучи, існують постійні та змінні фактори, що призводять до того, що поліцейські пов'язані з корупцією.

Постійними факторами є свобода дій, низький рівень контролю, низька громадська обізнаність, солідарність в структурі, низька заробітна плата та контакти з правопорушниками. Зазвичай, поліцейський може використовувати свої повноваження на свою користь, знаючи про те, що його не контролюють. Це незабаром може призвести до більшої впевненості і корумпованої поведінки.

Змінними факторами є політика, недоторканність керівництва, недостатність нормативно-правових актів за корупційні дії та цинізм до загально прийнятих норм моралі. Система правосуддя в країнах, що розвиваються, також досить корумпована. Щоб покарати корумпованого поліцейського, який намагається уникнути судового переслідування, найнявши досвідчених високооплачуваних адвокатів, потрібно багато років.

Країни Африки домінують у рейтингу 25 найбідніших країн світу, і лише чотири країни не є африканськими. Це Афганістан, Кірибаті,

Соломонові Острови та Гаїті. Люди в таких країнах живуть в крайній бідності, їм постійно не вистачає коштів для забезпечення важливих життєвих потреб.

Зниження корупції залежить від економічного розвитку. Тому боротьба з корупцією має базуватися на процесі розвитку. Щоб запобігти корупції в органах поліції країн, що розвиваються, має бути більше результатів дій. Корупційну діяльність слід помітити і привернути увагу поліцейського щодо його неетичних дій і корумпованої поведінки, яка може призвести до більш серйозних наслідків.

Науковий консультант Крицак І.В.

УДК 343.9:343.35(100)

Овсянік А.В.

*Криворізький факультет Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ*

Досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією: практичний аспект

Увага Євросоюзу до проблеми корупції з кожним роком тільки посилюється. В окремих країнах спостерігаються явні успіхи. Відкритість політики уряду, прийняття кодексу поведінки посадових осіб, зняття адміністративних бар'єрів, відсутність тиску на бізнес - такі заходи вважаються результативними в боротьбі з корупцією, і вони реально приносять результат.

Найпопулярнішим вимірником рівня корупції є індекс сприйняття корупції (ІСК), який розраховує громадська структура «Transparency International» на основі щорічного опитування представників бізнес-структур і аналітиків, які займаються проблемами світової економіки і правозахисної сфери. Україна станом на 2018 рік займає лише 130 місце з 180 в рейтингу корупції «Transparency International», не дивлячись на достатню кількість та якість антикорупційних законодавчих актів та інституцій.

Розглянемо найбільш цікавий досвід з виокремленої проблеми на нашу думку.

Станом на 2018 рік Сінгапур займає 6 місце рейтингу з 180 «Transparency International». Наведемо декілька принципів, якими керується ця країна: лідери країни повинні всіляко подавати приклад, вести скромний спосіб життя і уникати потурання корупції в будь-якій формі; будь-яка людина, помічена в корупції, повинна бути покарана, незважаючи на її статус і положення в суспільстві; законодавство

повинно враховувати попередній досвід і усувати прогалини прийняттям відповідних поправок; якщо зарплати низькі, талановиті співробітники йдуть в приватні компанії, а в держорганах залишаються ті, хто готовий брати хабарі, щоб підвищити свій рівень життя.

У Південній Кореї, яка займає 51 місце в рейтингу «Transparency International» існує один «Закон про корупцію», визнаний еталонним у всьому світі. Він дає право кожному повнолітньому громадянину цієї країни почати власне розслідування за фактом хабаря, а головний антикорупційний орган - Комітет з аудиту та інспекції - зобов'язаний підтримати його. Тобто абсолютно будь-яка людина може подати заяву, і воно обов'язково повинно бути розслідувано.

Нідерланди посіли 8 місце у рейтингу «Transparency International», боротьба з хабарями будується на системах відбору і стеження - спеціальна група експертів, аналітиків, науковців за допомогою збору даних і обчислень стежить, де можливе виникнення корупції та встановлює над цією сферою жорсткий контроль.

Гонконг у рейтингу «Transparency International» ділить з Австралією та Ісландією 13-е місце. До боротьби з хабарниками було залучено все суспільство. Будь-який житель може повідомляти про свої підозри щодо чиновників. Журналістам надано доступ до всієї інформації, що стосується майна і фінансових документів держслужбовця і його сім'ї. Завдяки широкому висвітленню антикорупційних справ, довіра простих громадян до ефективності боротьби з корупцією істотно зросла, і люди активно пішли на співпрацю з владою. У свою чергу, чиновники, подивившись на долю не чистих на руку колег, також міняли своє ставлення до хабарів.

США займає 16 місце у рейтингу «Transparency International». Тут законодавство і розглядає держслужбу як сферу діяльності, де виключені будь-які особисті інтереси. У цьому їм допомагає поліграф, на якому держчиновники проходять обов'язкову перевірку.

Досвід багатьох країн свідчить, що самі громадяни, зацікавлені в подоланні корупції, і це є головною силою у виявленні корупційних правопорушень та прийнятті ефективних антикорупційних заходів. Важливого значення набуває розвиток системи цивільного контролю за антикорупційною діяльністю тих органів, на які безпосередньо покладено обов'язок боротьби з корупцією.

Науковий консультант Уткіна Г.А.

УДК 343.9:343.35(493)

Олексюк О.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією у Бельгії

У Бельгії корупція визначається в Карному кодексі зі змінами, прийнятими законом від 10 лютого 1999 року, які стосуються протидії корупції. Точніше, стаття 246 та наступні статті Кримінального кодексу відносяться до корупції публічних осіб та статті 504 того ж Кодексу відносяться до корупції приватних осіб.

На міжнародному рівні Бельгія визнає різні конвенції, які спрямовані на боротьбу з корупцією. Мова йде про «Конвенцію про кримінальну відповідальність за корупцію (Рада Європи, 27 січня 1999)», «Цивільну конвенцію про боротьбу з корупцією (Рада Європи, 4 листопада 1999)», «Конвенцію про боротьбу проти підкупу іноземних посадових осіб у міжнародних ділових операціях» (ОЕСР, 17 грудня 1997), «Конвенцію про боротьбу проти корупції посадових осіб Європейських Співтовариств або посадових осіб держав-членів Європейського Союзу (Рада Європи, 26 травня 1997)», «Конвенцію про боротьбу з корупцією (Організація Об'єднаних Націй, 31 жовтня 2003)». Перші конвенції вже ратифіковані країною та застосовуються в бельгійському законодавстві.

Для боротьби з корупцією в Бельгії існує підрозділ федеральної поліції, який називається «Центральне управління по боротьбі з корупцією» (<https://www.police.be/5998/fr/a-propos/directions-centrales/office-central-pour-la-repression-de-la-corruption-ocrc-0>).

Управління є центральною службою з функціональною компетентністю. Працівники управління можуть проводити розслідування як самостійно, так й за підтримки або разом з управліннями судової поліції, які розосереджені по округах.

Як свідчить практика, найчастіше влади округів (або місцеві влади) не завжди можуть приділити пріоритетне значення боротьбі з корупцією. Дуже часто вони зосереджуються на інших кримінальних явищах, з якими потрібно боротися й залишають корупцію безкарною.

У деяких округах зустрічаються випадки браку досвіду та можливостей. Та дуже часто необхідно мати у наявності спеціалізовану службу розслідування, достатньо незалежну, здатну проводити розслідування проти складних та важливих корупційних злочинів.

Для цих цілей Центральне управління по боротьбі з корупцією виконує свою важливу діяльність в оперативному та стратегічному

напрямах. В оперативному напрямку управління виконує завдання з координації операцій на національному рівні та сприянню іншим поліцейським відомствам завдяки своїй підтримці, висловлення своєї думки, надання порад та ін.

У стратегічному напрямку управління керує пріоритетними напрямками діяльності, передбаченими в «Національному плані з безпеки», а також виконує дослідження та моніторинг корупції як явища.

Досвід Бельгії у боротьбі з корупцією є цікавим.

Ми вважаємо, що для створення дійсно ефективного механізму для боротьби з корупцією в Україні необхідно мати відповідне відомство з чітко визначеними функціями. Таке відомство має планувати власну діяльність та визначати завдання для інших антикорупційних національних організацій. Йому необхідно координувати свої зусилля з діяльністю місцевих правоохоронних органів та співпрацювати з відповідними світовими відомствами.

Науковий консультант Дягілева Л.Д.

УДК 343.9:343.35(430+438)

Онишко К.В.

Харківський національний університет внутрішніх справ

З практики боротьби з корупцією

Корупція, як соціальне явище, притаманна будь-якому суспільству, будь-якій державі. Жодна країна у світі сьогодні не може оголосити себе вільною від корупції. Однак окремим країнам вдається ефективно боротися з цим негативним явищем.

Досвід боротьби з корупцією у Німеччині свідчить про ефективність задіяння громадськості для боротьби з корупцією. Зокрема, керівництво кримінальної поліції федеральної землі Нижня Саксонія впровадило прийом анонімних повідомлень від громадян про економічні злочини. Таке рішення було прийнято за результатами пілотного проекту, під час якого спецпідрозділ, до складу якого увійшли 9 працівників прокуратури та 33 поліцейських, протягом чотирьох місяців отримав 184 повідомлення. Карні справи було відкрито у 124 випадках, з яких 30% безпосередньо пов'язані з корупцією.

Практика боротьби правоохоронних органів Польщі з проявами корупції свідчить також про ефективність застосування Закону про протидію введенню до фінансового обігу матеріальних засобів

нелегального чи невизначеного походження, а також про протидію фінансуванню тероризму від 16 листопада 2000 р.

Існує також зворотній зв'язок – правоохоронні органи надають необхідну інформацію органу фінансової розвідки для її використання відносно зобов'язаних інститутів (припинення угод, блокування рахунків тощо). Таким чином до одного центру збігається інформація про конкретні фінансові угоди та про діяльність щодо встановлення їхньої причетності до фінансових чи економічних злочинів. Представники правоохоронних органів мають можливість співставити базу фінансових даних із базою даних про злочини.

Практика роботи правоохоронних органів багатьох країн світу у цьому напрямі свідчить про те, що саме досконалість нормативно-правового забезпечення протидії вказаному явищу та наявність ефективної системи протидії йому на національному й міжнародному рівнях є однією з головних умов успішного вирішення зазначеного питання. Слід зазначити, що у багатьох державах з метою здійснення цілеспрямованих заходів розроблені, ухвалені та діють спеціальні закони щодо боротьби з корупцією.

Науковий консультант Сорокіна Г.М.

УДК 351.74:343.35(474.2)

Пихтін О.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в поліції Естонії

Загальний рівень Естонії стосовно корупції, а особливо корупції в поліції, невеликий в порівнянні до середньої величини Євросоюзу. В Естонії Управління поліції безпеки і Управління поліції відповідальні за розслідування і врегулювання будь-яких випадків корупції поліції. Їх головною метою є збір даних і розробка антикорупційних заходів. Ці управління включають в себе чотири регіональні відділи, які, головним чином, мають справу з корупцією в оточенні вищих посадовців. Більшість їх особового складу отримали вищу освіту з спеціальним навчанням з розслідування корупції. Їх основною метою є розслідування випадків корупційних злочинів, здійснених тільки посадовцями. Досягненням цього управління було розслідування справ широкомасштабних злочинів і корупційних дій посадовців в прикордонній охороні та на митниці. Всі поліціанти Естонії повинні отримати коротку початкову антикорупційну підготовку, а деякі повинні проходити її в безперервно. Загальна поліція Естонії перебуває

під керуванням Поліцейського управління, яке має Внутрішній Підрозділ Управління, відповідальний за розслідування неправомірної поведінки та корупції. Поліцейське управління контролює розслідування незначних справ з корупції, а також справ стосовно цивільних урядовців. Найновіша «Антикорупційна Стратегія на 2013/2020 роки» охоплює багато приватних і громадських областей і секторів Естонії. Метою стратегії є підвищення розуміння і навчання населення з питань корупції. Згідно з положеннями цієї стратегії усі рішення, правила і політика, здійснювані різними міністерствами і управліннями, повинні дотримуватися правил прозорості, в той час як громадськість має бути інформована про те, що відбувається, скільки це коштуватиме і чому. Оскільки Естонія розташована на кордоні Євросоюзу (ЄС), її прикордонна охорона та митна служби мають справу з організованою злочинністю і великою кількістю іммігрантів, що хочуть перетнути східний кордон Естонії до ЄС. В результаті цього багато посадовців в цих службах бачать можливість збагатитися, через корупцію і, таким чином, приймають хабарі, щоб дозволити іммігрантам в'їзд до Естонії і ЄС. Цей вид корупції посадовців являє серйозну загрозу як для державної безпеки, так і для безпеки ЄС, особливо коли вони впускають незаконних іммігрантів, пов'язаних з організованою злочинністю. Естонський уряд заявляє, що метою усіх антикорупційних дій, встановлених в країні, є повне гарантування населенню дотримання прав людини. За допомогою довгострокових антикорупційних стратегій уряд Естонії має за мету позбавити свою країну від будь-якої корупції, яка могла б зазіхати на права людей або являти загрозу для державної, чи міжнародної безпеки.

*Науковий консультант **Шишка О.Р.***

УДК 351.74:343.35(474.2)

Вальдовський В.А., Редченко А.О.

Харківський Національний Університет Внутрішніх справ

Боротьба з корупцією. Досвід Японії.

Японський досвід боротьби з корупцією доводить, що відсутність єдиного кодифікованого акту, направлено на боротьбу з корупцією, не перешкоджає ефективному вирішенню проблеми. Норми антикорупційного характеру містяться в багатьох національних законах.

Особливе значення японський законодавець додає заборонам відносно політиків, державних і муніципальних службовців. Вони,

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
ХІХ Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

зокрема, торкаються численних заходів, які політично нейтралізують японського чиновника відносно приватного бізнесу як під час служби, так і після звільнення.

Як і в Сінгапурі, японський законодавець встановлює суворі обмеження фінансування виборчих кампаній, партій і інших політичних організацій, вводить жорстко регламентований порядок здійснення пожертвувань на користь кандидатів на виборах, політичних фондів, встановлює суворий порядок фінансової звітності. Порушення положень закону тягне за собою застосування санкцій. Японський законодавець кваліфікує як кримінальний злочин дії політиків, що пробивають за винагороду від зацікавленої особи вигідне для неї рішення шляхом впливу на державних, муніципальних службовців, а також юридичних осіб з 50 % капіталу держави або місцевого самоврядування.

В Японії, як і в багатьох країнах, одним з найголовніших напрямів боротьби з корупцією є кадрова політика. Японським державним службовцям гарантована гідна оплата праці. Велику увагу японський законодавець приділяє етичній поведінці політиків і службовців. Так, з квітня 2000р. в країні діє Закон “Про етику державних службовців”, а так само затверджені урядовим указом етичні правила державного службовця і норми адміністративних покарань за їх порушення. В етичних правилах державного службовця даються визначення “зацікавленої особи” і докладний перелік неетичних дій, що виключає довільне тлумачення вимог закону.

В квітні 2001 р. в Японії набув чинності Закон "Про розкриття інформації". Цей акт гарантує громадянам право на доступ до офіційної інформації, що є у урядових установах, і можливість подати апеляцію в Раду з контролю за розкриттям інформації в тому випадку, якщо уряд вирішить не розкривати певну інформацію. Ці умови дозволили громадським організаціям викрити декілька випадків корупції.

Таким чином в Японії пріоритетними у сфері боротьби з корупцією стали: 1) заходи політичної економії; 2) реформа державної служби; 3) забезпечення громадських свобод.

*Науковий консультант **Краснова Н.В.***

УДК [342.9:324]:351.74

Рижаківа Д.О.

Донецький юридичний інститут МВС України

Використання досвіду Норвегії в боротьбі з корупцією в Україні

Протягом багатьох років, Україна долає великий шлях у боротьбі за національну незалежність. Налагодження зовнішньої політики, реформування усіх сфер суспільного життя та впровадження європейських стандартів, соціально-економічні зміни, спільний ринок послуг - все це є метою євроінтеграції українського життя. Норвегія є прикладом високого рівня запобігання корупції. Норвегія багато років розробляла чітку стратегію боротьби з корупцією.

У Норвегії найголовніше – це дієва взаємодія у «трикутнику» (1) неурядові громадські організації, (2) преса і громадянське суспільство та (3) уряд і промислові компанії. Норвегія строго дотримується стандартів ЕІПІ (Ініціатива прозорості добувних галузей). Якщо експерти ЕІПІ наглядають за цілою галуззю, то за недопущенням корупції та зловживань стежать пильні очі норвезького підрозділу ТІ (Transparency International) і з десяток інших місцевих неурядових організацій. А ключову роль у справедливості і прозорості руху коштів відіграє Council on Ethics (Рада з етики) по нагляду за тим самим Глобальним урядовим пенсійним фондом, у який стікаються величезні прибутки з експорту вуглеводнів. Фонд фактично є величезним норвезьким інститутом владарювання і частиною економічної структури. Частка коштів цього фонду майбутніх поколінь вже конвертована в акції, технології та нерухомість по цілому світу.

У влади Норвегії не прийнято приймати подарунки та презенти від інших країн, бо вони вважають, що це також є предметом корупції, з чим неможливо не погодитися. Постійно посилюється громадський контролю та громадського доступ до інформації про роботу державних органів та відбувається формування антикорупційного світогляду та правосвідомості громадян. Загальновідомо, що ціни на товари, послуги та інше дуже великі. Норвежці зобов'язані сплачувати своєчасно податки, хоч вони і не малі, адже основна мета Норвегії - соціально-економічне забезпечення майбутнього покоління. Тобто, майже усі доходи відходять на майбутнє держави та суспільства. Що стосується прозорості, то вона є головним механізмом запобігання корупції. Науковий керівник **Філіпенко А.С.**

УДК 351.746:343.35(477+480+512.317)

Сароян Р.М.

*Криворізький факультет Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ*

Спеціалізовані інституції з боротьби проти корупції

Політична корупція як соціальне явище існує практично в усіх країнах світу, у тому числі в тих, що відносяться до “еталонних” з точки зору розвитку демократії. Основною проблемою стосовно протидії політичній корупції в системі державного управління, є значна різноманітність законодавства, що регулює відносини в цій сфері і яке багато в чому зумовлене національними традиціями та історією. Антикорупційне законодавство в більшості держав є досить новим і у багатьох випадках недостатньо опрацьованим. Деякі положення з цього питання в державах Євросоюзу закріплені на конституційному рівні, а в деяких – у законодавчих актах.

Прийняті останнім часом міжнародні договори вимагають від держав-учасниць створити спеціалізовані органи для боротьби і запобігання корупції. Так, Конвенція ООН проти корупції вимагає наявності двох типів антикорупційних інституцій:

- орган або органи, що запобігають корупції;
- орган, органи або особи, які спеціалізуються на боротьбі проти корупції за допомогою правоохоронних заходів.

В Україні для налагодження ефективної боротьби з корупцією було прийнято Антикорупційну стратегію, яка визначає систему завдань і заходів щодо зменшення рівня корупції. Ця стратегія спрямована, на створення системи доброчесної та професійної державної служби відповідно міжнародним стандартам; усунення корупційних ризиків; подолання корупції в судовій гілці влади й органах кримінальної юстиції тощо.

Існує і інший підхід до архітектури спеціалізованих інституцій, так Фінляндія належить до тих європейських країн, де відсутні спеціальні антикорупційні органи. Їх роль виконують Канцлер юстиції та Парламентський Омбудсмен. Вони контролюють діяльність публічної влади. Конституція Фінляндії забезпечує гарантії проти зловживання державною владою, вона регламентує рішення про призначення високопоставлених урядових чиновників. Незважаючи на відсутність спеціальних антикорупційних органів та законів, низку доволі непрозорих норм у законодавстві, що провокують ризик виникнення політичної корупції в системі державної служби, загальні

принципи відкритості, транспарентності й гласності державного управління вважаються головними в діяльності публічних служб у Фінляндії.

Однією з найвідоміших у світі спеціалізованих інституцій з боротьби проти корупції є Незалежна комісія з боротьби проти корупції, яка була заснована в Гонконзі в 1974 році. З моменту створення Незалежна комісія по боротьбі з корупцією визначила три ключові напрями боротьби, а саме – правозастосування, профілактика корупції та просвітництво населення. Гонконг став одним із найбільш чистих від корупції країн світу.

Отже, кожна держава має власний алгоритм побудови структури інституцій, однак на сьогодні виникає нагальна необхідність роботи таких інституцій у єдиному загальному ритмі з метою забезпечення ефекту від боротьби з корупцією.

Науковий консультант Уткіна Г.А.

УДК 343.9:343.35(73)

Сергієнко Д.О., Сергієнко В.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в США

У США середній рівень корупції. Сполучені Штати мають складні та розгалужені механізми розслідування та переслідування корупційних дій. США стикаються з широким колом внутрішніх проблем, пов'язаних із зловживанням довіреною владою для приватної вигоди.

США пропонують конкурентоспроможні ринки та багаті можливості для бізнесу. Витрати на ведення бізнесу збільшуються завдяки масштабному антикорупційному законодавству та жорстким вимогам щодо дотримання та внутрішнього контролю. Відмивання грошей, зловживання службовим становищем, вимагання та комерційний підкуп заборонені законом.

Компанії повинні усвідомлювати, що уряд США активно та ефективно впроваджує встановлену антикорупційну законодавчу базу, включаючи Закон про іноземні корупційні дії. Цей закон передбачає вузьке виключення зі спрощення платежів та подарунків відповідної мінімальної вартості.

Корупція в судових органах - це низький ризик для компаній. Компанії висловлюють загальну впевненість у ефективності правової бази, що стосується вирішення суперечок та суперечливих правил.

Судові переваги в обмін на непостійні платежі та хабарі є недопустимими.

Країна добре працює щодо надійності поліцейських служб для захисту компаній від злочинів. У законодавстві США прописані складні та широкі механізми для розслідування та переслідування корупційних дій. Найбільш поширеним законом про боротьбу з корупцією в світі є Закон про іноземні корупційні дії, який забороняє особам та організаціям США підкупати іноземних державних службовців. Закон про іноземні корупційні дії допомагає компаніям уникати корупційних ризиків за кордоном та дотримуватися законодавства.

*Науковий консультант **Кальченко Т.М.***

УДК 351.746:343.35(44)

Симоненкова М.Ю.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією у Франції

На міжнародному рівні Франція ратифікувала декілька важливих міжнародних конвенцій з боротьби з корупцією, такі як «Конвенція про боротьбу проти підкупу іноземних посадових осіб у міжнародних ділових операціях» (ОЕСР, 17 грудня 1997) та «Конвенція про боротьбу з корупцією (Організація Об'єднаних Націй, 31 жовтня 2003)».

Навіть, якщо інвестори не розглядають корупцію як проблему для ведення справ у Франції і підприємства, які функціонують у країні, мають добру репутацію, Франція як і багато інших країн, визнає збільшення кількості корупційних злочинів.

Унаслідок цих фактів, на підставі Закону № 2016-1691 від 09.12.2016 «Щодо прозорості, боротьби з корупцією і модернізації суспільного життя» було створене французьке Агентство боротьби з корупцією. Французьке Агентство боротьби з корупцією змінило Центральний офіс із запобігання корупції. Перебуваючи при міністрії юстиції та міністрі з питань бюджету, Агентство допомагає задіяним відомствам та особам, які стикаються з корупцією, її попередити та визначити.

Французьке Агентство боротьби з корупцією наділене повноваженнями контролю, які дозволяють останньому перевірити реальність та ефективність задіяних механізмів дотримання антикорупційних правил підприємствами, державними адміністраціями або місцевою владою. Такий контроль стосується як державних

адміністрацій або місцевих органів влади, так і суб'єктів господарювання (приватних або державних підприємств).

Французьке Агентство боротьби з корупцією виконує функції консультування та допомоги, а також контролюючі функції.

Серед функцій консультування та допомоги розрізняють такі функції, як: 1) надання допомоги компетентним органам влади та особам з метою запобігання та виявлення фактів корупції; 2) централізація та поширення інформації для запобігання та виявлення порушень справедливості; 3) розробка рекомендацій щодо надання допомоги державним та приватним юридичним особам у запобіганні та виявленні порушень справедливості; 4) підготовка багаторічного національного плану боротьби з порушенням законності та щорічної звітності про таку діяльність; 5) підтримка державних адміністрацій, місцевих органів влади, фізичних або юридичних осіб.

Виконуючи свої контролюючі функції французьке антикорупційне агентство: 1) контролює якість та ефективність процедур, що використовуються для боротьби з порушеннями справедливості; 2) контролює виконання та здійснює контроль за судовими заходами.

Беручи до уваги досвід Франції у боротьбі з корупцією, ми вважаємо, що в Україні необхідно створити неупереджений та кваліфікований антикорупційний орган для ефективної боротьби з будь-якою формою корупції.

Науковий консультант Дягілєва Л.Д.

УДК 351.74:343.35

Сопейко І.І.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Поліцейська корупція і законодавчий контроль

Корупція у поліції - це зловживання поліцейськими повноваженнями для особистої вигоди. Приклади включають вимагання (наприклад, вимагаючи грошей за не оформлення дорожніх штрафів) та хабарництво (наприклад, приймання грошей в обмін на невиконання закону).

Поліцейська корупція дорого обходиться. По-перше, корупційна дія є злочином. По-друге, поліцейська корупція зменшує цілісність поліції і підриває імідж правоохоронних органів у громадськості. По-третє, корупція захищає злочинну діяльність, таку як торгівля

наркотиками та проституція. Захищені злочинні дії часто є прибутковими джерелами доходів для організованої злочинності.

Згідно з теорією гнилого яблука, корупція - це робота незначної кількості, нечесних, аморальних поліцейських. Експерти відкидають цю теорію, оскільки вона не може пояснити, чому стільки корумпованих офіцерів зосереджено в певних поліцейських організаціях, а не в інших. Наприклад, корупція, що пов'язана з наркотиками, є неминучим наслідком правоохоронної діяльності пов'язаної з наркотиками. Постачальники цих незаконних товарів і послуг використовують частину свого прибутку для підкупу поліції, щоб забезпечити продовження діяльності кримінальних підприємств.

Оскільки корупція передбачає кримінальну поведінку, можливе переслідування корумпованих працівників поліції. Оскільки прокурори залежать від поліції, яка збирає докази та розслідує справи, вони часто не хочуть «вкусити руку, яка годує їх».

Законодавцям слід переосмислити закони, які створюють можливість для корупції. Така переоцінка була б заснована на визнанні того, що основна частина корупції в поліції є результатом законів, які передбачають кримінальну відповідальність за вживання наркотиків, проституцію та азартні ігри. Будь-яка серйозна спроба боротися з поліцейською корупцією повинна починатися з питання декриміналізації. Декриміналізація передбачає скасування кримінальної мітки від злочинів без потерпілих шляхом легалізації та регулювання їх. Декриміналізація могла би суттєво допомогти вирішенню проблеми корупції в поліції. Однак сумнівно, що будь-який законодавчий орган держави буде серйозно розглядати легалізацію наркотиків або будь-яких інших заборонених товарів і послуг у найближчому майбутньому.

Науковий консультант Полтавська Д.В.

УДК 343.9:343.35

Супрун А.А.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Глобальна антикорупційна діяльність правоохоронних органів у сфері бізнесу

Корупція як зловживання державною чи особистою посадою з метою отримання особистої вигоди є однією з найбільших перешкод для сталого економічного, політичного та соціального розвитку. Вартість корупції, яка включає в себе хабарництво, розкрадання,

кумівство чи державне захоплення, становить більше 5% світового ВВП - 2,6 трлн. Сама корупція у державному секторі вартістю лише в 1,5-2 мільярди доларів США щорічно отримує хабарі від світової економіки, і ще більше стягується з точки зору стриманого економічного зростання, втрати податкових надходжень і стабільної бідності.

Згідно зі Звітом про іноземні хабарі Організації розвитку економічного співробітництва (ОЕСР) від 2014 р., видобувна промисловість, будівництво та телекомунікаційні системи є секторами, найбільш постраждалими від корупції. Ефекти величезні: від відмови компаній інвестувати в країни до спотворення конкуренції та виходу з ринку.

Багато частин світу продовжує страждати від корупції та створювати значні ризики для компаній, які прагнуть вести там бізнес.

Індекс сприйняття корупції організації «Міжнародна транспарентність» (неурядової групи з боротьби з корупцією), який за оцінками експертів та бізнесменів належить 180 країнам і територіям за їх існуючими рівнями корупції в державному секторі, використовує шкалу від 0 до 100, де 0 балів означає дуже корумповану країну та 100 балів – країну без корупції. Цього року індекс встановив, що більше двох третин країн має нижче 50 балів, середній бал 43. На жаль, порівняно з останніми роками, ці результати не є новими.

Відсутність незалежної судової системи та вільних засобів масової інформації, обмеження громадянського суспільства та свобода слова також є важливими перепонами у боротьбі з корупцією. Якщо країна не може подолати корупцію в межах своїх кордонів, сподіватися на ефективну боротьбу з корупцією на міжнародному рівні немає сенсу.

Науковий консультант Юртаєва К.В.

УДК 351.74:343.35

Сухоруков Г.Г.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Боротьба з корупцією в поліції

Корупція підриває ефективність правоохоронних органів, ефективність і легітимність поліцейських сил / служб при виконанні ними своїх функцій і підриває довіру громадськості до правоохоронної діяльності та правосуддя. Ефективна поліцейська діяльність вимагає боротьби з усіма формами корупції при виконанні поліцейських функцій і заохочення високих стандартів чесності, сумлінності і етичної поведінки співробітників поліції і інших співробітників поліцейські

сили / служби. З 1998 року Група експертів Інтерполу по боротьбі з корупцією надає підтримку Програмі по боротьбі з корупцією з її експертними знаннями і рекомендаціями. До складу цієї групи входять поважні члени правоохоронних органів, а також високопоставлені представники міжнародної спільноти, що займаються боротьбою з корупцією. Використовуючи Генеральну Асамблею Інтерполу, Група експертів Інтерполу по боротьбі з корупцією надає державам-членам Інтерполу основи для боротьби з корупцією, сформулювавши стратегію боротьби з корупцією. Ця стратегія завершилася пропозицією «Глобальних стандартів боротьби з корупцією в поліцейських силах / службах».

Ці «стандарти» були добре сприйняті міжнародною спільнотою правоохоронних органів і відзначають початок активного підходу до боротьби з цим злочином. У всьому світі чесні поліцейські будуть дискредитовані діями корумпованих колег-колег. Їх здатність належним чином обслуговувати своїх громадян погіршується через корумповані поліцейські системи. У країнах, де демократичні принципи і верховенство закону слабкі, корупційна практика, така як рекет, хабарі і змова між поліцією і організованою злочинністю, набагато більш плідна. Навіть в країнах з верховенством закону реальність полягає в тому, що корупція продовжує відбуватися в поліцейських службах. Є дебати про те, що лежить в основі корупції, але незалежно від причини корупція є абсолютно неприйнятною в поліції, установі, яка існує для захисту своєї громадськості і є виконавцем верховенства закону.

*Науковий консультант **Кальченко Т.М.***

УДК 351.74:343.35

Чистікова С.О.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Запобігання та протидія корупції в поліції

Проблема корупції в уряді та управлінні державою сьогодні є актуальною і має глобальний та системний характер. Корупція є прямою загрозою національній безпеці, що ускладнює розвиток демократії та громадянського суспільства країн. Слід також підкреслити, що корупція в правоохоронній системі сприяє розвитку організованої злочинності, а також негативно впливає на розвиток правових реформ.

Рівень корупції в правоохоронних органах зростає з кожним роком. У 2015 році були порушені кримінальні справи проти двохсот

шестидесяти поліцейських та восьми суддів, а протягом тільки дев'яти місяців 2016 року були пред'явлені обвинувачення чотирьохсот п'ятдесяти правоохоронцям та шістнадцяти професійним суддям.

Антикорупційні заходи в зарубіжних країнах в переважній більшості схожі. Це пояснюється процесом інтеграції законодавства, активною міжкурядовою координацією заходів протидії корупції.

Цілісність поліції, як і будь-якого іншого органу, вимагає формулювання правила та створення системи стимулювання дотримання та санкцій за порушення цього правила. Підбиваючи підсумки міжнародного досвіду, слід виділити такі заходи щодо запобігання та протидії корупції в поліції:

1. розвиток неформальних етичних норм, які виключають корупційну поведінку;
2. формалізація антикорупційних вимог;
3. створення матеріальних стимулів для поліцейських, які не допускають корупції;
4. встановлення санкцій для корупційних поліцейських.

Затверджена низка наказів міністра внутрішніх справ Словаччини та президента Словацької поліції, в яких є перелік дій, що заборонені поліцейським.

В Німеччині було прийнято антикорупційний кодекс. Він чітко визначає ті напрямки діяльності поліції, де існує високий ризик корупції, наведені особливості корупційної поведінки та визначено порядок дій у разі спокуси до вчинення корупційного діяння.

В Сполучених Штатах в правилах про корупцію в поліції визначення та дотримання професійних стандартів: кожен поліцейський зобов'язаний дотримуватися кодексу професійної етики. В Сполучених Штатах та Великобританії мережа громадських об'єднань, яка має повноваження контролювати розслідування корупційних дій у поліції.

Необхідно звернути увагу на досвід Міністерства внутрішніх справ Болгарії, який створив гарячу лінію для скарг на корупційні дії серед співробітників цього відділу, крім того двічі на місяць приймають громадян, які хочуть подати скарги або висловити підозру стосовно працівника міністерства.

Одним з елементів запобігання корупції в канадській поліції є проведення спеціальних психофізіологічних досліджень - проходження тесту на поліграфі.

У Білорусі було створено Головне управління внутрішньої безпеки Міністерства внутрішніх справ.

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
ХІХ Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

Проаналізований досвід зарубіжних країн у запобіганні та протидії корупції серед поліцейських може стати провідним чинником реформування Національної поліції в Україні та здійснення антикорупційних заходів в державі.

Було визнано, що доцільно застосовувати законні організаційні заходи для забезпечення внутрішньої безпеки органів поліції, які вони встановили в інших країнах, зокрема щодо прийняття загальних стандартів боротьби з корупцією в поліції та формування державної антикорупційної стратегії.

Науковий консультант Савчук Т.І.

УДК 343.9:343.35(48+931)

Шліхта Ю.Ю.

Харківський національний університет внутрішніх справ

Антикорупційна політика найменш корумпованих країн світу

Корупція – складне соціальне, політичне та економічне явище, яке зачіпає всі країни. Корупція підриває демократичні інститути, уповільнює економічний розвиток та сприяє нестабільності. Тим не менш, існує низка країн, де корупція знаходиться на дуже низькому рівні. Нова Зеландія, Данія, Фінляндія та Швеція регулярно займають лідируючі позиції в рейтингу найменш корумпованих країн світу за індексом сприйняття корупції. Ці країни поділяють загальний набір характеристик, які зазвичай співвідносяться з нижчим рівнем корупції.

Вважається, що поряд з ефективним законодавством, боротьба з корупцією передбачає участь громадськості та механізми прозорості. Недавні дослідження показують, що в країнах з розвинутою демократією свобода преси позитивно співвідноситься з контролем корупції. Всі ці країни – Фінляндія, Данія, Швеція та Нова Зеландія – мають високий ВВП на душу населення; показники грамотності досягають близько 100%; пріоритетна увага приділяється, наприклад, таким правам людини як гендерна рівність, інформаційна свобода, безпека та інші економічні, соціальні та культурні права.

Найменш корумповані країни, як правило, мають давні традиції державної відкритості, громадянської активності та соціальної довіри в поєднанні з механізмом прозорості та відповідальності, що дозволяє громадянам контролювати своїх політиків та тримати їх відповідальними за свої дії та рішення.

Існує три стратегічні напрямки, загальні для всіх цих країн:

– Відкрита інформація про бюджет виключає можливість марно витратити і незаконно привласнювати державні кошти. Тому країни повинні прагнути сприяти відкритості інформації, а також поширювати участь громадян черезбюджетнускадову. Індекс відкритого бюджету показує, що Швеція дозволяє громадянам оцінювати, як їх уряд розпоряджається державними коштами.

– Кодекси поведінки державних службовців. Данія зобов'язує міністрів щомісяця оприлюднювати інформацію про дорожні витрати та подарунки.

– Правова база, яка передбачає кримінальну відповідальність за широке коло пов'язаних з корупцією дій, а також незалежну та ефективну судову систему.

Найменш корумповані країни мають більше свободи преси, доступ до інформації про державні витрати та незалежні судові системи. Ці характеристики є незамінними у боротьбі з корупцією.

Науковий консультант Почуєва В.В.

УДК 343.9:343.35(569.4+430)

Шуваєв В.А.

Харківський національний університет внутрішніх справ

досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією

Зниження рівня корупції до безпечного рівня в Україні можливе лише за умови, якщо врахувати зарубіжний досвід боротьби з цим надзвичайно негативним соціальним явищем. Вибір і вивчення закордонних програм, спрямованих на боротьбу з хабарництвом та корупцією, які фактично довели свою ефективність, дають великі перспективи для врахування позитивного іноземного досвіду, особливо за відсутності власного ефективного механізму боротьби з корупцією.

Давайте проаналізуємо досвід країн, які досягли певного успіху в цій галузі:

В Ізраїлі антикорупційна атмосфера забезпечується системою "певного дублювання моніторингу" щодо можливих корупційних дій урядовими організаціями, спеціальними поліцейськими підрозділами та Управлінням державного контролера, що не залежить від міністерств та державних установ, і громадські організації, такі як "Управління чистоти уряду". Ці організації досліджують можливі корупційні моменти, а у разі їх виявлення повідомляють слідчі підрозділи. У Ізраїлі дрібна корупція практично не існує через значні соціальні вигоди для чиновників та покарання, коли корупція виявлена. В Ізраїлі, нарешті, до

суду притягнуто не більше 5% злочинів, пов'язаних з корупцією, і репутація людини, задіяної в корупційному скандалі, дуже небажана.

Основою боротьби з корупцією в Німеччині це знищення фінансової бази кримінальних угруповань. Цього можна досягти двома способами: конфіскацією (конфіскацією майна) та створення відповідної правової бази для запобігання "відмиванню" "брудних" грошей. Особливу увагу слід приділити зобов'язанню банківських установ надавати правоохоронним органам інформації про операції з грошима у сумі 20 тисяч євро, що означає, що ця інформація буде використовуватися виключно для розслідування. Закон передбачає правило, згідно з яким: якщо громадянин робить внесок у банк у розмірі понад 50 тис. євро, він зобов'язаний надати посвідчення особи.

Головним завданням німецького уряду у сфері запобігання корупції це неможливість зловживання державними службовцями своїми посадовими обов'язками.

На нашу думку, згадані нижче речі можуть стати основою успішної національної антикорупційної політики в Україні:

- сильна політична воля вищого державного керівництва по боротьбі з корупцією та єдиної державної політики у сфері боротьби з корупцією.

- організований громадський контроль громадянського суспільства всієї системи державного управління (абсолютна передумова для цього - створення атмосфери прозорості) та можливість порушення цього кримінального переслідування. Важливу роль відіграють насправді незалежні ЗМІ.

- незалежність судової влади. Такий підхід повністю ілюструється правоохоронною системою Італії, Сполучених Штатів, Великобританії, Франції та інших країн.

- посилена відповідальність тих, хто наділений повноваженням насправді незалежний орган, який контролює чистоту державних службовців, а також уповноважений проводити судові переслідування чиновників незалежно від їх місця в ієрархічній структурі уряду.

Однак ми повинні чітко усвідомлювати, що ні законодавчі, ні адміністративні, ні будь-які інші заходи, спрямовані на протидію корупції, не можуть бути ефективними, якщо на всіх рівнях влади не існує політичної волі.

Науковий консультант Краснова Н.В.

Зміст

ПЕРЕДМОВА	3
ТЕЗИ АНГЛІЙСЬКОЮ МООВОЮ	
Antonenko Ya.V. Anti-Corruption Activities in the Netherlands.....	5
Bielaieva Ye.H. The Phenomenon of Corruption in the World	6
Borodenko K.V. INTERPOL's Anti-Corruption Projects.....	7
Borodina A.S. Foreign Anti-Corruption Experience	8
Borysenko R.V. European Experience in Combating Corruption in the Police	9
Chystikova S.O. Preventing and Combating Corruption in the Police	10
Dmytrenko A.O. ANAC - State Anti-Corruption Institution in Italy	11
Domashenko A.V., Gadzan M.V. The Fight Against Corruption in China as an Example to the World Community	12
Hevel O.V. The Danish Anti-Corruption Strategy	13
Hryshyn O.O. Countering Corruption in Austrian Police	14
Hudz I. L. CORRUPTION IN INDIA	15
Hura S. Fighting Corruption in the US	16
Iordanov V.O. Combating Corruption in Police	17
Ivanov I.O. Combating Corruption in New Zealand	18
Kolisnyk P.A. Dealing with Corruption as a Part of an Officer Training.....	20

Kononenko M. V.	
Corruption in India	21
Kosyakina O.V.	
The Role of the Police in Combating Corruption in Ukraine and the UK	22
Kovalenko A.L.	
Fighting Corruption in Great Britain	23
Kovaliov M.L.	
International Fight Against Corruption. Singapore Experience	24
Kulchytskyi-Ruchka R.R.	
Police Combat Against Corruption in Nigeria	25
Lyfyrenko B.S.	
Combating Corruption in Police Organizations	26
Maltsev V.V.	
Police Against Corruption	27
MurzoYe.O.	
Singapore. Police Experience in Fighting Corruption	28
Muzychuk E.O.	
Types of Police Corruption	29
Bilochytskyi Ya.D., Nahay D.M.	
The Activities of Anti-corruption Police Agency of Norway	30
Naida V.O.	
Causes of Police Corruption in Developing Countries	31
Ovsianik A.V.	
The Anti-Corruption Experience of Foreign Countries: a Practical Aspect	32
Pykhtin O.O.	
Combating Corruption in Estonian Police	34
Redchenko A.O., Valdovskyi V.A.	
Combating Corruption. Japanese Experience	35
Ryzhakova D.O.	
Using the Experience of Norway in Combating Corruption in Ukraine	36
Sarolian R.M.	
Specialized Anti-Corruption Institutions	37

Serhiienko D.O., Serhiienko V.O.	
Fighting Against Corruption in the USA	38
Shlikhta Yu.Yu.	
Anti-Corruption Policy of the World's Least Corrupt Countries	39
Shuvaiev V. A.	
The experience of foreign countries in the fight against corruption ...	40
Sopeiko I.I.	
Police Corruption and Legislation Control.....	41
Sukhorukov G.G.	
Combating Corruption in the Police	42
Suprun A.A.	
Global Anti-Corruption Activities in Business.....	43
Varlamov V.R.	
Corruption within Police Departments(USA).....	44
Vorobets V.V.	
Police Corruption Carries High Costs(USA)	45
Yermakova K.S.	
Counteraction to Corruption: How Corrupt are Police	46
in the United States?.....	46
Zaporozhets A.K.	
Police Corruption: European Perspectives	47
 ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ НІМЕЦЬКОЮ МОВОЮ	
Belewtzowa K.O.	
Aus der Erfahrung der Korruptionsbekämpfung	49
Boshko N.I., Jankowska U.E.	
Bestechung. Korruption bei der Polizei	50
Dolgowa S.O.	
Kampf gegen die Korruption im staatlichen Hoheitssystem.....	51
Goljonko M.W.	
Wie korrupt ist Deutschland?	52
Koljada O.S.	
Probleme der Strafverfolger im Kampf gegen die Korruption	54
Kornijenko M.O., Swinarenko W.A.	
Probleme der Verhinderung und Bekämpfung von Korruption.....	55

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
XIX Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

Kowaltschuk D.J.	
Korruptionsverhütung und – bekämpfung.....	56
Onyschko K.W.	
Aus der Praxis des Kampfes gegen die Korruption	58
Wowk O.J.	
Korruption ist überall zu Hause - auch in Deutschland.....	59
ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ ФРАНЦУЗЬКОЮ МОВОЮ	
Martynenko V.M	
Le Groupe d’Etats contre la Corruption.....	61
Haivoronska V.V	
Le Conseil de l’Europe et la lutte contre la corruption	62
Oleksyuk O.O	
La lutte contre la corruption en Belgique	63
Symonenkova M.Y.	
La lutte contre la corruption en France	65
ТЕЗИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	
Антоненко Я.В.	
Антикорупційна діяльність в Нідерландах	67
Беляєва Є.Г.	
Феномен корупції в світі	68
Белєвцова К.О.	
З досвіду боротьби з корупцією	69
Божко Н.І., Янковська У.Є.	
Хабарництво. Корупція в поліції	70
Борисенко Р.В.	
Європейський досвід протидії корупції в поліції	71
Бороденко К.В.	
Антикорупційні проекти Інтерполу	72
Бородіна А.С.	
Зарубіжний досвід протидії корупційним злочинам	73
Варламов В.Р.	
Корупція в поліцейських департаментах (США)	74
Вовк О.Ю.	
Корупціаскрізь дома – навіть у Німеччині	75

Воробець В.В.	
Корупція в поліції завдає великих втрат (США)	77
Гадзан М., Домашенко А.	
Боротьба з корупцією в Китаї як приклад	78
для світової спільноти	78
Гайворонська В.В.	
Рада Європи та боротьба з корупцією	79
Гевель О.В.	
Датська антикорупційна стратегія	80
Гольонко М.В.	
Наскільки корумпована Німеччина?	81
Гришин О.О.	
Боротьба з корупцією в поліції Австрії	83
Гудзь І. С.	
КОРУПЦІЯ В ІНДІЇ	84
Гура С.	
Методи по боротьбі з корупцією в США	85
Дмитренко А.О.	
АНАС - Національна антикорупційна установа з питань нагляду та прозорості державного адміністрування в Італії	86
Долгова С.О.	
Боротьба проти корупції в системі державної влади	87
Єрмакова К.С.	
Протидія корупції: наскільки корумпована поліція США?	88
Запорожець А.К.	
Корупція в поліції: європейські перспективи	89
Іванов І. О.	
Боротьба з корупцією в Новій Зеландії	90
Іорданов В.О.	
Протидія корупції в органах поліції	92
Коваленко А.Л.	
Боротьба з корупцією у Великобританії	93
Ковальов М.Л.	
Міжнародна боротьба з корупцією. Досвід Сінгапуру	94
Ковальчук Д.Ю.	
Запобігання та боротьба з корупцією	95

Колісник П.А.	
Боротьба з корупцією як частина підготовки поліціантів.....	96
Коляда О.С.	
Проблеми правоохоронних органів у боротьбі з корупцією	97
Кононенко М. В.	
Корупція у поліції Індії	99
Корнієнко М.О., Свинаренко В.А.	
Проблеми запобігання та боротьби з корупцією	100
Косякіна О.В.	
Роль поліції у боротьбі з корупцією в Україні та Великобританії.....	101
Кульчицький-Ручка Р.Р.	
Поліцейська боротьба з корупцією в Нігерії	102
Лифиренко Б.С.	
Боротьба з корупцією в поліцейських організаціях	103
Мальцев В.В.	
Поліція проти корупції.....	104
Мартиненко В.М	
Група держав по боротьбі з корупцією	105
Музичук Е.О.	
Види корупції в поліції	107
Мурзо Є.О.	
Сінгапур. Досвід поліції у боротьбі з корупцією.....	108
Білочицький Я.Д., Нагай Д.М.	
Діяльність антикорупційного підрозділу поліції Норвегії.....	109
Найда В.О.	
Причини корупції в поліції в країнах, що розвиваються	110
Овсянік А.В.	
Досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією: практичний аспект	111
Олексюк О.О.	
Боротьба з корупцією у Бельгії.....	113
Онишко К.В.	
З практики боротьби з корупцією	114
Пихтін О.О.	
Боротьба з корупцією в поліції Естонії	115

*Роль поліції у боротьбі з корупцією (зарубіжний досвід) : зб. тез доп. учасників
ХІХ Студент. наук-практ. конф. інозем. мовами, 20 квіт. 2018 р., м. Харків, Україна*

Вальдовський В.А., Редченко А.О.	
Боротьба з корупцією. Досвід Японії	116
Рижакова Д.О.	
Використання досвіду Норвегії в боротьбі з корупцією в Україні	118
Сароян Р.М.	
Спеціалізовані інституції з боротьби проти корупції	119
Сергієнко Д.О., Сергієнко В.О.	
Боротьба з корупцією в США	120
Симоненкова М.Ю.	
Боротьба з корупцією у Франції	121
Сопейко І.І.	
Поліцейська корупція і законодавчий контроль	122
Супрун А.А.	
Глобальна антикорупційна діяльність правоохоронних органів у сфері бізнесу	123
Сухоруков Г.Г.	
Боротьба з корупцією в поліції	124
Чистікова С.О.	
Запобігання та протидія корупції в поліції	125
Шліхта Ю.Ю.	
Антикорупційна політика найменш корумпованих країн світу .	127
Шуваєв В.А.	
досвід зарубіжних країн у боротьбі з корупцією	128

Відповідальні за випуск: *О. С. Левашов, А. С. Тяпкін*
Комп'ютерне верстання, макет обкладинки: *А. С. Тяпкін*

Підписано до друку 18.04.2018. Формат 60х84/16. Ум. друк. арк.
7,9. Обл.-вид. арк. 7,3. Тираж 70 пр.

Видавець і виготовлювач –

Харківський національний університет внутрішніх справ,
просп. Льва Ландау, 27, м. Харків, 61080.

Свідцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3087 від 22.01.2008